

~~BIBLIOTHECA~~ INDICA :

COLLECTION OF ORIENTAL WORKS.

PUBLISHED BY

THE ASIATIC SOCIETY OF BENGAL

NEW SERIES, No. 1209.

परिक्शामुखसूत्रम्

PARĪKSĀMUKHA-SŪTRAM.

A DIGAMBARA JAINA WORK ON LOGIC (NYĀYA)

BY

MAṆIKYA NANDI

TOGETHER WITH THE COMMENTARY, CALLED

परिक्शामुखलघुवृत्तिः

PARĪKSĀMUKHA-LAGHUVṚTTIḥ

BY

ANANTA VĪRYA.

EDITED BY

MAHĀMAHOPĀDHYĀYA SATIS CHANDRA VIDYĀBHÜṢAṆA.

M.A., Ph.D.

*Professor of Sanskrit and Pali, Presidency College, Calcutta ; Joint
Philological Secretary, Asiatic Society of Bengal ;
and Fellow of the Calcutta University.*

CALCUTTA :

PRINTED AT THE BAPTIST MISSION PRESS,

AND PUBLISHED BY THE

ASIATIC SOCIETY, 57, PARK STREET.

1909.

CONTENTS.

INTRODUCTION	v
--------------	----	----	----	---

परौक्षामुखसूत्रम् ।

1. प्रमाणस्य स्वरूपोद्देशः प्रथमः	१
2. प्रत्यक्षोद्देशो द्वितीयः	१
3. परौक्षोद्देशस्तृतीयः	२
4. प्रमाणस्य विषयोद्देशश्चतुर्थः	४
5. प्रमाणस्य फलोद्देशः पञ्चमः	५
6. परौक्ष्यमाणस्य व्याभासोद्देशः षष्ठः	५

परौक्षामुखलघुवृत्तिः ।

1. प्रमाणस्वरूपोद्देशः प्रथमः	८
2. प्रत्यक्षोद्देशो द्वितीयः	१३
3. परौक्षप्रपञ्चस्तृतीयः	२५
4. विषयसमुद्देशश्चतुर्थः	४०
5. फलसमुद्देशः पञ्चमः	४८
6. प्रमाणाव्याभाससमुद्देशः षष्ठः...	४६

INTRODUCTION.

The text of **Parikṣāmukha-sūtra** together with its commentary called **Parikṣāmukha-laghuvṛtti** printed in this fasciculus is based on three manuscripts of which one was procured from Jaipur, Rajputana, another from the Deccan College, Poona, and the third from the Asiatic Society of Bengal.

The **Parikṣāmukha-sūtra** is a well-known Digambara Jaina work on Logic (Nyāya) divided into six chapters which treat respectively of (1) the characteristic of valid knowledge, *pramāṇa-svarūpa* ; (2) direct apprehension or perception, *pratyakṣa* ; (3) indirect apprehension, *parokṣa* ; (4) object of valid knowledge, *viśaya* ; (5) the result of valid knowledge, *phala* ; and (6) the semblances or fallacies, *ābhāsa*.

The author of the Sūtra is named Māṇikyā Nandi¹ or Ratna Nandi, who belonged to the Digambara sect. In chapter vi of the work he mentions the Bauddha,² Mīmāṃsaka,³ Sāṅkhya,⁴ Laukāyātika,⁵ Saugata,⁶ Yauga,⁷ Prābhākara⁸ and Jaiminīya⁹ systems of philosophy. In chapter iii he refers to a certain philosopher¹⁰ who distinguishes three phases of the reason or middle term. This philosopher is evidently Dharmakīrti who divides the reason or

¹ देवस्य सकलमपास्तमसखदीपं

बोध्य प्रपञ्चवचिरं रचितं समस्य

माणिक्यनन्दिविभुना शिशुबोधकेतोः

मानसकल्पमधुना स्फुटमभ्यधाय ॥ (Parikṣāmukha-laghuvṛtti, chapter i, p. 13).

² प्रत्यक्षेतरभेदभिन्नममलं मानं द्विधैवादितं

देवैर्दिग्गुणे विचार्य विधिवत् संख्यातवैः संयद्वात् ।

मानानामिति तद्दिग्यभिहितं त्रारलनन्त्याकृष्टैः

तद्वाक्यानमदो विशुद्धविषये बीजव्यवहारतम् ॥ (Parikṣāmukha-laghuvṛtti, chapter ii, p. 25).

³ Aphorism 6.

⁴ Aphorism 7, 13.

⁵ Aphorism 27, 57.

⁶ Aphorism 56.

⁷ Aphorism 57.

⁸ Aphorism 57.

⁹ Aphorism 57.

¹⁰ Aphorism 57.

¹¹ को वा विधा चेतुमुक्ता समर्थयमानो न पण्यति (Parikṣāmukha-sūtra, chap. iii, aph. 31).

middle term¹ into three kinds according to the relation which it bears to the major term.

Māṇikya Nandi is stated in the *Parikṣāmukha-laghuvṛtti* to have got his inspiration in Logic from Akalaṅka Deva² (often called simply Akalaṅka³ or Deva⁴) who flourished about 750 A.D.⁵ The approximate date in which Māṇikya Nandi lived is 800 A.D.⁶

The *Parikṣāmukha-laghuvṛtti* is also known by the names of *Parikṣāmukha-pañjikā*⁷ and *Prameyaratnamālā*.⁸ It is the work of a Digambara logician named Anantavīrya,⁹ the famous author of a gloss on Akalaṅka's *Nyāyaviniścaya* called *Nyāyaviniścaya-vṛtti*. Anantavīrya observes that it was at the request of Hirapa, the beloved son of Vaijeya, that he undertook for the sake of Śāntiṣeṇa to write the *Parikṣāmukha-pañjikā*.¹⁰ Now, Śāntiṣeṇa, supposed to be identical with Śānti Sūri, died in samvat 1096 or A.D. 1039.¹¹ His contemporary Anantavīrya must, therefore, have flourished

¹ चीणेव च लिङ्गानि । अमुपलब्धिः स्वभावकार्यं चेति (Dharmakīrti's *Nyāyabindu*. Peterson's edition, chap. ii, p. 104).

² अकलङ्कश्चोऽर्थाधेयद्वयेन धौमता ।
न्यायविद्यासूत्रं तस्मै नमो माणिक्यनन्दिने ॥ (Parikṣāmukha-laghuvṛtti, chap. i, opening lines.)

³ अकलङ्कशशास्त्रैर्यत् प्रकटीकृतमखिलमाननिभनिकरम् ।
तत् सन्निप्रं सूरिभिरुद्धमतिभिर्व्यक्तमेतेन ॥ (Parikṣāmukha-laghuvṛtti, chap. vi, p. 54).

⁴ मुख्यसंख्यद्वाराभ्यां प्रत्यक्षमुपदर्शितम् ।
देशोक्तमुपजीवङ्गिः सूरिभिर्ज्ञापितं मया ॥ (Parikṣāmukha-laghuvṛtti, chap. ii, p. 25).

⁵⁻⁶ Vide my "History of the Mediaeval School of Indian Logic" published by the Calcutta University, pp. 26, 28.

⁷ Vide footnote 10.

⁸ इति प्रमेयरत्नमालापरनामधेया परीक्षासुखवृत्तिः समाप्ता ॥ (Parikṣāmukha-laghuvṛtti, chap. vi, p. 55).

⁹ तस्योपरीधवशतो विशदोद्कीर्तः
माणिक्यनन्दिनस्तशास्त्रमग्राधवोधम् ।
स्यद्वौकृतं कतिपर्यैवचनैरुद्दारेः
बालप्रबोधकरमेतदनन्तवैर्यैः ॥ (Parikṣāmukha-laghuvṛtti, chap. vi, p. 55).

¹⁰ वैजयप्रियपुत्रस्य दौरपस्योपरीधतः ।
शान्तिषेणायमारब्धा परीक्षासुखपञ्जिका ॥ (Parikṣāmukha-laghuvṛtti, opening lines).

¹¹ Vide the Indian Antiquary, vol. xi, p. 253; and Dr. R. G. Bhandarkar's Report on Sanskrit MSS. during 1883-84, p. 129.

INTRODUCTION.

vii

about that time. He lived undoubtedly before the 14th century A.D., for he is mentioned by Mādhavācārya in the **Sarvadarśana-saṁgraha** (chapter on Jaina darśana).

In the **Parikṣāmukha-laghuvṛtti** Anantavīrya mentions numerous philosophers and philosophical systems and quotes several important couplets which have yet to be identified. It is interesting to note that Vidyānanda's **Āptaparikṣā**¹ is mentioned as an old work while his **Āptamīmāṃsālaṅkāra** (also called **Aṣṭasāhasrī**) is designated as **Devāgamālaṅkāra**² or simply **Alaṅkāra**.³

Besides Anantavīrya's work, there is another very excellent commentary on the **Parikṣāmukha-sūtra** called **Prameya-kamala-mārtaṇḍa** by a Digambara logician named Prabhācandra whose date is generally assigned at the first quarter of the 9th century A.D.⁴ Prabhācandra who was a disciple of Padma Nandi⁵ speaks of Māṇikya Nandi⁶ and Akalaṅka Deva⁷ in very high terms.

*Presidency College, }
Calcutta, May, 1909. }*

SATIS CHANDRA VIDYABHUSANA.

¹ तदसम्भव पुरातने विस्तरेणभिहित चाप्रपरोक्षादौ (Parikṣāmukha-laghuvṛtti, chap. ii, p. 23).

² अपरमख्य विस्तरेण देवागमालङ्कारे चिन्तितमिति नेह प्रतन्यते (Parikṣāmukha-laghuvṛtti, chap. ii, p. 24).

³ विस्तरेणैतदलङ्कारे प्रतिपादितं बोधव्यम् (Parikṣāmukha-laghuvṛtti, chap. ii, p. 17).

⁴ Vide my "History of the Mediaeval School of Indian Logic" published by the Calcutta University. pp. 33-34.

⁵ गुरुः औपगमनसिद्धान्तिशिखीनेकगुणालयः ।

प्रभाषणक्षरं जीवाद्रजनन्दिपदे रतः ॥ (Prameyakamala-mārtaṇḍa, MSS. of A.S.B., chap. vi, p. 418).

⁶ शालं करोमि वरमख्यतरावबोधो

माधिक्यनन्दिपदपङ्कजसत्प्रसादात् ॥ (Prameyakamala-mārtaṇḍa, MSS. of A.S.B., chap. i, p. 1).

⁷ औमदकलङ्कार्यायुत्पन्नप्रज्ञैरवमकुं न शक्यते इति तद्व्युत्पादनाय करतलामलक-
वद्वेसुबल्य प्रतिपादयितुकामस्तत्परिज्ञानानुसङ्गे वा प्रेरितस्तदर्थप्रतिपादनप्रवणं प्रकरणमिदमा-
चार्यः प्राह (Prameyakamala-mārtaṇḍa, MSS. of A.S.B., chap. i, p. 1).

परीक्षामुखसूत्रम् ।

प्रमाणादर्थसंसिद्धिस्तदाभासादिपर्ययः ।

इति वक्ष्ये तयोर्लक्ष्यं सिद्धमन्त्यं लघीयसः^१ ॥

स्वापूर्वार्थव्यवसायात्मकं ज्ञानं प्रमाणम् ॥१॥ हिताहितप्राप्तिपरिहारसमर्थं हि प्रमाणं ततो ज्ञानमेव तत् ॥२॥ तन्निश्चयात्मकं समारोपविरुद्धत्वादनुमानवत् ॥३॥ अनिश्चितोऽपूर्वार्थः ॥४॥ दृष्टोऽपि समारोपान्तादृक् ॥५॥ खोन्मुखतया प्रतिभासनं स्वस्य व्यवसायः ॥६॥ अर्थस्येव तदुन्मुखतया ॥७॥ घटमहंमात्मना वेद्यि ॥८॥ कर्मवत्कर्तृकरणक्रियाप्रतीतेः ॥९॥ शब्दानुच्चारणेऽपि स्वस्यानुभवनमर्थवत् ॥१०॥ को वा तत्प्रतिभासिनमर्थमध्यचमिच्छंस्तदेव तथा नेच्छेत् ॥११॥ प्रदीपवत् ॥१२॥ तत्प्रामाण्यं स्वतः परतश्च ॥१३॥

इति प्रमाणस्य स्वरूपोद्देशः प्रथमः ॥१॥

तद्देधा ॥१॥ प्रत्यचेतरभेदात् ॥२॥ विशदं प्रत्यक्षम् ॥३॥ प्रतीत्यन्तराव्यवधानेन विशेषवत्तया वा प्रतिभासनं वैशद्यम् ॥४॥ इन्द्रियानिन्द्रियनिमित्तं देशतः सांख्यव्यवहारिकम् ॥५॥ नार्थालोकी कारणे परिच्छेद्यत्वान्तर्भावत् ॥६॥ तदन्वयव्यतिरेकानुविधानाभावाच्च केशोण्डुकज्ञानवन्नक्तंचरज्ञानवच्च ॥७॥ अतज्जन्यमपि तत्प्रकाशकं प्रदीपवत् ॥८॥ स्वावरणचयोपशमलक्षणयोग्यतया हि प्रतिनियतमर्थं व्यवस्थापयति ॥९॥ कारणस्य च परिच्छेद्यत्वे करणादिना व्यभिचारः ॥१०॥ सामग्रीविशेषविक्षेपिताखिलावरणमतीन्द्रियमग्रेषतो मुख्यम् ॥११॥ सावरणत्वे कारणजन्यत्वे च प्रतिबन्धसम्भवात् ॥१२॥

इति प्रत्यचोद्देशो द्वितीयः ॥२॥

^१ लघीयसो त्रिनेयानुद्दिश्य । इति टीका ।

२

परोक्षमितरत् ॥१॥ प्रत्यक्षादिनिमित्तं स्मृतिप्रत्यभिज्ञानतर्कानुमानागम-
 भेदम् ॥२॥ संस्कारोद्धोधनिबन्धना तदित्याकारा स्मृतिः ॥३॥ स देवदत्तो
 यथा ॥४॥ दर्शनस्मरणकारणकं सङ्कलनं प्रत्यभिज्ञानं तदेवेदं तत्सदृशं तदि-
 लक्षणं तत्प्रतियोगीत्यादि ॥५॥ यथा स एवायं देवदत्तः गोसदृशो गवयः
 गोविलक्षणो महिष इदमस्माद्वरं वृक्षोऽयमित्यादि ॥६॥ उपलभ्यानुपलभ-
 निमित्तं व्याप्तिज्ञानमूहः इदमस्मिन् सत्येव भवत्यसति न भवत्येवेति च ॥७॥
 यथाग्नावेव धूमस्तदभावे न भवत्येवेति च ॥८॥ साधनात् साध्यविज्ञानमनुमा-
 नम् ॥९॥ साध्याविनाभाविलेन निश्चितो हेतुः ॥१०॥ सहक्रमभावनियमो-
 ऽविनाभावः ॥११॥ सहचारिणोर्व्याप्यव्यापकयोश्च सहभावः ॥१२॥ पूर्वोत्तर-
 चारिणोः कार्यकारणयोश्च क्रमभावः ॥१३॥ तर्कान्तर्निर्णयः ॥१४॥ इष्टम-
 बाधितमसिद्धं साध्यम् ॥१५॥ सन्दिग्धविपर्यस्ताव्युत्पन्नानां साध्यत्वं यथा
 स्यादित्यसिद्धपदम् ॥१६॥ अनिष्टाध्यक्षादिबाधितयोः साध्यत्वं माभूदिति इष्टा-
 बाधितवचनम् ॥१७॥ न चासिद्धवदिष्टं प्रतिवादिनः ॥१८॥ प्रत्यायनाय
 ह्यौच्छा वक्तुरेव ॥१९॥ साध्यं धर्मः कश्चित्तद्विशिष्टो वा धर्मी ॥२०॥ पक्ष इति
 यावत् ॥२१॥ प्रसिद्धो धर्मी ॥२२॥ विकल्पसिद्धे तस्मिन् सत्तेतरे साध्ये ॥२३॥
 अस्ति सर्वज्ञो नास्ति खरविषाणम् ॥२४॥ प्रमाणोभयसिद्धे तु साध्यधर्म-
 विशिष्टता ॥२५॥ अग्निमानयं देशः परिणामी शब्द इति यथा ॥२६॥ व्याप्तौ
 तु साध्यं धर्म एव ॥२७॥ अन्यथा तदघटनात् ॥२८॥ साध्यधर्माधारसन्दे-
 हापनोदाय गम्यमानस्यापि पक्षस्य वचनम् ॥२९॥ साध्यधर्मिणि साधनधर्माव-
 बोधनाय पक्षधर्मोपसंहारवत् ॥३०॥ को वा त्रिधा हेतुमुक्त्वा समर्थयमानो
 न पक्षयति ॥३१॥ एतद्व्यमेवानुमानाङ्गं नोदाहरणम् ॥३२॥ न हि तत्साध्य-
 प्रतिपत्त्यङ्गं तत्र यथोक्तहेतोरेव व्यापारात् ॥३३॥ तदविनाभावनियस्यार्थ
 वा विपक्षे बाधकादेव तत्सिद्धेः ॥३४॥ व्यक्तिरूपं च निदर्शनं सामान्येन तु
 व्याप्तिस्तथापि तद्विप्रतिपत्तावनवस्थानं स्याद्दृष्टान्तान्तरापेक्षणात् ॥३५॥ नापि

१ सत्ता च तदपेक्षयेतराऽसत्ता च ते द्वे । इति टीका ।

व्याप्तिस्मरणार्थं तथाविधहेतुप्रयोगादेव तत्स्मृतेः ॥३६॥ तत्परमभिधीय-
मानं साध्यधर्मिणि साध्यसाधने सन्देहयति ॥३७॥ कुतोऽन्यथोपनयनिगमने ॥३८॥
न च ते तदङ्गे साध्यधर्मिणि हेतुसाध्ययोर्वचनादेवासंग्रथात् ॥३९॥ समर्थनं
वा वरं हेतुरूपमनुमानावयवो वास्तु साध्ये तदुपयोगात् ॥४०॥ बालव्युत्पत्त्यर्थं
तत्तथोपगमे शास्त्र एवास्मै न वादेऽनुपयोगात् ॥४१॥ दृष्टान्तो द्वेधान्वय-
व्यतिरेकभेदात् ॥४२॥ साध्यव्याप्तं साधनं यत्र प्रदर्श्यते सोऽन्यदृष्टान्तः ॥४३॥
साध्याभावे साधनाभावो यत्र कथ्यते स व्यतिरेकदृष्टान्तः ॥४४॥ हेतोरूप-
संहार उपनयः ॥४५॥ प्रतिज्ञायास्तु निगमनम् ॥४६॥ तदनुमानं द्वेधा ॥४७॥
स्वार्थपरार्थभेदात् ॥४८॥ स्वार्थमुक्तलक्षणम् ॥४९॥ परार्थं तु तदर्थपरामर्श-
वचनाज्जातम् ॥५०॥ तद्वचनमपि तद्वेतुत्वात् ॥५१॥ स हेतुर्द्वेधापक्षमन्युप-
लब्धिभेदात् ॥५२॥ उपलब्धिर्विधिप्रतिषेधयोरनुपलब्धिश्च ॥५३॥ अविबद्धोप-
लब्धिर्विधौ षोढा व्याप्यकार्यकारणपूर्वोत्तरसहचारभेदात् ॥५४॥ रसादेक-
सामर्थ्यनुमानेन रूपानुमानमिच्छद्भिरिष्टमेव किञ्चित्कारणं हेतुर्थं सामर्थ्या-
प्रतिबन्धकारणान्तरावैकल्ये^१ ॥५५॥ न च पूर्वोत्तरचारिणोऽस्मादाद्यं तदुत्पत्तिर्वा
कालव्यवधाने तदनुपलब्धेः ॥५६॥ भाव्यतीतयोर्मरणजायद्वोधयोरपि नारि-
ष्टोद्बोधौ प्रति हेतुत्वम् ॥५७॥ तद्वापाराश्रितं हि तद्भावभावित्वम् ॥५८॥
सहचारिणोरपि परस्परपरिहारेण व्यवस्थानात् सहोत्पादाच्च ॥५९॥ परिणामी
शब्दः कृतकत्वाद् य एवं स एवं दृष्टो यथा घटः कृतकज्ञायं तस्मात्परिणामीति
यस्तु न परिणामी स न कृतको दृष्टो यथा बन्ध्यास्तनन्धयः कृतकज्ञायं
तस्मात्परिणामी ॥६०॥ अस्य च देहिनि बुद्धिः व्यापारादेः^२ ॥६१॥ अस्य च
काया कृत्वात् ॥६२॥ उदेत्यति शकटं कृतिकोदयात् ॥६३॥ उदगाङ्गरणिः
प्राकृत एव ॥६४॥ अस्य च मातुलिंगे रूपं रसात् ॥६५॥ विरुद्धतदुपलब्धिः
प्रतिषेधे तथा ॥६६॥ नास्त्यत्र शीतस्पर्श उष्णात् ॥६७॥ नास्त्यत्र शीतस्पर्श

^१ यत्र सामर्थ्याप्रतिबन्धकारणान्तरावैकल्यञ्च निश्चीयते । इति टीका ।

^२ व्याहारादेः । इति पाठान्तरम् ।

धूमात् ॥६८॥ नास्मिन् शरीरिणि सुखमस्ति हृदयशल्यात् ॥६९॥ नोदेव्यति
 सुहृतांति शकटं रेवत्युदयात् ॥७०॥ नोदगाङ्गरणी सुहृतात्पूर्वं पुष्योदयात् ॥७१॥
 नास्यत्र भित्तौ परभागाभावोऽर्वाङ्भागदर्शनात् ॥७२॥ अविहङ्गानुपलब्धिः प्रतिषेधे
 सप्तधा स्वभावव्यापककार्यकारणपूर्वोत्तरसहचारानुपलम्भभेदात् ॥७३॥ नास्यत्र
 भूतले घटोऽनुपलब्धेः ॥७४॥ नास्यत्र शिंशपा वृक्षानुपलब्धेः ॥७५॥ नास्यत्रा-
 प्रतिबद्धसामर्थ्याऽग्निर्धूमानुपलब्धेः ॥७६॥ नास्यत्र धूमोऽनग्नेः ॥७७॥ न भविष्यति
 सुहृतांति शकटं कृत्तिकोदयानुपलब्धेः ॥७८॥ नोदगाङ्गरणिमुहूर्तात् प्राक्त
 एव ॥७९॥ नास्यत्र समतुल्यायामुष्णामो नामानुपलब्धेः ॥८०॥ विहङ्गानुपलब्धिर्विधौ
 त्रेधा विहङ्गकार्यकारणस्वभावानुपलब्धिभेदात् ॥८१॥ यथास्मिन् प्राणिनि व्याधि-
 विशेषोऽस्ति निरामयचेष्टानुपलब्धेः ॥८२॥ अस्यत्र देहिनि दुःखमिष्टसंयोगा-
 भावात् ॥८३॥ अनेकान्तात्मकं वस्त्रेकान्तस्वरूपानुपलब्धेः ॥८४॥ परम्परया संभ-
 वत्सधनमचैवान्तर्भावनीयम् ॥८५॥ अभूदत्र चक्रे शिवकः स्थासात् ॥८६॥ कार्य-
 कार्यमविहङ्गकार्योपलब्धौ ॥८७॥ यथा नास्यत्र गुहायां मृगक्रीडनं मृगारि-
 संशब्दनात् कारणविहङ्गकार्यं विहङ्गकार्योपलब्धौ यथा ॥८८॥ व्युत्पन्नप्रयोगस्तु
 तथोपपत्त्यान्यथानुपपत्त्यैव वा ॥८९॥ अग्निमानयं देशस्तथैव धूमवत्तोपपत्ते-
 र्धूमवत्त्वान्यथानुपपत्तेर्वा ॥९०॥ हेतुप्रयोगो हि यथा व्याप्तिग्रहणं विधीयते
 सा च तावन्मात्रेण व्युत्पन्नैरवधार्यते ॥९१॥ तावता च साध्यसिद्धिः ॥९२॥ तेन
 पक्षस्तदाधारस्तूचनायोक्तः ॥९३॥ आप्तवाक्यादिनिबन्धनमर्थज्ञानमागमः ॥९४॥
 सहजयोग्यतासङ्केतवशाद्विशिष्टादयो वस्तुप्रतिपत्तिहेतवः ॥९५॥ यथा मेवादयः
 सन्ति ॥९६॥

इति परोक्षोद्देशः तृतीयः ॥ ३ ॥

सामान्यविशेषात्मा तदर्थी विषयः ॥१॥ अनुवृत्तव्यावृत्तप्रत्ययगोचर-
 त्वात्पूर्वोत्तराकारपरिहारावाप्तिस्थितिजन्यपरिणामेनार्थक्रियोपपत्तेश्च ॥ २ ॥

५

सामान्यं द्वेधा तिर्यगूर्द्धताभेदात् ॥ १ ॥ सदृशपरिणामस्तिर्यक् खण्डमुण्डादिषु
 गोत्ववत् ॥ ४ ॥ परापरविवर्त्तव्यापिद्रव्यमूर्द्धता मृदिव स्थासादिषु ॥ ५ ॥ विशे-
 षश्च ॥ ६ ॥ पर्यायव्यतिरेकभेदात् ॥ ७ ॥ एकस्मिन्द्वये क्रमभाविनः परिणाम-
 पर्याया आत्मनि हर्षविषादादिवत् ॥ ८ ॥ अर्थान्तरगतो विसदृशपरिणामो
 व्यतिरेको गोमहिषादिवत् ॥ ९ ॥

इति प्रमाणस्य विषयोद्देशः चतुर्थः ॥ ४ ॥

अज्ञाननिवृत्तिर्ज्ञानोपादानोपेक्षाश्च फलम् ॥ १ ॥ प्रमाणादभिन्नं भिन्नं च ॥ २ ॥
 यः प्रमिमौते स एव निवृत्ताज्ञानो जहात्यादत्ते उपेक्षते चेति प्रतीतेः ॥ ३ ॥

इति प्रमाणस्य फलोद्देशः पञ्चमः ॥ ५ ॥

ततोऽन्यत् तदाभासम् ॥ १ ॥ अस्वसंविदितगृहीतार्थदर्शनसंशयादयः प्रमाणा-
 भासाः ॥ २ ॥ स्वविषयोपदर्शकत्वाभावात् ॥ ३ ॥ पुरुषान्तरपूर्वार्थ-गच्छत्तृणस्पर्श-
 स्थाणुपुरुषादिज्ञानवत् ॥ ४ ॥ चक्षूरसयोर्द्रव्ये संयुक्तसमवायवच्च ॥ ५ ॥ अवैशद्ये
 प्रत्यक्षं तदाभासं बौद्धस्याकस्माद्भूमदर्शनादङ्गिविज्ञानवत् ॥ ६ ॥ वैशद्येऽपि परोक्षं
 तदाभासं मीमांसकस्य करणज्ञानवत् ॥ ७ ॥ अतस्मिंस्तदिति ज्ञानं स्मरणाभासं
 जिनदत्ते स देवदत्तो यथा ॥ ८ ॥ सदृशे तदेवेदं तस्मिन्नेव तेन सदृशं यमलक-
 वत् इत्यादि प्रत्यभिज्ञानाभासम् ॥ ९ ॥ असंबद्धे तदज्ञानं तर्काभासं यावांस्तत्पुत्रः
 स श्यामः ॥ १० ॥ इदमनुमानाभासम् ॥ ११ ॥ तत्रानिष्टादिः पक्षाभासः ॥ १२ ॥
 अनिष्टो मीमांसकस्यानित्यः शब्दः ॥ १३ ॥ सिद्धः आवणः शब्दः ॥ १४ ॥
 बाधितः प्रतिज्ञानुमानागमलोकस्त्वचनैः ॥ १५ ॥ तत्र प्रत्यक्षबाधितो यथाऽ
 नुष्णोऽग्निर्द्रव्यत्वाज्जलवत् ॥ १६ ॥ अपरिणामी शब्दः कृतकत्वाद् घटवत् ॥ १७ ॥
 प्रेत्यामुखप्रदो धर्मः पुरुषाश्रितत्वादधर्मवत् ॥ १८ ॥ शुचि नरशिरःकपालं
 प्राण्यंगत्वाच्छुश्रूषितवत् ॥ १९ ॥ माता मे बन्धा पुरुषसंयोगेऽप्यगर्भत्वात्
 प्रसिद्धबन्धावत् ॥ २० ॥ हेत्वाभासा असिद्धविरुद्धानैकान्तिकाकिञ्चित्कराः ॥ २१ ॥

६

असत्सत्तानिश्चयोऽसिद्धः ॥ २२ ॥ अविद्यमानसत्ताकः परिणामी शब्दश्चावुष-
 त्वात् ॥ २३ ॥ स्वरूपेणैवाभिद्धत्वात् ॥ २४ ॥ अविद्यमाननिश्चयो सुगन्धबुद्धिं
 प्रति अग्निरत्र धूमात् ॥ २५ ॥ तस्य वाष्पादिभावेन भूतसङ्घाते सन्देहात् ॥ २६ ॥
 साङ्गं प्रति परिणामी शब्दः कृतकत्वात् ॥ २७ ॥ तेनाज्ञातत्वात् ॥ २८ ॥
 विपरीतनिश्चिताविनाभावो विरुद्धः अपरिणामी शब्दः कृतकत्वात् ॥ २९ ॥
 विपक्षेऽप्यविरुद्धवृत्तिरनैकान्तिकः ॥ ३० ॥ निश्चितवृत्तिरनित्यः शब्दः प्रमेय-
 त्वाद् घटवत् ॥ ३१ ॥ आकाशे नित्येऽप्यस्य निश्चयात् ॥ ३२ ॥ शङ्कितवृत्तिस्तु
 नास्ति सर्वज्ञो वक्तृत्वात् ॥ ३३ ॥ सर्वज्ञत्वेन वक्तृत्वाविरोधात् ॥ ३४ ॥ सिद्धे प्रत्य-
 चादिबाधिते च साध्ये हेतुरकिञ्चित्करः ॥ ३५ ॥ सिद्धः आवणः शब्दः शब्द-
 त्वात् ॥ ३६ ॥ किञ्चिदकरणात् ॥ ३७ ॥ यथानुष्णोऽग्निर्द्रव्यत्वात् इत्यादौ किञ्चि-
 त्कर्तुमशक्यत्वात् ॥ ३८ ॥ लक्षणएवासौ दोषो व्युत्पन्नप्रयोगस्य पक्षदोषेणैव
 दुष्टत्वात् ॥ ३९ ॥ दृष्टान्ताभासा अन्वये असिद्धसाध्यसाधनोभयाः ॥ ४० ॥ अपौ-
 रूषेयः शब्दो मूर्तत्वादिन्द्रियसुखपरमाणुघटवत् ॥ ४१ ॥ विपरीतान्वयस्य यद-
 पौरूषेयं तदमूर्तम् ॥ ४२ ॥ विद्युदादिनातिप्रसङ्गात् ॥ ४३ ॥ व्यतिरेके सिद्धतद्वा-
 तिरेकाः परमाण्विन्द्रियसुखाकाशवत् ॥ ४४ ॥ विपरीतव्यतिरेकस्य यन्नामूर्तं
 तन्नापौरूषेयम् ॥ ४५ ॥ बालप्रयोगाभासः पञ्चावयवेषु कियद्धीनता ॥ ४६ ॥
 अग्निमानथं देशो धूमवत्त्वाद्यदित्यं तदित्यं यथा महानसम् ॥ ४७ ॥ धूमवां-
 श्चायमिति वा ॥ ४८ ॥ तस्मादग्निमान् धूमवांश्चायम् ॥ ४९ ॥ स्पष्टतया प्रकृतप्रति-
 पत्तेरयोगात् ॥ ५० ॥ रागद्वेषमोहाक्रान्तपुरुषवचनाज्जातमागमाभासम् ॥ ५१ ॥
 यथा नद्यास्तीरे मोदकराशयः सन्ति धावध्वं माणवकाः ॥ ५२ ॥ अङ्गुल्ये
 हस्तियूयशतमास्ते इति च ॥ ५३ ॥ विसंवादात् ॥ ५४ ॥ प्रत्यक्षमेवैकं प्रमाण-
 मित्यादिसङ्ख्याभासम् ॥ ५५ ॥ लौकायतिकस्य प्रत्यक्षतः परलोकादिनिषेधस्य
 परबुद्ध्यादेस्वामिद्वैरतद्विषयत्वात् ॥ ५६ ॥ सौगतसाङ्ख्ययोगप्राभाकरजैमिनी-
 यानां प्रत्यक्षानुमानागमोपमानार्थापत्त्यभावेरेकैकाधिकैर्व्याप्तिवत् ॥ ५७ ॥ अनु-

१ स्वरूपेणासत्त्वात् । इति पाठान्तरम् ।

७

मानादेस्तद्विषयत्वे प्रमाणान्तरत्वम् ॥५८॥ तर्कस्येव व्याप्तिगोचरत्वेऽप्रमा-
णान्तरत्वं अप्रमाणस्याव्यवस्थापकत्वात् ॥६०॥ विषयाभासः सामान्यं विशेषो
द्वयं वा स्वतन्त्रम् ॥६१॥ तथा प्रतिभासनात्कार्यकारणाच्च ॥६२॥ समर्थस्य
करणे सर्वदोषोत्तिरनपेक्षत्वात् ॥६३॥ परापेक्षणे परिणामित्वमन्यथा तद-
भावात् ॥६४॥ स्वयमर्थस्याकारकत्वात्पूर्ववत् ॥६५॥ फलाभासं प्रमाणादभिन्नं
भिन्नमेव वा ॥६६॥ अभेदे तद्व्यवहारानुपपत्तेः ॥६७॥ व्यावृत्त्यापि न तत्क-
ल्पना फलान्तराव्यावृत्त्या फलत्वप्रसङ्गात् ॥६८॥ प्रमाणान्तराव्यावृत्त्येवाप्रमाण-
त्वस्य ॥६९॥ तस्मादास्तवो भेदः ॥७०॥ भेदेत्वात्मान्तरवत्तदनुपपत्तेः ॥७१॥
समवायेऽतिप्रसङ्गः ॥७२॥ प्रमाणतदाभासौ दुष्टतयोद्भाविताौ परिहृतापरि-
हृतदोषौ वादिनः साधनतदाभासौ प्रतिवादिनो दूषणभूषणे च ॥७३॥
सम्भवदन्यदिचारणीयम् ॥७४॥

इति परीक्ष्यमाणस्याभासोद्देशः षष्ठः ॥ ६ ॥

परीक्षामुखमादर्शं हेयोपादेयतत्त्वयोः ।

संविदे मादृशो बालः परीक्षादचवद्विधाम् ॥

इति श्रीमाणिक्यनन्दिविरचितानि परीक्षामुखसूत्राणि समाप्तानि ।

सू. सं. ॥ २०७ ॥

परीक्षामुखलघुवृत्तिः ।

ॐ नमः सिद्धेभ्यः ॥

नतामरशिरोरत्नप्रभाप्रोतनखत्विषे ।
 नमो जिनाय हुर्वारमारवीरमदच्छिदे ॥ १ ॥
 अकलङ्कवचोऽम्भोधेरुद्रे येन धीमता ।
 न्यायविद्यासृतं तस्मै नमो माखिकनन्दिने ॥ २ ॥
 प्रभेद्वचनोद्वारचन्द्रिकाप्रसरे सति ।
 मादृशाः क्व नु गच्छन्ते ज्योतिरिङ्गणसन्निभाः ॥ ३ ॥
 तथापि तद्वचोऽपूर्वचनारुचिरं सताम् ।
 चेतोहरं भूतं यद्गुणदा नवघटे जलम् ॥ ४ ॥
 वैज्ञेयप्रियपुत्रस्य ह्रीरपस्योपरोधतः ।
 शान्तिषेणार्थमारब्धा परीक्षामुखपञ्जिका ॥ ५ ॥

श्रीमच्छायापारावारस्यामेयप्रभेयद्वयसंख्यवगाहनमप्युत्पन्नैः कर्तुं न पार्यते । इति तद्वशादनाय पोतप्रायमिदं प्रकरणमाचार्यः प्राह । तत्प्रकरणस्य च सत्त्वन्वादिचया-परिज्ञाने सति प्रेक्षावतां प्रवृत्तिर्न स्यादिति तत्तुयानुवादपुरःसरं वस्तुनिर्देशपरं प्रतिष्ठा-सूक्तमाह ॥ ० ॥

इत्यर्थः । अहं वक्ष्ये प्रतिपादयिष्ये । किं तत् । लक्ष्म लक्षणं । किंविशिष्टं लक्ष्म । सिद्धं पूर्वाचार्यप्रसिद्धत्वात् । पुनरपि कथम्भूतम् । अस्मत्प्रत्ययवाच्यत्वात् । प्रत्यतोऽस्य मर्थ-तस्तु महदित्यर्थः । कान् । लघ्वीयसो विनेयानुद्दिश्य । लाघवं मतिकृतमिह सृष्टे । न परिमाणकृतं । नापि कालकृतं । तस्य प्रतिपाद्यत्वमभिचारात् । कयोस्तल्लक्ष्म । तयोः प्रमाणतदाभासयोः । कुतः । यतोऽर्थस्य परिच्छेदस्य संसिद्धिः संप्राप्तिर्चमिर्वा भवति । कस्मात् । प्रमाणात् । न केवलं प्रमाणादर्थसंसिद्धिर्भवति । विपर्ययो भवति । अर्थसंसिद्ध-भावो भवति । कस्मात् । तदाभासात् । प्रमाणाभासात् । इति शब्दो हेत्वर्थः । इति हेतोः । अयमत्र समुदायार्थः । यतः कारणात् प्रमाणादर्थसंसिद्धिर्भवति । यस्माच्च तदाभासाद्विपर्ययो भवति । इति हेतोस्तयोः प्रमाणतदाभासयोः लक्ष्म लक्षणमहं वक्ष्ये इति ॥

ननु सत्त्वन्वाभिधेयशक्यानुष्ठानेष्टप्रयोजनवन्ति शास्त्राणि भवन्ति । तत्रास्य प्रकरणस्य यावदभिधेयं सत्त्वन्वो वा नाभिधीयते न तावदस्योपादेयत्वं भवितुमर्हति । एष बन्धासुतो यातीत्यादिवाक्यवत् । दशदाडिमादिवाक्यवच्च । तथा शक्यानुष्ठानेष्टप्रयोजनमपि शास्त्रादाववश्यं वक्तव्यमेव । अशक्यानुष्ठानस्येष्टप्रयोजनस्य सर्वज्वरहरतत्त्वकचूडारत्नालङ्कारो-पदेशस्येव प्रेक्षावद्भिरनादरणीयत्वात् । तथा शक्यानुष्ठानस्याप्यनिष्टप्रयोजनस्य विद्वद्भिरव-धीरणात् । मातृविवाहादिप्रदर्शकवाक्यवदिति । सत्यं प्रमाणातदाभासपदोपादानादभिधेय-मभिहितमेव । प्रमाणातदाभासयोरनेन प्रकरणेनाभिधानात् । सत्त्वन्वश्चाप्यातः प्रकरण-तदभिधेययोर्वाच्यवाचकलक्षणः प्रतीयत एव । तथा प्रयोजनज्वोक्तलक्षणमादिशोकोनैव

प्रामाण्यस्वरूपोद्देशः ।

६

संलक्ष्यते । प्रयोजनं हि द्विधा भिद्यते साक्षात् परम्परयेति । तत्र साक्षात्प्रयोजनं वक्ष्ये इत्यनेनाभिधीयते । शास्त्रव्युत्पत्तरेव विनयेरन्वेषणात् । पारम्पर्येण तु प्रयोजनमर्थसंसिद्धिरित्यनेनाच्यते । शास्त्रव्युत्पत्तनन्तरभावित्वादर्थसंसिद्धिरिति ।

ननु निःशेषविघ्नोपशमनायेष्टदेवतानमस्कारः शास्त्रकृता कथं न कृतः इति न वाच्यम् । तस्य मनःकायाभ्यामपि सम्भवात् । अथवा वाचनिकोऽपि नमस्कारोऽनेनैवादिवाकीनाभिहितो वेदितव्यः । केषाञ्चिद्वाक्यानामुभयार्थप्रतिपादनपरत्वेनापि दृश्यमानत्वात् । यथा श्वेतो धावतीत्युक्ते श्वा इतो धावति श्वेतगुणयुक्तो धावति इत्यर्थद्वयप्रतीतिः । तत्रादिवाक्यस्य नमस्कारपरताभिधीयते । अर्थस्य हेतोपादेयलक्षणस्य संसिद्धिर्ज्ञातिर्भवति । कस्मात् । प्रमाणात् । अनन्तचतुष्टयस्वरूपान्तरङ्गलक्षणा समवशरणादिस्वभावा वहिरङ्गलक्षणा च लक्ष्मीर्मा इत्युच्यते । अणनमाणः शब्दः । मा च आणश्च राखौ । प्रकुष्ठौ भाखौ यस्यासौ प्रमाणः । हरिहराद्यसम्भविभूतियुक्तो दृष्टेष्टाविरुद्धवाक् च भगवानर्हन्नेवाभिधीयते । इत्यसाधारणगुणोपदर्शनमेव भगवतः संस्तवनमभिधीयते । तस्मात् प्रमाणादवधिभूतादर्थसंसिद्धिर्भवति । तदाभासाच्च हरिहरादेरर्थसंसिद्धिर्न भवति । इति हेतोः सर्वज्ञतदाभासयोः लक्ष्म लक्षणमहं वक्ष्ये । सामग्रीविशेषेत्यादिना ॥ ० ॥

अपेदानौमुपपत्तिप्रमाणतत्त्वे स्वरूपसंख्याविषयफललक्षणसु चतसृषु विप्रतिपत्तिषु मध्ये स्वरूपविप्रतिपत्तिनिराकरणार्थमाह ॥ १ ॥

प्रकर्षेण संशयादिव्यवच्छेदेन मौयते परिच्छिद्यते वस्तुतत्त्वं येन तत् प्रमाणम् । तस्य च ज्ञानमिति विशेषणमज्ञानरूपस्य सन्निकर्षादेः नैयायिकादिपरिकल्पितस्य प्रमाणत्वव्यवच्छेदार्थमुक्तम् । तथा ज्ञानस्यापि स्वसंवेदनेन्द्रियमनोयोगिप्रत्यक्षस्य निर्विकल्पकस्य प्रत्यक्षत्वेन प्रामाण्यं मौयतेः परिकल्पितं तद्विरासार्थं व्यवसायात्मकग्रहणम् । तथा वहिरर्थपङ्क्तौणां विज्ञानाद्वैतवादिनां पश्यतोहराणां शून्यैकान्तवादिनां च विपर्ययास्युदासार्थमर्थग्रहणम् । अस्य चापूर्वविशेषणं सृहीतग्राहिधारावाहिकज्ञानस्य प्रमाणात्परिहारार्थमुक्तम् । तथा परोक्षज्ञानवादिनां मौमांसकानामस्वसंवेदनज्ञानवादिनां सांख्यानां ज्ञानान्तरप्रत्यक्षज्ञानवादिनां योगानाञ्च मतमपाकर्तुं स्वपदोपादानमित्यव्याप्त्यतिव्याप्त्यसम्भवदोषपरिहारात् सुव्यवस्थितमेव प्रमाणलक्षणम् ॥ अस्य च प्रमाणस्य यथोक्तलक्षणत्वे साध्ये प्रमाणत्वादिति हेतुरत्रैव द्रष्टव्यः । प्रथमान्तस्यापि हेतुपरत्वेन निर्देशोपपत्तिः । प्रत्यक्षं विशदं ज्ञानमित्यादिवत् । तथाहि प्रमाणं स्वापूर्वार्थव्यवसायात्मकं ज्ञानं भवति प्रमाणत्वात् ।

यत्तु स्वापूर्वार्थव्यवसायात्मकं ज्ञानं न भवति न तत् प्रमाणं यथा संशयादिर्घटादिश्च । प्रमाणञ्च विवादापन्नम् । तस्मात् स्वापूर्वार्थव्यवसायात्मकं ज्ञानमेव भवतीति । न च प्रमाणत्वमसिद्धम् । सर्वप्रमाणस्वरूपवादिनां प्रमाणसामान्येऽपि विप्रतिपत्तभावात् । अन्यथा स्वेष्टानिष्टसाधनदूषणायोगात् ।

अथ धर्मिण एव हेतुत्वे प्रतिज्ञार्थकदेशासिद्धो हेतुः स्यादिति चेन्न । विशेषं धर्मिणं कृत्वा सामान्यं हेतुं ब्रुवतां दोषाभावात् । एतेनापत्तधर्मत्वमपि प्रत्युक्तम् । सामान्यस्याशेषविशेषनिष्ठत्वात् । न च पत्तधर्मताबलेन हेतोर्गमकत्वम् अपित्वनानुपपत्तिबलेनेति । सः चात्र नियमवती विपक्षे बाधकप्रमाणबलान्निश्चितैव । एतेन विरुद्धत्वमनैकान्तकत्वञ्च निरस्तं बोद्धव्यम् । विरुद्धस्य व्यभिचारिणश्चाविनाभावनिश्चयलक्षणत्वायोगादतो

१०

परीक्षासुखलघुवृत्तिः ।

भवत्येव साध्यसिद्धिरिति केवलव्यतिरेकिणोऽपि हेतोर्गमकत्वात् । सात्मकं जीवच्छरीरं प्राणादिमत्त्वादित्यादिवत् ॥ १ ॥

अथेदानीं स्वोक्तप्रमाणलक्षणस्य ज्ञानमिति विशेषणं समर्थयमानः प्राह ॥ २ ॥

हितं सुखं तत्कारणञ्च । अहितं दुःखं तत्कारणञ्च । हितज्वाहितञ्च हिताहिते तयोः प्राप्तिश्च परिहारश्च तत्र समर्थम् । हि शब्दो यस्मादर्थः । तेनायमर्थः संपादितो भवति । यस्माद्धिताहितप्राप्तिपरिहारसमर्थं प्रमाणं ततः तत्प्रमाणत्वेनाभ्युपगतं वस्तु ज्ञानमेव भवितुमर्हति । नाज्ञानरूपं सन्निकर्षादि । तथाच प्रयोगः । प्रमाणं ज्ञानमेव हिताहित-प्राप्तिपरिहारसमर्थत्वात् । यत्तु न ज्ञानं तन्न हिताहितप्राप्तिपरिहारसमर्थं यथा घटादि । हिताहितप्राप्तिपरिहारसमर्थञ्च विवादापन्नम् । तस्माज्ज्ञानमेव भवतीति । न चैतद-सिद्धम् । हितप्राप्तये अहितपरिहाराय च प्रमाणमन्वेषयन्ति प्रेक्षापूर्वकारिणो न व्यसनि-तया । सकलप्रमाणवादिभिरभिमतत्वात् ॥ २ ॥

अत्राहसौगतः । भवतु नाम सन्निकर्षादिव्यवच्छेदेन ज्ञानस्यैव प्रामाण्यं न तदस्माभिर्निषिध्यते । तत्तु व्यवसायात्मकमेवेत्यत्र न युक्तिमुत्पश्यामः । अनुमानस्यैव व्यवसायात्मनः प्रामाण्याभ्युपगमात् । प्रत्यक्षस्य तु निर्वृत्तिरूपकत्वेऽप्यविसंवादकत्वेन प्रामाण्योपपत्तेरिति । तत्राह ॥ ३ ॥

तत् प्रमाणत्वेनाभ्युपगतं वस्त्विति धर्मनिर्देशः । व्यवसायात्मकमिति साध्यम् । समारोपविरुद्धत्वादिति हेतुः । अनुमानवदिति दृष्टान्तइति । अयमभिप्रायः । संशय-विपर्ययासान्ध्यवसायस्वभावसमारोपाविरोधिग्रहणलक्षणव्यवसायात्मकत्वे सत्येवाविसंवा-दित्वमुपपद्यते । अविसंवादत्वे च प्रमाणत्वमिति चतुर्विधस्यापि समक्षस्य प्रमाणत्व-मभ्युपगच्छता समारोपविरोधिग्रहणलक्षणं निश्चयात्मकमभ्युपगन्तव्यम् । ननु तथापि समारोपविरोधि-व्यवसायात्मकत्वयोः समानार्थत्वात् कथं साध्यसाधनभाव इति न मन्तव्यम् । ज्ञानस्वभावतया तयोर्भेदेऽपि व्याप्यव्यापकत्वधर्माधारतया भेदोपपत्तेः । शिंशपात्ववृत्तत्ववत् ॥ ३ ॥

अथेदानीं सविशेषणसमर्थग्रहणं समर्थयमानस्तदेव स्पष्टीकुर्वन्नाह ॥ ४ ॥

यः प्रमाणान्तरेण संशयादिव्यवच्छेदेनाध्यवसितः सोऽपूर्वार्थइत्यर्थः । तेनेहाति ज्ञानविषयस्यावग्रहादिगृहीतत्वेऽपि न पूर्वार्थत्वम् । अवग्रहादिनेहादिविषयभूतावान्तर-विशेषनिश्चयाभावात् ॥ ४ ॥

अथोक्तप्रकार एवापूर्वार्थः किमनोऽप्यस्तीत्याह ॥ ५ ॥

दृष्टोऽपि गृहीतोऽपि न केवलमनिश्चितस्येत्यपिशब्दार्थः । तादृगपूर्वार्थं भवति । समारोपादिति हेतुः । एतदुक्तं भवति श्यामलिताकारतया यन्निर्णेतुं न शक्यते तदपि वस्त्वपूर्वमिति व्यपदिश्यते । पृथक्समारोपाव्यवच्छेदात् ॥ ५ ॥

ननु भवतु नामापूर्वार्थव्यवसायात्मकत्वं विज्ञानस्य स्वव्यवसायन्तु न विद्मः इत्यत्राह ॥ ६ ॥

स्वस्योन्मुखता स्योन्मुखता तया स्वानुभवतया प्रतिभासनं स्वस्य व्यवसायः ॥ ६ ॥

अत्र दृष्टान्तमाह ॥ ७ ॥

तच्छब्देनार्थोऽभिधीयते । यथार्थोन्मुखतया प्रतिभासनमर्थव्यवसायस्तथा स्योन्मुख-तया प्रतिभासनं स्वस्य व्यवसायो भवति ॥ ७ ॥

प्रामाण्यस्वरूपोद्देशः ।

११

अत्रोल्लेखमाह ॥ ८ ॥

ननु ज्ञानमर्थमेवाध्यवस्यति न स्वात्मानमात्मानं फलं वेति केचित् । कर्तृकर्मणोरेव प्रतीतिरित्यपरे । कर्तृकर्मक्रियाणामेव प्रतीतिरित्यन्ये । तेषां मतमखिलमपि प्रतीतिबाधितमिति दर्शयन्नाह ॥ ९ ॥

ज्ञानविषयभूतं वस्तु कर्माभिधीयते तस्यैव क्षप्तिक्रियया व्याप्यत्वात् । तस्यैव तद्वत् कर्तात्मा करणं प्रमाणं क्रिया प्रमितिः । कर्ता च करणञ्च क्रिया च तासां प्रतीतिस्तस्या इति हेतौ । का प्रागुक्तानुभवोल्लेखे यथाक्रमं तत्प्रतीतिर्दृष्ट्या ॥ ९ ॥

ननु शब्दपरामर्शसचिवेयं प्रतीतिर्न वस्तुतत्त्वबलोपजातेत्यत्राह ॥ १० ॥

यथा घटादिशब्दानुच्चारणेऽपि घटाद्यनुभवस्तथाहमहमिकया योऽयमन्तर्मुखाकार-
तयावभासः स शब्दानुच्चारणेऽपि स्वयमनुभूयत इत्यर्थः ॥ १० ॥

अमुमेवार्थमुपपत्तिपूर्वकं परं प्रति सोल्लेखमाचष्टे ॥ ११ ॥

को वा लौकिकः परीक्षको वा । तेन ज्ञानेन प्रतिभासितुं शीलं यस्य स तथोक्तस्तं प्रत्यक्षविषयमिच्छन् । विषयिधर्मस्य विषये उपचारात् । तदेव ज्ञानमेव तथा प्रत्यक्षत्वेन नेच्छेत् । अपि त्विच्छेदेव । अन्यथा प्रामाणिकत्वप्रसङ्गः स्यादित्यर्थः ॥ ११ ॥

अत्रोदाहरणमाह ॥ १२ ॥

इदमत्र तात्पर्यम् । ज्ञानं स्वावभासने स्वातिरिक्तसजातीयार्थान्तरानपेक्षं प्रत्यक्षार्थ-
गुणत्वे सति अदृष्टानुयायि करणत्वात् । प्रदीपभासुराकारवत् ॥ १२ ॥

अयं भवतु नाम उक्तलक्षणलक्षितं प्रमाणं तथापि तत्प्रामाण्यं स्वतः परतो वा । न तावत्स्वतः । अविप्रतिपत्तिप्रसङ्गात् । नापि परतोऽनवस्थाप्रसङ्गात् । इति मतद्वयमाशङ्क्य तन्निराकरणेन स्वमतमवस्थापयन्नाह ॥ १३ ॥

सोपस्काराणि हि वाक्यानि भवन्ति । तत इदं प्रतिपत्तव्यं अभ्यासदशायां स्वतोऽनभ्यासदशायाञ्च परतइति । सेन प्रागुक्तैकान्तद्वयनिरासः । न चानभ्यासदशायां परतः । प्रामाण्योऽप्यनवस्था समाना । ज्ञानान्तरस्याभ्यस्तविषयस्य स्वतः प्रमाणभूतस्याङ्गी-
करणात् । अथवा प्रामाण्यमुत्पत्तौ परत एव विशिष्टकारणप्रभवत्वात् विशिष्टकार्यस्येति विषयपरिच्छित्तिलक्षणे वा स्वकार्यं अभ्यासेतरदशापेक्षया क्वचित्स्वतः परतश्चेति निश्चीयते ॥ १३ ॥

ननु उत्पत्तौ विज्ञानकारणातिरिक्तकारणान्तरसव्यपेक्षत्वमसिद्धं प्रामाण्यस्य तदितर-
स्येवाभावात् । गुणाख्यमस्तीति वाङ्मात्रम् । विधिसुखेन कार्यसुखेन वा गुणानामप्रतीतेः । नाप्यप्रामाण्यं स्वतएव प्रामाण्यन्तु परत एवेति विपर्ययः शक्नोते कल्पयितुम् । अन्यथ-
व्यतिरेकाभ्यां हि विरूपाल्लिङ्गादेव केवलात् प्रामाण्यमुत्पद्यमानं दृष्टम् । प्रत्यक्षादिर्वापि तथैव प्रतिपत्तव्यं नान्यथेति ततएवाभेक्षत्वगुणसङ्गावेऽपि न तत् कृतमागमस्य प्रामाण्यम् । तत्र हि गुणेषु दोषाणामभावस्तदभावाच्च संशयविपर्ययलक्षणाप्रामाण्यद्वयासत्त्वेऽपि प्रामाण्यमौत्सर्गिकमनपोहितमास्त एव इति । ततः स्थितं प्रामाण्यमुत्पत्तौ न सामग्रान्तर-
सापेक्षमिति । नापि विषयपरिच्छित्तिलक्षणे स्वकार्यं स्वग्रहणसापेक्षमसृष्टीतप्रामाण्या-
देव ज्ञानाद्विषयपरिच्छित्तिलक्षणकार्यदर्शनात् ।

ननु न परिच्छित्तिमात्रं प्रमाणकार्यं तथ्यमिच्छाज्ञानेऽपि सङ्गावात् । परिच्छित्ति-
विशेषन्तु नासृष्टीतप्रामाण्यं विज्ञानं जनयतीति तदपि बालविलसितम् । न हि प्रामाण्य-

१२

परिच्छामुखलघुवृत्तिः ।

ग्रहयोत्तरकालमुत्पत्तवस्थितः परिच्छित्तिर्विशेषोऽवभासते । सृष्टीतप्रामाण्यादपि विज्ञाना-
न्निर्विशेषविषयपरिच्छिदोपलब्ध्यः ।

ननु परिच्छित्तिमात्रस्य शुक्तिकायां रजतज्ञानेऽपि सद्भावात्तस्यापि प्रमाणकार्यत्व-
प्रसङ्गइति चेत् भवेदेवं यद्यर्थानायासप्रत्ययस्वहेतूत्यदोषज्ञानाभ्यां तन्नापोक्ष्यते । तस्माद्
यत्र कारणदोषज्ञानं बाधकप्रत्ययो वा नोदति तत्र स्वतएव प्रामाण्यमिति । न चैव-
मप्रामाण्येऽप्याशङ्कनीयं तस्य विज्ञानकारणातिरिक्तदोषस्वभावसामग्रीस्यपेक्षतयोत्पत्तिः ।
निवृत्तिलक्षणे च स्वकार्यं स्वग्रहणसापेक्षत्वात् । तद्वि यावन्न ज्ञानं न तावत् स्वविषयात्
पुरुषं निवर्तयतीति ॥

तदेतत् सर्वमनन्ततमोविलसितम् । तथाहि न तावत् प्रामाण्यस्योत्पत्तौ सामग्र-
न्तरापेक्षत्वमसिद्धमाप्रणीतत्वलक्षणगुणार्थनिधाने सत्येवाप्रणीतवचनेषु प्रामाण्यदर्शनात् ।
यद्भावाभावाभ्यां यस्योत्पत्त्यनुत्पत्तौ तत्तत्कारणकमिति लोकोऽपि सुप्रसिद्धत्वात् । यदुक्तम् ।
विधिमुखेन कार्यमुखेन वा गुणानामप्रतीतिरिति । तत्र तावदाप्रणीतशब्देन प्रतीति
गुणानामित्ययुक्तं आप्रणीतत्वहानिप्रसङ्गात् ।

अथ चक्षुरादौ गुणानामप्रतीतिरित्युच्यते तदप्युक्तं नैर्मलादिगुणानामवलाबालादि-
भिरप्युपलब्ध्यः ।

अथ नैर्मलं स्वरूपमेव न गुणस्तर्हि हेतोरविनाभाववैकल्यमपि स्वरूपविकलतैव
न दोषइति समानम् ।

अथ तद्वैकल्यमेव दोषस्तर्हि लिङ्गस्य चक्षुरादेर्वा तत्स्वरूपसाकल्यमेव गुणः कथं न
भवेत् । आप्राप्तेऽपि शब्दे मोहादिलक्षणस्य दोषस्याभावमेव यथार्थज्ञानादिलक्षणगुण-
सद्भावमभ्युपगच्छन्त्यत्र तथा नेच्छतीति कथमनुमत्तः ।

अथोक्तमेव शब्दे गुणाः सन्तोऽपि न प्रामाण्योत्पत्तौ व्याप्रियन्ते । किन्तु दोषाभाव
एवेति सत्यमुक्तं किन्तु न युक्तमेतत् । प्रतिज्ञामात्रेण साध्यसिद्धेरयोगात् । न हि गुणेभ्यो
दोषाणामभाव इत्यत्र किञ्चिन्निबन्धनमुत्पत्त्यामोऽन्यत्र महामोहात् ।

अथानुमानेऽपि त्रिरूपलिङ्गमात्रजनितप्रामाण्योपलब्धिरेव तत्र हेतुरिति चेन्न ।
उक्तोत्तरत्वात् । तत्र हि त्रैरूपमेव गुणो यथा तद्वैकल्यं दोष इति नासम्मतो हेतुरपि
चाप्रामाण्येऽप्येवं वक्तुं शक्यतएव । तत्र हि दोषेभ्यो गुणानामभावस्तदभावाच्च प्रामाण्या-
सत्त्वे अप्रामाण्यमौत्सर्गिकमास्त इत्यप्रामाण्यं स्वतएवेति तस्य भिन्नकारणप्रभवत्व-
लक्षणेनमुन्मत्तभाषितमेव स्यात् ।

किञ्च गुणेभ्यो दोषाणामभावइत्यभिधेयता गुणेभ्यो गुणएवेत्यभिहितं स्यात् । भावा-
न्तरस्वभावत्वादभावस्य । ततोऽप्रामाण्यासत्त्वं प्रामाण्यमेवेति । नैतावता परपक्षप्रतिक्षेपः ।
अविरोधकत्वात् । तथानुमानतोऽपि गुणाः प्रतीयन्तएव । तथाहि प्रामाण्यं विज्ञानकारणा-
तिरिक्तकारणप्रभवं विज्ञानानन्तरे सति कार्यत्वात् अप्रामाण्यवत् । तथा प्रमाणप्रामाण्ये
भिन्नकारणजन्ये भिन्नकार्यत्वात् घटवस्त्वदिति च । ततः स्थितं प्रामाण्यमुत्पत्तौ परापेक्ष-
मिति । तथा विषयपरिच्छित्तिलक्षणे प्रवृत्तिलक्षणे वा स्वकार्यं स्वग्रहणं नापेक्षत इति
नैकान्तः । क्वचिदभ्यस्तविषयएव परानपेक्षत्वव्यवस्थानात् । अन्यभ्यस्ते तु जलमरुमरीचिका-
साधारणप्रदेशे जलज्ञानं परापेक्षमेव सत्यमिदं जलं विशिष्टाकारधारितत्वात् । घटचेटिकापे-
टकदंष्ट्रासारवसरोजगन्धवत्त्वाच्च परिदृष्टजलवदित्यनुमानज्ञानादर्थक्रियाज्ञानाच्च स्वतःसिद्ध-

प्रत्यक्षोद्देशः ।

१३

प्रामाण्यात् प्राचीनज्ञानस्य यथार्थत्वमाकल्पमवकल्पत एव । यदप्यभिहितं प्रामाण्यग्रहणो-
त्तरमुत्पत्तयस्थितः परिच्छित्तविशेषो नावभासतइति तत्र यद्यभ्यस्तविषये नावभासत
इत्युच्यते तदा तद्विषयत एव । तत्र प्रथममेव निःसंशयं विषयपरिच्छित्तविशेषाभ्युपगमात् ।
अनभ्यस्तविषये तु तद्ग्रहणोत्तरकालमस्येव विषयावधारणस्वभावपरिच्छित्तविशेषः पूर्वं
प्रमाणाप्रमाणसाधारण्या एव परिच्छित्तरूपतेः ।

ननु प्रामाण्यपरिच्छित्तगोरभेदात् कथं पौर्वापर्यमिति । नैवं न हि सर्वापरिच्छित्तिः
प्रामाण्यात्मिका । प्रामाण्यन्तु परिच्छित्तात्मकमेवेति न दोषः ।

यदप्युक्तम् । बाधककारणदोषज्ञानाभ्यां प्रामाण्यमपोद्यत इति । तदपि फलुभाषित-
मेव अप्रामाण्येऽपि तथा भाषितुं शक्यत्वात् । तथाहि । प्रथमप्रमाणमेव ज्ञानमुत्पद्यते
पश्चादबाधबोधगुणज्ञानोत्तरकालं तदपोद्यत इति । तस्मात् प्रामाण्यमप्रामाण्यं वा स्वकार्यं
क्वचिदभ्यासानभ्यासापेक्षया स्वतःपरतश्चेति निर्णेतव्यमिति ॥

देवस्य सम्मतमपास्तसमस्तदोषं
वीक्ष्य प्रपञ्चरुचिरं रचितं समस्य ।
माणिक्यनन्दिविभुना शिशुबोधहेतोः
मानस्वरूपमधुना स्फुटमभ्यधाय ॥

इति परीक्षामुखलघुवृत्तौ प्रामाण्यस्वरूपोद्देशः समाप्तः ॥ ० ॥

अथ प्रामाण्यस्वरूपविप्रतिपत्तिं निरस्येदानीं संख्याविप्रतिपत्तिं प्रतिपत्तिपत्तुं सकल-
प्रमाणभेदसन्दर्भसंग्रहपरं प्रमाणेयत्ताप्रतिपादकं वाक्यमाह ॥ १ ॥

तच्छब्देन प्रमाणं परामृश्यते । तत्प्रमाणं स्वरूपेणावगतं द्वेधा द्विप्रकारमेव । सकल-
प्रमाणभेदानामत्रैवान्तर्भावात् ॥ १ ॥

तद्विद्वत्त्वमयत्तानुमानप्रकारेणापि सम्भवतीति । तदाशङ्कानिराकरणार्थं सकलप्रमाण-
भेदसंग्रहशालिनीं संख्यां प्रत्यक्तौकरोति ॥ २ ॥

प्रत्यक्तं वक्ष्यमाणलक्षणं इतरत् परीक्षं ताभ्यां भेदात् प्रमाणस्येतिशेषः । नहि पर-
परिकल्पितैकद्वित्रिचतुःपञ्चषट्प्रमाणसंख्यानियमे निखिलप्रमाणभेदानामन्तर्भावविभावना
शक्या कर्तुम् । तथाहि प्रत्यक्तैकप्रमाणवादिनः चाष्टाकस्य नाथ्यत्वे लौकिकस्यान्तर्भावो युक्तः
तस्य तद्विलक्षणत्वात् सामग्रीस्वरूपभेदात् ।

अथ नाप्रत्यक्तं प्रमाणमस्ति विसंवादसंभवात् । निश्चिताविनाभावाल्लिङ्गात् लिङ्गिनि
ज्ञानमनुमानमित्यानुमानिकशासनम् । तत्र च स्वभावलिङ्गस्य बहुलमन्याथापि भावो दृश्यते ।
तथाहि कषायरसोपेतानामामलकानामेतद्देशकालसम्बन्धिनो दर्शनेऽपि देशान्तरे कालान्तरे
द्रव्यान्तरसम्बन्धे चान्यथापि दर्शनात् । स्वभावहेतुर्यभिचार्येव लताचूतवत् । लताशिश-
पादिसंभावनाच्च । तथा कार्यलिङ्गमपि गोपालघटिकादौ धूमस्य शक्रमूर्द्धि चान्यथापि
भावात् पावकव्यभिचार्येव । ततः प्रत्यक्षमेवैकं प्रमाणमस्त्वैवाविसंवादकत्वादिति ।

तदेतद्वालाविलसितमिवाभाति उपपत्तिशून्यत्वात् । तथाहि किमप्रत्यक्षसोत्पादक-
कारणाभावादासम्बन्धनाभावाद्वा प्रामाण्यं निषिध्यते । तत्र न तावत् प्राक्तनः पक्षः । तदु-

१४

परीक्षामुखलघुवृत्तिः ।

त्पादकस्य सुनिश्चितानुपपत्तिनियतनिश्चयलक्षणस्य साधनस्य सद्भावात् । नो खल्वप्युद्दी-
चीनः पक्षः तदालम्बनस्य पादकादेः सकलविचारचतुरचेतसि सर्वदा प्रतीयमानत्वात् ।

यदपि स्वभावहेतोर्व्यभिचारसम्भावनमुक्तं तदप्यनुचितमेव । स्वभावमात्रस्याहेतुत्वात् ।
व्याप्यरूपस्यैव स्वभावस्य व्यापकं प्रति गमकत्वाभ्युपगमात् । न च व्याप्यस्य व्यापकव्यभि-
चारित्वम् । व्याप्यत्वविरोधप्रसङ्गात् । किञ्चैवं वादिनो नाध्यत्तं प्रमाणं व्यवतिष्ठते ।
तत्राप्यविसंवादस्यागौणत्वस्य च प्रामाण्याविनाभावित्वेन निश्चेतुमशकत्वात् ।

यच्च कार्यहेतोरप्यन्यथापि संभावनं तदप्यशक्तितल्लक्षितम् । सुविवेचितस्य कार्यस्य
कारणाव्यभिचारित्वात् । यादृशो हि धूमो ज्वलनकार्यो भूधरनितम्बादावतिबहल-
धवलतया प्रसर्पन्नप्लभ्यते । न तादृशो गोपालघटिकादाविति ।

यदप्युक्तम् । शक्रमूर्द्धनि धूमस्यान्यथापि भाव इति । तत्र किमयं शक्रमूर्द्धा
अग्निस्वभावोऽन्यथा वा । यदाग्निस्वभावस्तदाग्निरिति । कथं तदुद्भूतधूमस्यान्यथाभावः
शक्यते कल्पयितुम् । अथानग्निस्वभावस्तदा तदुद्भवो धूम एव न भवतीति कथं तत्र तस्य
तद्व्यभिचारित्वमिति । तथाचोक्तम् —

अग्निस्वभावः शक्रस्य मूर्द्धा चेदग्निरिव सः ।

अथानग्निस्वभावोऽसौ धूमस्तत्र कथं भवेदिति ॥

किञ्च प्रत्यहं प्रमाणमिति कथमिदं परं प्रतिपादयेत् । परस्य प्रत्यक्षेण ग्रहीतुम-
शकत्वात् । व्याहारादिकार्यप्रदर्शनात् तं प्रतिपद्येति चेत् आयातं तर्हि कार्यात्कार-
णानुमानम् । अथ लोकव्यवहारापेक्षेयत एवानुमानमपि । परलोकादावेवानभ्युपगमात्
तदभावादिति । कथं तदभावोऽनुपलब्धिरिति चेत् तदनुपलब्धिलङ्घनितमनुमानमपरमा-
पतितमिति । प्रत्यक्षप्रामाण्यमपि स्वभावहेतुज्ञातानुमितिमन्तरेण नोपपत्तिमियतीति
प्रागेवोक्तमित्युपरम्यते । तदप्युक्तं धर्मकीर्तिना —

प्रमाणेतरसामान्यस्थितेरनाधियो गतेः ।

प्रमाणान्तरसद्भावः प्रतिषेधाच्च कस्यचित् ॥ इति ।

ततः प्रत्यक्षमनुमानमिति प्रमाणद्वयमेवेति सौगतः । सोऽपि न युक्तवादी । स्मृते-
रविसंवादिन्यास्तृतीयायाः प्रमाणभूतायाः सद्भावात् । न च तस्या विसंवादादप्रामाण्यम् ।
इत्तग्रहादिविलोपापत्तेः ।

अथानुभूयमानस्य विषयस्याभावात् स्मृतेरप्रामाण्यं, न । तथाह्यनुभूतेनार्थेन साव-
लम्बनत्वोपपत्तेः । अन्यथा प्रत्यक्षस्याप्यनुभूतार्थविषयत्वादप्रामाण्यमनिवार्यं स्यात् ।
स्वविषयावभासनं स्मरणेऽप्यविशिष्टमिति ।

किञ्च स्मृतेरप्रामाण्येऽनुमानवार्त्तापि दुर्लभा । तथा व्याप्तिरविषयीकरणे तदुत्थाना-
योगादिति । तत् इदं वक्तव्यम् । स्मृतिः प्रमाणं अनुमानप्रामाण्याननुपपत्तिरिति ।
सैव प्रत्यक्षानुमानस्वरूपतया प्रमाणस्य द्वित्वसंख्यानियमं विघटयतीति किं नश्चिन्त्या ।
तथा प्रत्यभिज्ञानमपि सौगत्यप्रमाणसंख्यां विघटयत्येव । तस्यापि प्रत्यक्षानुमानयो-
रनन्तर्भावात् ।

ननु तदिति स्मरणमिदमिति प्रत्यक्षमिति ज्ञानद्वयमेव । न ताभ्यां विभिन्नं प्रत्यभि-
ज्ञानाख्यं व्ययं प्रतिपद्यमानं प्रमाणान्तरमुपलभामहे । ततः कथं तेन प्रमाणसंख्याविघटन-
मिति तदप्यघटितमेव । यतः स्मरणप्रत्यक्षाभ्यां प्रत्यभिज्ञानविषयस्यार्थस्य ग्रहीतुमशक-

प्रत्यक्षोद्देशः ।

१५

त्वात् । पूर्वोत्तरविवर्तवर्तकद्रव्यं हि प्रत्यभिज्ञानविषयः । न च तत् स्मरणेनीपलक्ष्यते तस्यानुभूतविषयत्वात् । नापि प्रत्यक्षेण तस्य वर्तमानविवर्तवर्त्तित्वात् ।

यदप्युक्तम् । ताभ्यां भिन्नमन्यद्वैतज्ञानं नास्तीति तदप्युक्तम् । अभेदपरामर्शरूपतया भिन्नस्यैवावभासनात् । न च तयोर्न्यतरस्य वा भेदपरामर्शात्मकत्वमस्ति विभिन्नविषयत्वात् । न चैतत् प्रत्यक्षेणान्तर्भवत्यनुमाने वा तयोः पुरोऽवस्थितार्थविषयत्वेनाविनाभूतलिङ्गसम्भावितार्थविषयत्वेन च पूर्वोपरविकारव्याप्येकत्वाविषयत्वात् । नापि स्मरणे तेनापि तदेकत्वस्याविषयीकरणात् ।

अथ संस्कारस्मरणसहकृतमिन्द्रियमेव प्रत्यभिज्ञानं जनयतीतीन्द्रियज्ज्ञाद्यन्तमेवेति न प्रमाणान्तरमित्यपरः । सोऽप्यतिवालेश एव स्वविषयाभिमुखेन प्रवर्तमानस्येन्द्रियस्य सहकारिशतसमवधानेऽपि विषयान्तरप्रवृत्तिलक्षणातिशयायोगात् । विषयान्तरज्ज्ञातीत-साध्यतिकावस्थाव्याप्येकद्रव्यमिन्द्रियाणां रूपादिगोचरचारित्र्येन चरितार्थत्वाच्च । नाप्यदृष्ट-सहकारिसव्यपेक्षमिन्द्रियमेकत्वविषयमुक्तदोषादेव ।

किञ्चादृष्टसंस्कारादिसव्यपेक्षादेवात्मनः तद्विज्ञानमिति किं न कल्प्यते । दृश्यते हि । स्वप्रसारस्वतचाञ्छालिकादिविद्यासंभूतादात्मनो विशिष्टज्ञानोत्पत्तिरिति ।

नन्वनुनादिसंस्कृतमपि चक्षुः सातिशयमुपलक्ष्यत इति चेत् न । तस्य स्वार्थानति-क्रमेणैवातिशयोपलब्ध्यः न विषयान्तरग्रहणलक्षणातिशयस्य । तथाचोक्तम् —

यत्राप्यतिशयो दृष्टः स स्वार्थानतिलङ्घनात् ।

दूरमूत्सादिदृष्टौ स्यात् न रूपे श्रोत्रवृत्तितः ॥

इति । नन्वस्य वार्तिकस्य सर्वत्रप्रतिषेधपरत्वात् विषयो दृष्टान्त इति चेत् न । इन्द्रियाणां विषयान्तरप्रवृत्तावतिशयाभावमात्रे सादृश्यात् दृष्टान्तत्वोपपत्तेः । नहि सर्व्वी दृष्टान्तधर्मी दाष्टान्तिके भवितुमर्हति । अन्यथा दृष्टान्त एव न स्यादिति । ततः स्थितं प्रत्यक्षानुमानाभ्यामर्थान्तरं प्रत्यभिज्ञानं सामग्रीस्वरूपभेदादिति । न चैतदप्रमाणम् । ततोऽर्थं परिच्छिद्य प्रवर्तमानस्थार्थक्रियायामविश्ववादात् प्रत्यक्षत्वमिति । न चैकत्वापलापे दम्भमोक्षादिव्यवस्था । एकत्वाभावे बहुस्यैव मोक्षादेर्गृहीतसम्बन्धस्यैव लिङ्गस्यादर्शनादनुमानस्य च व्यवस्थायोगादिति । न चास्य विषये बाधकप्रमाणसङ्गावादप्रामाण्यं तद्विषये प्रत्यक्षस्य लैङ्गिकस्य चाप्रवृत्तेः । प्रवृत्तौ वा प्रत्युत साधकत्वमेव न बाधकत्वमित्यलमति-प्रसङ्गेन ॥ तथा सौगतस्य प्रमाणसंख्याविरोधिविध्वस्तबाधं तर्काख्यमुपलोकित एव । न चैतत्प्रत्यक्षे अन्तर्भवति । साध्यसाधनयोर्व्याप्यव्यापकभावस्य साकल्येन प्रत्यक्षाविषयत्वात् । न हि तदित्यतो व्यापारान् कर्तुं शक्नोति । अविचारकत्वात् सन्निहितविषयत्वाच्च । नाप्यनुमाने तस्यापि देशादिविषयविशिष्टत्वेन व्याप्यविषयत्वात् । तद्विषयत्वे वा प्रकृतानुमानान्तरविकल्पादयानतिक्रमात् । तत्र प्रकृतानुमानेन व्याप्तिप्रतिपत्तावितरेतराश्रयत्व-प्रसङ्गः । व्याप्ती हि प्रतिपन्नायाम् अनुमानमात्मानमासादयति । तदात्मलाभे च व्याप्ति-प्रतिपत्तिरिति । अनुमानान्तरेणाविनाभावप्रतिपत्तावनवस्थाचमूरपरपक्षचयं चञ्चलीति ।

नानुमानगम्या व्याप्तिः । नापि सांख्यादिपरिकल्पितेरागमोपमानार्थापत्तरभावेः साकल्येनाविनाभावावगतिः । तेषां समयसंगृहीतसादृश्यान्वयान्वयाभूताभावविषयत्वेन व्याप्यविषयत्वात् । परैस्तथानभ्युपगमाच्च ।

अथ प्रत्यक्षदृष्टभाविक्कत्वात् साकल्येन साध्यसाधनभावप्रतिपत्तेर्न प्रमाणान्तरं तदर्थं

१६

परीक्ष सुखलघुवृत्तिः ।

सुखमित्यपरः । सोऽपि न युक्तवादी । विकल्पस्याद्यत्तगृहीतविषयस्य तदगृहीतविषयस्य वा तद्व्यवस्थापकत्वमाद्ये पक्षे दर्शनस्यैव तदनन्तरभाविनिर्णयस्यापि नियतविषयत्वेन व्याख्यगोचरत्वात् । द्वितीयपक्षेऽपि विकल्पद्वयमुपलब्धौ कृत एव । तद्विकल्पज्ञानं प्रमाणमनया वेति । प्रथमपक्षे प्रमाणान्तरमनुमन्तव्यं प्रमाणद्वयेऽनन्तर्भावात् । उत्तरपक्षे तु न ततोऽनुमानव्यवस्था । न हि व्याप्तिज्ञानस्याप्रामाण्ये तत्पूर्वकमनुमानं प्रमाणमाकन्दति । संदिग्धादिलिङ्गादप्युत्पद्यमानस्य प्रामाण्यप्रसङ्गात् । ततो व्याप्तिज्ञानं सविकल्पकमवि-
संवादकञ्च प्रमाणं प्रमाणद्वयादन्यदस्युपगम्यमिति न सौगताभिमतप्रमाणसंख्यानियमः । एतेनानुपलम्भात् कारणाव्यापकानुपलम्भाच्च कारणाव्याप्यव्यापकभावसंवित्तिरिति वदन्नपि प्रयुक्तः । अनुपलम्भस्य प्रत्यक्षविशेषत्वेन कारणाद्यनुपलम्भस्य च लिङ्गत्वेन तज्जनितस्यानुमानत्वात् । प्रत्यक्षानुमानाभ्यां व्याप्तिग्रहणपक्षोपक्षिप्रदोषानुषङ्गात् ।

एतेन प्रत्यक्षफलेनोद्भापोहविकल्पज्ञानेन व्याप्तिप्रतिपत्तिरित्यप्यपास्तम् । प्रत्यक्षफल-
स्यापि प्रत्यक्षानुमानयोरन्यतरत्वे व्याप्तिरविषयीकरणात् । तदन्तत्वे च प्रमाणान्तरत्वमनि-
वार्थमिति । अथ व्याप्तिविकल्पस्य फलत्वान्न प्रामाण्यमिति न युक्तम् । फलस्यानुमान-
लक्षणफलहेतुतया प्रमाणत्वाविरोधित्वात् । यथा सन्निकर्षफलस्यापि विशेषणज्ञानस्य
विशेष्यज्ञानलक्षणफलापेक्षया प्रमाणत्वमिति न वैशेषिकाभ्युपगतोद्भापोहविकल्पः प्रमाणा-
न्तरत्वमतिवर्तते । एतेन त्रि-चतुः-पञ्च-षट्प्रमाणवादिनोऽपि सांख्याक्षपादप्रभाकरजैमिनयः
स्वप्रमाणसंख्या न व्यवस्थापयितुं क्षमा इति प्रतिपादितमवगन्तव्यमुक्तन्यायेन स्मृति-
प्रत्यभिज्ञानतर्काणां तदभ्युपगतप्रमाणसंख्यापरिपन्थित्वादिति । प्रत्यक्षेतरभेदात् द्वे एव
प्रमाणे इति स्थितम् ॥ २ ॥

अथ प्रमाणभेदस्य स्वरूपं निरूपयितुमाह ॥ ३ ॥

ज्ञानमिति वर्तते । प्रत्यक्षमिति धर्मिर्निर्द्देशः । विशदज्ञानात्मकं साध्यम् । प्रत्यक्ष-
त्वादिति हेतुः । तथाहि प्रत्यक्षं विशदज्ञानात्मकमेव प्रत्यक्षत्वात् । यन्न विशदज्ञानात्मकं
तन्न प्रत्यक्षं यथा परीक्षम् । प्रत्यक्षञ्च विवादापन्नम् । तस्माद्विशदज्ञानात्मकमिति प्रतिज्ञा-
र्थकदेशासिद्धो हेतुरिति चेत् । का पुनः प्रतिज्ञा तदेकदेशो वा । धर्मिर्धर्मसमुदायः
प्रतिज्ञा । तदेकदेशो धर्मी धर्मी वा । हेतुः प्रतिज्ञार्थकदेशासिद्ध इति चेन्न । धर्मिणो
हेतुत्वे असिद्धत्वायोगात् । धर्मिणो हेतुत्वे अनन्वयदोष इति चेन्न । विशेषस्य धर्मि-
त्वात् । सामान्यस्य च हेतुत्वात् । तस्य च विशेषेऽनुगमो विशेषनिविष्टत्वात् सामान्यस्य ।

अथ साध्यधर्मस्य हेतुत्वे प्रतिज्ञार्थकदेशासिद्धत्वमिति । तदप्यसन्मतम् । साध्यस्य
स्वरूपेणैवासिद्धत्वात् । न प्रतिज्ञार्थकदेशासिद्धत्वेन तस्यासिद्धत्वम् । धर्मिणा व्यभिचारात् ।
सपक्षे वृत्तभावाद्देहोत्पत्तिरनन्वय इत्यप्यसत् । सर्वभावानां क्षणभङ्गसङ्गममेवाङ्गशृङ्गारं अङ्गी-
कुर्वतां तथागतानां सत्त्वादिवैद्यनां अनुदयप्रसङ्गात् । विपक्षे बाधकप्रमाणभावात् पक्ष-
व्यापकत्वाच्च अनन्वयवत्त्वं प्रकृतेऽपि समानम् ॥ ३ ॥

इदानीं स्वोक्तमेव विशदत्वं व्याचष्टे ॥ ४ ॥

एकस्याः प्रतीतेरन्या प्रतीतिः प्रतीत्यन्तरम् । तेनाव्यवधानं तेन प्रतिभासनं वैशद्यम् ।
यद्यप्यवयवस्यावग्रहेहाप्रतीतिभ्यां व्यवधानं तथापि न परीक्षत्वं विषयविषयिणोर्भेदेना-
प्रतिपक्षेः । यत्र विषयविषयिणोर्भेदे सति व्यवधानं तत्र परीक्षत्वम् । तर्ह्यनुमानाध्यक्ष-
विषयस्यैकात्म्यप्रादुर्भावात्परिभन्नस्योपलम्भात् अथक्षस्य परीक्षतेति । तदप्युक्तं भिन्नविषयत्वा-

प्रत्यक्षोद्देशः ।

१७

भावात् । विशदृशसामग्रीजना भिन्नविषया प्रतीतिः प्रतीत्यन्तरमुच्यते नान्यदिति न दोषः । न केवलमेतदेव विशेषवस्तु वा प्रतिभासनं सविशेषवर्णसंख्यानां ग्रहणं वैशद्यम् ॥ ४ ॥

तच्च प्रत्यक्षं द्वेधा । मुख्यसंव्यवहारभेदादिति मनसिकृत्य प्रथमं सांव्यवहारिक-प्रत्यक्षोत्पादिकां सामग्रीं तद्भेदज्ज्ञ प्राह ॥ ५ ॥

विशदं ज्ञानमिति चानुवर्तते । देशतो विशदं ज्ञानं सांव्यवहारिकमित्यर्थः । समीचीनः प्रवृत्तिनिवृत्तिरूपो व्यवहारः संव्यवहारः । तत्र भवं सांव्यवहारिकम् । भूयः किम्भूतम् । इन्द्रियानिन्द्रियनिमित्तम् । इन्द्रियं चक्षुरादि । अनिन्द्रियं मनः । ते निमित्तं कारणं यस्य । समस्तं व्यस्तज्ज्ञ कारणमभ्युपगन्तव्यम् । इन्द्रियप्राधान्यानिन्द्रियबलाधानादुपजात-मिन्द्रियप्रत्यक्षम् । तत्रेन्द्रियप्रत्यक्षमवग्रहादिधारणार्थ्यन्ततया चतुर्विधमपि बहुधादिद्वादश-भेदमष्टचत्वारिंशत्संख्यं प्रतीन्द्रियं प्रतिपत्तव्यम् । अनिन्द्रियप्रत्यक्षस्य चोक्तप्रकारेणाष्ट-चत्वारिंशद्भेदेन मनोनयनरहितानां चतुर्णामपि इन्द्रियाणां व्यञ्जनावग्रहस्याष्टचत्वारिंश-द्भेदेन च समुदितस्तेन्द्रियानिन्द्रियप्रत्यक्षस्य षट्त्रिंशदुत्तरा त्रिशती संख्या प्रतिपत्तव्या ।

ननु स्वसंवेदनभेदमन्यदपि प्रत्यक्षमस्ति तत् कथं नोक्तमिति न वाच्यम् । तस्य सुखादि-ज्ञानस्वरूपसंवेदनस्य मानसप्रत्यक्षत्वात् । इन्द्रियज्ञानस्वरूपसंवेदनस्य चेन्द्रियसमत्तत्वात् । अन्यथा तस्य व्यवसायायोगात् । स्मृत्यादिस्वरूपसंवेदनं मानसमेवेति नापरं स्वसंवेदनं नामाध्यक्षमस्ति ॥ ५ ॥

ननु प्रत्यक्षस्योत्पादकं कारणं वदता ग्रन्थकारेण इन्द्रियानिन्द्रियवदर्थालोकावपि किं न कारणत्वेनोक्तौ । तद्वचने कारणानां साकल्यस्यासंग्रहाद्विनेयव्यामोह एव स्यात् तद्विषयानवधारणात् । न च भगवतः परमकारुणिकस्य चेष्टा तद्ग्रामोहाय प्रभवतीत्या-शङ्कायामुच्यते । सुगममेतत् ॥ ६ ॥

ननु वाञ्छालोकाभावं विहाय तमसोऽन्यस्याभावात् साधनविकलो दृष्टान्त इति नैवमेवं सति वाञ्छालोकस्यापि तमोभावात् अन्यस्यासम्भवात् तेजोद्रव्यस्यासम्भव इति । विश्वरेणेतदलङ्घारे प्रतिपादितं बोद्धव्यम् ॥ ६ ॥

अत्रैव साध्ये हेत्यन्तरमाह ॥ ७ ॥

अत्र व्याप्तिः । यद्यस्यान्वयव्यतिरेकौ नानुविदधाति न तत्तत्कारणकं यथा केशोऽङ्गुलज्ञानम् । नानुविधत्ते च ज्ञानमर्थान्वयव्यतिरेकाविति । तथा आलोकोऽपि । एतावान् विशेषस्तत्र नक्तज्वरदृष्टान्त इति । नक्तज्वरा मार्जारादयः ॥ ७ ॥

ननु विज्ञानमर्थजनितमर्थकारज्ज्ञार्थस्य ग्राहकं तदुत्पत्तिमन्तरेण विषयं प्रति नियमायोगात् । तदुत्पत्तेरालोकादावविशिष्टत्वात् तादृग्यसंहिताया ऽथ तस्यास्तं प्रति नियमहेतुत्वात् भिन्नकालत्वेऽपि ज्ञानक्षेययोग्राह्यग्राहकभावाविरोधात् । तथाचाक्तम् -

भिन्नकालं कथं ग्राह्यमिति चेद् ग्राह्यतां विदुः ।

हेतुत्वमेव युक्तिज्ञास्तदाकारार्पणक्षमम् ॥

इत्याशङ्कायामिदमाह ॥ ८ ॥

अर्थजन्यमप्यर्थप्रकाशकमित्यर्थः । अतज्जनात्वमुपलक्षणं तेनातदाकारमपि इत्यर्थः । उभयत्रापि प्रदीपो दृष्टान्तः । यथा प्रदीपस्यातज्जन्यस्यातदाकारधारिणोऽपि तत्प्रकाशकत्वं तथा ज्ञानस्यापीत्यर्थः ॥ ८ ॥

१८

परौक्षामुखलघुवृत्तिः ।

ननु यद्यर्थदजातस्यार्थरूपाननुकारिणो ज्ञानस्यार्थसाक्षात्कारित्वं तदा नियतदिग्-
देशकालवर्त्तिपदार्थप्रकाशप्रतिनियमे हेतोरभावात् सर्वं विज्ञानमप्रतिनियतविषयं स्यादिति
शङ्कायामाह ॥ ९ ॥

स्वानि च तान्यावरणानि च स्वावरणानि तेषां ज्ञेय उदयाभावस्तेषामेव सदवस्था
उपशमः तावेव लक्षणं यस्याः योग्यतायाः । तथा हेतुभूतया प्रतिनियतमर्थं व्यवस्थापयति ।
प्रत्यक्षमिति शेषः । हि यस्मादर्थः । यस्मादेवं ततो नोक्तदोष इत्यर्थः । इदमत्र तात्पर्यं कल्प-
यित्वापि तादृश्यं तदुत्पत्तिं तदध्यवसायञ्च योग्यतावश्यमभ्युपगन्तव्या । तादृश्यस्य समानार्थः
तदुत्पत्तेरिन्द्रियादिभिः तदुद्भूतस्यापि समानार्थसमनन्तरप्रत्ययैः तत्त्रितयस्यापि शुक्ले शङ्खे
पीताकारज्ञानेन व्यभिचारात् योग्यताश्रयणमेव श्रेय इति । एतेन यदुक्तं परेण —

अर्थेन घटयत्येनां न हि मुक्तार्थरूपताम् ।

तस्मात् प्रमेयाधिगतेः प्रमाणं मेयरूपता ॥ इति

तन्निरस्तं समानार्थाकारनानाज्ञानेषु मेयरूपतायाः सङ्गावात् । न च परेषां सारूप्यं
नामास्ति वस्तुभूतमिति योग्यतयैवार्थप्रतिनियम इति स्थितम् ॥ ९ ॥

इदानीं कारणत्वात् परिच्छेद्योऽर्थ इति मतं निराकरोति ॥ १० ॥

कारणादिकारणं न परिच्छेद्यमित्यनेन व्यभिचारः । न ब्रूमः कारणत्वात् परिच्छेद्यत्वं
अपि तु परिच्छेद्यत्वात् कारणत्वमिति चेन्न । तथापि केशोच्छुकादिना व्यभिचारात् ॥ १० ॥
इदानीमतीन्द्रियप्रत्यक्षं व्याचष्टे ॥ ११ ॥

सामग्री द्रव्यक्षेत्रकालभावलक्षणा । तस्या विशेषः समग्रतालक्षणस्तेन विक्षेपितानि
अखिलान्यावरणानि येन तत्तथोक्तम् । किं विशिष्टम् । अतीन्द्रियमिन्द्रियातिक्रान्तम् । पुन-
रपि कौटूश्यमशेषतः सामर्थ्येन विशदम् । अशेषतो वैशद्यं किं कारणमिति चेत् प्रतिबन्धाभाव
इति ब्रूमः । तत्रापि किं कारणमिति चेत् । अतीन्द्रियत्वमनावरणत्वञ्चेति ब्रूमः ॥ ११ ॥

एतदपि कुत इत्याह ॥ १२ ॥

नन्वविधमनःपर्याययोरनेनासंग्रहादव्यापकमेतल्लक्षणमिति न वाच्यम् । तथोरपि
स्वविषये अशेषतो विशदत्वाद्विधर्मसंभवात् । न चैवं मतिश्रुतयोरित्यतिव्याप्तिपरिहारः ।
तदेतदतीन्द्रियमवधिमनःपर्यायकेवलप्रभेदात् । त्रिविधमपि मुख्यं प्रत्यक्षमात्मसन्निधिमन्वा-
पेक्षत्वादिति ।

नन्वशेषविषयविशदावभासिज्ञानस्य तदुक्तो वा प्रत्यक्षादिप्रमाणपञ्चकाविषयत्वे-
नाभावप्रमाणविषयविषयधरविध्वस्तसत्ताकत्वात् कस्य मुख्यत्वम् । तथा हि नाध्यक्षमशेषज्ञ-
विषयं तस्य रूपादिनियताचरचारित्वात् संबद्धवर्त्तमानविषयत्वाच्च । न चाशेषवेदी
संबद्धो वर्त्तमानश्चेति ।

नाप्यनुमानात्तत्सिद्धिरनुमानं हि गृहीतसम्बन्धस्यैकदेशदर्शनादसन्निवृत्तिरिति बुद्धिः । न
च सर्वत्रसङ्गावाविनाभाविकार्यलिङ्गं स्वभावलिङ्गं वा संप्रश्यामः । तज्ज्ञप्तेः पूर्वं तत्स्व-
भावस्य तत्कार्यस्य वा तत्सङ्गावाविनाभावित्वो निश्चेतुमशक्तः । नाप्यागमात् तत्सङ्गावः ।
स हि नित्योऽनित्यो वा तत्सङ्गावं भावयेत् । न तावन्नित्यः । तस्यार्थवादरूपस्य कर्म-
विशेषसंस्तवनपरत्वेन पुरुषविशेषावरोधकत्वायोगात् । अनादेरागमस्यादिमत्युरुषवाचक-
त्वाघटनाच्च ।

नाप्यनित्य आगमः सर्वत्र च साधयति तस्यापि तत्प्रणीतस्य तन्निश्चयमन्तरेण प्राप्ताख्या-

प्रत्यक्षोद्देशः ।

१६

निश्चयात् । इतरतराश्रयत्वाच्च । इतरप्रणीतस्य त्वनासादितप्रमाणभावस्याशेषज्ञप्ररूपण-
परत्वं नितरासम्भवावमिति । सर्वज्ञसदृशस्य परस्य ग्रहणासम्भवाच्च नोपमानमनन्याभाभूत-
स्यार्थस्याभावाद्गार्हापत्तिरपि सर्वज्ञावरोधिकेति । धर्माद्युपदेशस्य व्यामोहादपि सम्भवात् ।
द्विविधो ह्युपदेशः सन्ध्यामिथ्योपदेशभेदात् । तत्र मन्वादीनां सन्ध्यागुपदेशो यथार्थज्ञानोदय-
वेदमूलत्वात् । बुद्धादीनान्तु व्यामोहपूर्वकः तदमूलत्वात् । तेषामवेदार्थज्ञत्वात् । ततः
प्रमाणपञ्चकाविषयत्वादभावप्रमाणस्यैव प्रवृत्तिस्तेन चाभाव एव ज्ञायते । भावांशे प्रत्य-
क्षादिप्रमाणपञ्चकस्य व्यापारादिति ।

अत्र प्रतिविधीयते । यत्तावदुक्तं प्रत्यक्षादिप्रमाणाविषयत्वमशेषज्ञस्येति । तदयुक्तम् ।
तदग्राहकस्यानुमानस्य सम्भवात् । तथाहि कश्चित् पुरुषः सकलपदार्थसाक्षात्कारी तद्ग्रहण-
स्वभावत्वे सति प्रतीक्षप्रतिबन्धप्रत्ययत्वात् । यद् यद्ग्रहणस्वभावत्वे सति प्रतीक्षप्रति-
बन्धप्रत्ययं तत्तत्साक्षात्कारि । यथापगततिमिरलोचनं रूपसाक्षात्कारि । तद्ग्रहणस्वभावत्वे
सति प्रतीक्षप्रतिबन्धप्रत्ययस्य विवादापन्नः कश्चिदिति सकलपदार्थग्रहणस्वभावत्वं नात्मनो
सिद्धम् । चोदनातः सकलपदार्थपरिज्ञानस्यान्यथायोगादस्यैवादर्शाद्रूपप्रतीतेरिति । व्याप्ति-
ज्ञानात्यन्तबलाच्चाशेषविषयज्ञानसम्भवः । केवलं वैशद्ये विवादः ।

तत्र चावरणापगम एव कारणं रजोनीहाराद्यावृत्तार्थज्ञानस्यैव तदपगम इति प्रतीक्ष-
प्रतिबन्धप्रत्ययत्वं कथमिति चेदुच्यते दोषावरणे क्वचिन्निर्मूलं प्रलयमुपव्रजतः प्रकृष्यमाण-
हानिकत्वात् । यस्य प्रकृष्यमाणा हानिः स क्वचिन्निर्मूलं प्रलयमुपव्रजति यथाग्निपुष्टपाका-
पसारितकिट्टकालिकाद्यन्तरङ्गवर्हरङ्गमलहृयात्मनि हेमि मलमिति । निह्वासातिशयवती
च दोषावरणे इति कथं पुनर्विवादाध्यासितस्य ज्ञानस्यावरणं सिद्धं प्रतिषेधस्य विधिपूर्व-
कत्वात् इति ॥

अत्रोच्यते । विवादापन्नं ज्ञानं सावरणमविशदतया स्वविषयावबोधकत्वाद्भजो-
नीहाराद्यन्तरितार्थज्ञानवदिति । न चात्मनोऽभूत्त्वादावरकावृत्तयोगः । अभूत्ताया अपि
चेतनाशक्तेर्मदिरामदनकोद्वादिभिरावरणोपपत्तेः । न चेन्द्रियस्य तैरावरणम् इन्द्रियाणा-
मचेतनानामप्यनावृत्तप्रख्यत्वात् स्मृत्यादिप्रतिबन्धयोगात् । नापि मनसस्त्वावरणमात्म-
व्यतिरेकेणापरस्य मनसो निषेत्स्यमानत्वात् । ततो नाभूत्तस्यावरणाभावः । अतो नासिद्धं
तद्ग्रहणस्वभावत्वे सति प्रतीक्षप्रतिबन्धप्रत्ययत्वम् । नापि विरुद्धं विपरीतनिश्चिता-
विनाभावाभावात् । नाप्यनैकान्तिकं देशतः सामर्थ्येन वा विपक्षे वृत्तभावात् । विपरी-
तार्थोपस्थापकप्रत्यक्षागमासम्भवान्न कालात्ययोपदिष्टत्वम् । नापि सत्प्रतिपक्षत्वं प्रतिपक्ष-
साधनस्य हेतोरभावात् ।

अथेदमस्यैव विवादापन्नः पुरुषो नाशेषज्ञः वक्तृत्वात् पुरुषत्वात् पाण्यादिमत्त्वाच्च
रण्यापुरुषवदिति । नैतच्चारु । वक्तृत्वादेरसम्यग्धेतुत्वात् । वक्तृत्वं हि दृष्टेष्टविरुद्धार्थवक्तृत्वं
तदविरुद्धवक्तृत्वं वक्तृत्वसामान्यं वा । गत्यन्तरावात् । न तावत् प्रथमः पक्षः सिद्धसाध्य-
तानुषङ्गात् । नापि द्वितीयः पक्षः विरुद्धत्वात् । तदविरुद्धवक्तृत्वं हि ज्ञानातिशयमन्तरेण
नोपपद्यत इति । वक्तृत्वसामान्यमपि विपक्षाविरुद्धत्वात् न प्रकृतसाध्यसाधनायां ज्ञान-
प्रकर्षं वक्तृत्वापकर्षदर्शनात् । प्रत्युत ज्ञानातिशयवतो वचनातिशयस्यैव सम्भवात् ।

एतेन पुरुषत्वमपि निरस्तम् । पुरुषत्वं हि रागादिदोषदूषितं तदा सिद्धसाध्यता ।
तददूषितन्तु विरुद्धं वैराग्यविज्ञानादिगुणयुक्तपुरुषत्वस्याशेषज्ञत्वमन्तरेणायोगात् । पुरुषत्व-

२०

परौक्षामुखलघुवृत्तिः ।

सामानान्तु सन्निग्धविपक्षव्यावृत्तिकमिति सिद्धं सकलपदार्थसाक्षात्कारित्वं कस्यचित् पुरुषस्यतोऽनुमानादिति न प्रमाणपञ्चकविषयत्वमशेषज्ञस्य ।

अथास्मिन्ननुमानेऽर्हतः सर्व्ववित्त्वमनर्हतो वा । अनर्हतश्चेदर्हत्वाक्यमप्रमाणं स्यात् । अर्हतश्चेत् सोऽपि न श्रुत्या सामर्थ्येन वावगन्तुं पार्य्यते । स्वशक्त्या दृष्टान्तानुग्रहेण वा हेतोः पक्षान्तरेऽपि तुल्यवृत्तित्वात् इति । तदैतत्परेषां स्ववधाय कृत्योत्थापनमेवंविधविशेषप्रश्लस्य सर्व्वज्ञसामान्याभ्युपगमपुर्व्वकत्वात् । अन्यथा न कस्याप्यशेषज्ञत्वमित्येवं वक्तव्यम् ।

प्रासङ्गिकानुमानेऽप्यस्य दोषस्य सम्भवेन जात्युत्तरत्वाच्च । तथाहि नित्यः शब्दः प्रत्यभिज्ञायमानत्वादित्युक्ते व्यापकः शब्दो नित्यः प्रसाध्यते अव्यापको वा । यद्यव्यापकः तदा व्यापकत्वेन उपकल्प्यमानो न कञ्चिदर्थं पुष्पाति । अथ व्यापकः सोऽपि न श्रुत्या सामर्थ्येन वावगम्यते । स्वशक्त्या दृष्टान्तानुग्रहेण वा पक्षान्तरेऽपि तुल्यवृत्तित्वादिति । सिद्धमती निर्दोषात् साधनादशेषज्ञत्वमिति ।

यश्चाभावप्रमाणकवर्जितसत्ताकत्वमशेषज्ञस्येति तदयुक्तमेवानुमानस्य तदग्राहकस्य सद्भावे सति प्रमाणपञ्चकाभावमूलस्याभावप्रमाणस्योत्थानायोगात् ।

सृहीत्वा वस्तुसद्भावं स्मृत्वा च प्रतियोगिनम् ।

मानसं नास्तिताज्ञानं जायतेऽज्ञानपेक्षया ॥

इति च तावत्कं दर्शनम् । तथा च कालत्रयत्रिलोकलक्षणवस्तुसद्भावग्रहणे अन्यत्रानादा सृहीतसर्व्वज्ञस्मरणे च सर्व्वज्ञनास्तिताज्ञानमभावप्रमाणं युक्तम् । नापरथा । न च कस्यांचः पूर्वादर्शिनस्त्रिजगत्त्रिकालज्ञानमुपपद्यते सर्व्वज्ञस्यातीन्द्रियस्य वा । सर्व्वज्ञत्वं हि चेतोधर्ममतयातौन्द्रियम् । तदपि न प्राकृतपुरुषविषय इति कथमभावप्रमाणमुदयमाशदयेत् । असर्व्वज्ञस्य तदुत्पादसामग्र्या असम्भवात् । सम्भवे तथा ज्ञातुरेव सर्व्वज्ञत्वमिति ।

अत्राधुना तदभावसाधनमित्यपि न युक्तं सिद्धसाध्यतानुषङ्गात् । ततः सिद्धं मुख्यमतीन्द्रियज्ञानमशेषतोविशदम् । सर्व्वज्ञज्ञानस्यातीन्द्रियत्वात् अशुच्यादिदर्शनं तद्रसास्वादनदोषोऽपि परिहृत एव ।

कथमतीन्द्रियज्ञानस्य वैशद्यमिति चेत् यथा सत्यस्वप्नज्ञानस्य भावनाज्ञानस्य चेति । दृश्यते हि भावनाबलादतद्देशवस्तुनोऽपि विशददर्शनमिति ।

पिहिते कारागारे तमसि च सूचीमुखाग्रदुर्मये ।

मयि च निमीलितनयने तथापि कान्ताननं व्यक्तम् ॥

इति बहुलमुपलम्भात् ।

ननु च नावरणविस्फेपादशेषज्ञत्वमपितु तनुकरणशुबनादिनिमित्तत्वेन । न चात्र तन्वादीनां बुद्धिरुद्धेतुक्तव्यमसिद्धमनुमानादेस्तस्य सुप्रसिद्धत्वात् । तथाहि विमत्यधिकरणभावापन्नं सर्व्वीपर्व्वततत्तन्वादिकं बुद्धिरुद्धेतुक्तं कार्य्यत्वात् अचेतनोपादानत्वात्सन्निवेशविशिष्टत्वाद्वा वच्चादिवदिति । आगमोऽपि तदावेदकः श्रूयते ।

विश्वतश्चक्षुरुत विश्वतोमुखो विश्वतोबाहुस्त विश्वतस्यात् ।

सं बाहुभ्यां धर्मात सं पतत्रेर्वााभ्रमी जनयन् देव एकः ॥

तथा व्यासवचनञ्च ।

अज्ञो जन्तुर्नौशोऽयमात्मनः सुखदुःखयोः ।

ईश्वरप्रेरितो गच्छेत् स्वर्गं वा श्वभमेव वा ॥

प्रत्यक्षोद्देशः ।

२१

नचाचेतनैरेव परमाणवादिकारणैः पर्याप्तत्वाद्बुद्धिमत्तः कारणस्थानर्थकां अचेतनानां स्वयं कार्योत्पत्तौ व्यापारायोगात् तुर्यादिवत् । न चैवं चेतनस्यापि चेतनान्तरपूर्वकत्वात् अनवस्था तस्य सकलपुरुषजेषुत्वानिरतिशयत्वात् सर्वज्ञवीजस्य क्लेशकर्मविपाकाशयैर-
परासृष्टत्वात् अनादिभूतानश्चरज्ञानसम्भवाच्च ।

यदाह पतञ्जलिः क्लेशकर्मविपाकाशयैरपरासृष्टः पुरुषविशेष ईश्वरः । तत्र निरतिशयं सर्वज्ञवीजम् । स एष पूर्वेषामपि गुरुः कालेनाविच्छेदादिति च ।

ऐश्वर्य्यमप्रतिहतं सहजोविराग-

स्तृप्तिर्निर्गर्जनिता वर्गशतेन्द्रियेषु ।

आत्यन्तिकं सुखमनावरणा च शक्ति-

ज्ञानञ्च सर्वविषयं भगवंस्तवैव ॥

इत्यवधूतवचनाच्च । न चात्र कार्यत्वमासङ्गं सावयवत्वेन कार्यत्वसिद्धिः । नापि विरुद्धं विपक्ष एव वृत्तरभावात् । नाप्यनेकान्तिकं विपक्षे परमाणवादावप्रवृत्तेः । प्रतिपक्ष-
सिद्धिनिवन्धनस्य साधनान्तरस्थाभावात् न प्रकरणसमम् ।

अथ तन्वादिकं बुद्धिमद्भेदतुक्तं न भवति दृष्टकर्तृकप्रासादादिविलक्षणत्वात् आका-
शादिवदित्यस्यैव प्रतिपक्षसाधनमिति । नैतद्युक्तं हेतोरसिद्धत्वात् । सन्निवेशविशिष्टत्वेन प्रासादादिष्वमानजातीयत्वेन तन्वादौनामुपलम्भात् ।

अथ यादृशः प्रासादादौ सन्निवेशविशेषो दृष्टः न तादृशस्तन्वादाविति चेत् न सर्वात्मना सदृशस्य कस्यचिदप्यभावात् । सातिशयसन्निवेशो हि सातिशयं कर्त्तारं गमयति प्रासादादिवत् । न च दृष्टकर्तृकादृष्टकर्तृकाभ्यां बुद्धिमन्निमित्ततरत्वसिद्धिः कृत्रिमैर्मणि-
मुक्ताफलादिभिर्यभिचारात् । एतेनाचेतनोपादानत्वादिकमपि समर्थितमिति सूक्तं बुद्धि-
मद्भेदतुक्तत्वं ततश्च सर्ववेदित्वमिति ।

तदेतत्सर्वमनुमानमुद्रादिविण्णद्विवचनमेव कार्यत्वादेरसम्भवे तुल्येन तज्जनित-
ज्ञानस्य मिथ्यारूपत्वात् । तथाहि कार्यत्वं स्वकारणसत्तासमवायः स्याद् अभूत्वा भावित्वम् अक्रियादर्शिनोऽपि कृतबुद्ध्युत्पादकत्वं कारणव्यापारानुविधायित्वं वा स्यात् गत्यन्तराभावात् । अथाद्यः पक्षस्तदा योगिनामशेषकर्मप्रक्षये पक्षान्तःपातिनि हेतोः कार्यत्वलक्षणस्याप्रवृत्तेः भागासिद्धत्वम् । न च तत्र सत्तासमवायः स्वकारणसमवायो वा समस्ति तत्प्रक्षयस्य प्रध्वंसरूपत्वेन सत्तासमवाययोरभावात् । सत्ताया द्रव्यगुणक्रिया-
धारत्वाभ्यनुज्ञानात् समवायस्य च परैः द्रव्यादिपञ्चपदार्थवृत्तित्वाभ्युपगमात् ।

अथाभावपरित्यागेन भावस्यैव विवादाध्यासितस्य पक्षीकरणान्नायं दोषः प्रवेशभागिति चेत् । तर्हि मुक्तार्थिनां तदर्थमीश्वराराधनमनर्थकमेव स्यात् तत्र तस्याकिञ्चित्करत्वात् । सत्ता-
समवायस्य विचारमधिरोहतः शतथा विशीर्यमाणत्वात् । स्वरूपासिद्धञ्च कार्यत्वम् । स हि समुत्पन्नानां भवेदुत्पद्यमानानां वा । यद्युत्पन्नानां सतामसतां वा ? न तावदसतां खरविषा-
णादेरपि तत्प्रसङ्गात् । सताज्जेत् । सत्तासमवायात् स्वतो वा । न तावत् सत्तासमवाया-
दनवस्थाप्रसङ्गात् । प्रागुक्तविकल्पद्वयानतिवृत्तेः । स्वतःसतान्तु सत्तासमवायानर्थक्यम् ।

अथोत्पद्यमानानां सत्तासम्बन्धनिष्ठासम्बन्धयोरेककालत्वाभ्युपगमादिति मतम् । तदा सत्तासम्बन्ध उत्पादाद्भिन्नः किं वा अभिन्नः ? इति । यदि भिन्नस्तदोत्पत्तेरसत्त्वा-
विशेषादुत्पत्तप्रभावयोः किं कृतो भेदः ।

२२

परीक्षामुखलघुवृत्तिः ।

अथोत्पत्तिसमाक्रान्तवस्तुसत्त्वेनोत्पत्तिरपि तथा व्यपदिश्यते इति मतं तदप्यतिज्ञाङ्ग-
वर्जितमेवोत्पत्तिसत्त्वं प्रति विवादे वस्तुसत्त्वस्यातिदुर्घटत्वात् । इतरन्तराश्रयदोषश्च ।
इत्युत्पत्तिसत्त्वे वस्तुनि तदेककालीनसत्तासम्बन्धावगमः तदवगमे च तत्रत्यसत्त्वेनो-
त्पत्तिसत्त्वनिश्चय इति ।

अथैतद्विषपरिजिह्वीर्षया तयोरैकमप्यनुज्ञायते । तर्हि तत्सम्बन्ध एव कार्यत्वमिति ।
ततो बुद्धिमद्वेतुक्त्वे गगनादिभिरनैकान्तः । एतेन स्वकारणसम्बन्धोऽपि चिन्तितः ।

अथोभयसम्बन्धो कार्यत्वमिति मतिः । सापि न युक्ता । तत्सम्बन्धस्यापि कादा-
चित्क्त्वे समवायस्यानित्यत्वप्रसङ्गात् घटादिवत् । अकादाचित्क्त्वे सर्वदोषलभप्रसङ्गः ।

अथ वस्तुत्पादकारणानां सन्निधानाभावाद् सर्वदोषलभप्रसङ्गः । ननु वस्तुत्पत्त्यर्थं
कारणानां व्यापारः । उत्पादश्च स्वकारणसत्तासमवायः । स च सर्वदाप्यस्ति इति तदर्थं
कारणापादानमनर्थकमेव स्यात् । अभिव्यक्त्यर्थं तदुपादानमित्यपि वार्त्तम् । वस्तुत्पादा-
पेक्षयाभिव्यक्तेरघटनात् । वस्त्वपेक्षयाभिव्यक्तौ कारणसम्भातात् प्रागपि कार्यवस्तुसद्भाव-
प्रसङ्गात् । उत्पादस्याप्यभिव्यक्तिरसम्भावा । स्वकारणसत्तासम्बन्धलक्षणोत्पादस्यापि
कारणव्यापारात्प्राक्सद्भावे वस्तुसद्भावप्रसङ्गात् । तल्लक्षणत्वाद्वस्तुसत्त्वस्य । प्राक्सत्त एव
हि केनचित् तिरोहितस्याभिव्यक्त्युक्तेनाभिव्यक्तिलभस्तिरोहितस्य घटस्यैव प्रदीपादिनेति ।
तन्नाभिव्यक्त्यर्थं कारणोपादानं युक्तम् ।

तन्न स्वकारणसत्तासम्बन्धः कार्यत्वम् । नाप्यभूत्वाभावित्वं तस्यापि विचारासह-
त्वात् । अभूत्वाभावित्वं हि भिन्नकालक्रियाद्वयाधिकरणभूते कर्त्तरि सिद्धे सिद्धिमध्यास्ते
ह्लात्तपदविशेषितवाक्यत्वात् शुद्धा ब्रजतीत्यादिवाक्यवत् । न चात्र भवनाभवनयो-
राधारभूतस्य कर्त्तरनुभवोऽस्ति । अभवनाधारस्याविद्यमानत्वेन भावनाधारस्य च विद्य-
मानतया भावाभावयोरैकाग्र्यविरोधात् । अविरोधे च तयोः पर्यायमानेणैव भेदो न
वास्तव इति ।

अस्तु वा यथाकथञ्चिदभूत्वा भावित्वं तथापि तन्वादी सर्वत्रानभ्युपगमात् भागा-
सिद्धम् । न हि महीधराकूपारारामादयः प्रागभूत्वा भवन्तोऽभ्युपगम्यन्ते परैस्तेषां तैः
सर्वदावस्थानाभ्युपगमात् ।

अथ सावयवत्वेन तेषामपि सादित्वं प्रसाध्यते तदप्यशित्तिलक्षितम् । अवयवेषु
वृत्तेरवयवैरारम्भत्वेन च सावयवत्वानुपपत्तेः । प्रथमपक्षे अवयवसामान्येनानेकान्तात् ।
द्वितीयपक्षे साध्याविशिष्टत्वात् ।

अथ सन्निवेश एव सावयवत्वम् । तच्च घटादिवत् । पृथिव्यादावुपलभ्यते इत्यभूत्वा
भावित्वमभिधीयते । तदप्यपेक्षलम् । सन्निवेशस्यापि विचारासहत्वात् । स ह्यवयव-
सम्बन्धो भवेत् रचनाविशेषो वा । यद्यवयवसम्बन्धस्तदा गगनादिनानेकान्तः । सकल-
मूर्तिमद्व्यसंयोगनिबन्धनप्रदेशनानात्वस्य सद्भावात् ।

अथोपचरिता एव तत्र प्रदेशा इति चेत् । तर्हि सकलमूर्तिमद्व्यसम्बन्धस्यापि
उपचरितत्वात् सर्वगतत्वमप्युपचरितं स्यात् । ओत्रस्थार्थकारत्वञ्च न स्यात् उपचरित-
प्रदेशरूपत्वात् । धर्मादिना संस्कारात्ततः सेत्युक्तम् । उपचरितस्यासद्रूपस्य तेनोपकारा-
योगात् खरविषाणस्यैव ततो न किञ्चिदेतत् ।

अथ रचनाविशेषः तदा परं प्रति भागासिद्धत्वं तदवस्थमेवेति नाभूत्वाभावित्वं

प्रत्यक्षोद्देशः ।

२३

विचारं सहते । नाप्यक्रियादर्शनोऽपि कृतबुद्ध्युत्पादकत्वम् । तद्धि कृतसमयस्याकृतसमयस्य वा भवेत् । कृतसमयस्य चेत् गगनादेरपि बुद्धिमद्भेतुकत्वं स्यात् । तत्रापि खननोत्सेचनात् कृतमिति गृहीतसङ्केतस्य कृतबुद्धिसम्भवात् । सा मिथ्येति चेत् भवदीयापि किं न स्यात् । बाधासङ्गावस्थ प्रतिप्रमाणविरोधस्य चान्यत्रापि समानत्वात् । प्रत्यक्षलोभयत्रापि कर्तुरग्रहणात् । क्षित्यादिकं बुद्धिमद्भेतुकं न भवति अस्मदाद्यनवग्राह्यपरिमाणाधारत्वात् गगनादिवदिति प्रमाणस्य साधारणत्वात् ।

तन्न कृतसमयस्य कृतबुद्ध्युत्पादकत्वम् । नाप्यकृतसमयस्यासिद्धत्वादविप्रतिपत्ति-प्रसङ्गाच्च । कारणव्यापारानुविधायित्वञ्च कारणमात्रापेक्षया यदीष्यते तदा विरुद्धं साधनम् । कारणविशेषापेक्षया चेदितरेतराश्रयत्वम् । सिद्धे हि कारणविशेषे बुद्धिमति तदपेक्षया कारणव्यापारानुविधायित्वं कार्य्यत्वं ततस्तद्विशेषसिद्धिरिति सन्निवेशविशिष्टत्वम-चेतनोपादानत्वज्जोक्तदोषदुष्टत्वाद्ग्न्युत्पन्नं पृथक् चिन्त्यते । स्वरूपभागासिद्धत्वादेस्तत्रापि सुलभ-त्वात् । विरुद्धाश्चाभी हेतवो दृष्टान्तानुग्रहेण शरीरासर्वज्ञपूर्वकत्वसाधनात् । न धूमात् पावकानुमानेऽप्ययं दोषः । तत्र तार्कपाणादिविशेषाधाराग्निमात्रव्याप्तधूमस्य दर्शनात् ।

नैवमत्र सर्वज्ञासर्वज्ञकर्तृविशेषाधिकरणतत्सामान्येन कार्य्यत्वस्य व्याप्तिः । सर्वज्ञस्य कर्तुरतोऽनुमानात् प्रागसिद्धत्वात् । व्यभिचारिणश्चाभी हेतवः बुद्धिमत्कारणमन्तरेणापि विद्युदादीनां प्रादुर्भावसम्भवात् । सुप्ताद्यवस्थायां श्रुतिपूर्वकस्यापि कार्य्यस्य दर्शनात् । तदवश्यं तत्रापि भर्गाख्यं कारणमित्यतिसुगन्धविलसितम् । तद्व्यापारस्याप्यसम्भवात् अशरीर-त्वात् ज्ञानमात्रेण कार्य्यकारित्वाघटनादिच्छाप्रयत्नयोः शरीराभावेऽसम्भवात् । तदसम्भवश्च पुरातनैर्विस्तरेणामिहित आसपरीक्षादौ । अतः पुनरत्र नोच्यते ॥

यच्च मद्देश्वरस्य क्लेशादिभिरपराशुष्टुत्वं निरतिशयत्वमैश्वर्याद्युपेतत्वं तत् सर्वमपि गगनाब्जसौरभव्यावर्णनमिव निर्विषयत्वादुपेक्षामर्हति । ततो न मद्देश्वरस्यशेषज्ञत्वम् । नापि ब्रह्मणः । तस्यापि सङ्गावावेदकप्रमाणाभावात् । न तावत् प्रत्यक्षं तदावेदकम-विप्रतिपत्तिप्रसङ्गात् । न चानुमानमविनाभाविलिङ्गाभावात् ।

ननु प्रत्यक्षं तदग्राहकमस्तीवाक्षिविस्फालनानन्तरं निर्विकल्पकस्य सन्मात्रविधि-विषयतयोत्पत्तेः । सत्तायाश्च परमब्रह्मरूपत्वात् । तथाचोक्तम् ।

अस्ति ह्यालोचनाज्ञानं प्रथमं निर्विकल्पकम् ।

बालमूकादिविज्ञानसदृशं शुद्धवस्तुजम् ॥

न च विधिवत् परस्परव्यावृत्तिरप्यध्यक्षतः प्रतीयते इति द्वैतसिद्धिः । तस्य निषेधाविषयत्वात् । तथाचोक्तम् ।

आहुर्विधातृप्रत्यक्षं न निषेद्धविपश्चितः ।

नैकत्वे आगमस्तेन प्रत्यक्षेण प्रबोध्यते ॥

अनुमानादपि तत्सङ्गावो विभाव्यत एव । तथाहि । ग्रामारामादयः पदार्थाः प्रतिभासान्तःप्रविष्टाः प्रतिभासमानत्वात् । यत् प्रतिभासते तत् प्रतिभासान्तःप्रविष्टं यथा प्रतिभासस्वरूपम् । प्रतिभासन्ते च विवादापन्ना इति । तदागमानामपि-पुरुषा एवेदं यद्भूतं यच्च भाव्यमिति बहुलमुपलम्भात् । सर्वं वै खल्विदं ब्रह्म, नेह नानास्ति किञ्चन । आरामं तस्य पश्यन्ति न तं पश्यति कश्चनेति श्रुतेश्च ।

ननु परमब्रह्मण एव परमार्थसत्त्वे कथं घटादिभेदोऽवभासते । इति न चोद्यम् ।

२४

परीक्षामुखलघुवृत्तिः ।

सर्वस्यापि तद्विवर्ततयावभासनात् । न चाशेषभेदस्य तद्विवर्तत्वमसिद्धम् । प्रमाणप्रसिद्धत्वात् । तथाहि विवादाध्यासितं विश्वमेककारणपूर्वकमेकरूपान्वितत्वात् । घटघटी-सरावोदञ्चनादीनां सदृशान्वितानां यथा सृदेककारणपूर्वकत्वं सदृशान्वितञ्च निखिलं वस्त्विति । तथागमोऽप्यस्ति ।

ऊर्णाम इवांशूनां चन्द्रकान्त इवाम्भसाम् ।

प्ररोहाणामिव पक्षः स हेतुः सर्वजन्मिनाम् ॥ इति ॥

तदेतन्मदिरारसास्वादगद्गदोदितमिव । मदनकोदवाद्युपयोगजनितव्यामोहसुरघ-विलसितमिव निखिलमवभासते विचारसहत्वात् । तथाहि यत् प्रत्यक्षस्य सत्ताविषयत्व-मभिहितं तत्र किं निर्विशेषसत्ताविषयत्वं सविशेषसत्तावबोधकत्वं वा । न तावत् पौरुषः पक्षः सत्तायाः सामान्यरूपत्वाद्विशेषनिरपेक्षतयानवभासनात् । श्रावलेयादिविशेषानवभासने गोत्वानवभासवत् । निर्विशेषं हि सामान्यं भवेच्छ्रविषाणवदित्यभिधानात् । सामान्यरूपत्वञ्च सत्तायाः सत्प्रदित्यन्वयबुद्धिविषयत्वेन सुप्रसिद्धमेव ।

अथ पाश्चात्यः पक्षः कर्तृक्रियते । तदा न परमपुरुषसिद्धिः । परस्परव्यावृत्ताकार-विशेषाणामध्यस्तोऽवभासनात् । यदपि साधनमभ्यधायि प्रतिभासमानत्वं तदपि न साधु विचारसहत्वात् । तथा हि प्रतिभासमानत्वं स्वतः परतो वा । न तावत् स्वतोऽसिद्ध-त्वात् । परतश्चेद्विरुद्धम् । परतः प्रतिभासमानत्वं हि परं विना नोपपद्यते । प्रतिभास-मानमात्रमपि न सिद्धिमधिवसति । तस्य तद्विशेषणान्तरौयकत्वात् । तद्विशेषाभ्युपगमे द्वैतप्रसक्तिः ।

किञ्च धर्मिहेतुदृष्टान्ता अनुमानोपायभूताः प्रतिभासन्ते न वेति । प्रथमपक्षे प्रतिभासान्तःप्रविष्टाः प्रतिभासबहिर्भूता वा । यद्याद्यः पक्षस्तदा साध्यान्तःपातित्वान्न ततोऽनुमानं, तद्वहिर्भावः तैरेव हेतोर्व्यभिचारः । अप्रतिभासमानत्वेऽपि तद्वदवस्था-भावात् । ततो नानुमानमिति ।

अथानाद्यविद्याविजृम्भितत्वात् सर्वमेतदसम्बद्धमित्यप्यन्यतमोविलसितम् । अवि-द्यायामप्युक्तदोषानुषङ्गात् । सकलविकल्पविकलत्वात्तस्या नैव दोष इत्यप्यतिसुग-ध-भाषितम् । केनापि रूपेण तस्याः प्रतिभासाभावे तत्स्वरूपानवधारणात् । अपरमप्यत्र विस्तरेण देवागमालङ्कारे चिन्तितमिति नेह प्रतन्यते ।

यच्च परमब्रह्मविवर्तत्वं अखिलभेदानामित्युक्तं तत्राप्येकरूपेणान्वितत्वं हेतुरन्वीय-मानद्वयाविनाभावित्वेन पुरुषाद्वैतं प्रतिबध्नाति इति स्वष्ट्रविघातकारित्वाद्विरुद्धः । अन्वितत्वमेकहेतुके स्तम्भकुम्भाम्भोरुहादावपि उपलभ्यत इत्यनेकान्तिकञ्च । किमर्थञ्चेदं कार्यमसौ विदधाति अनेन प्रयुक्तत्वात् कृपावशात् क्रौडावशात् स्वभावाद्वा । अनेन प्रयुक्तत्वे स्वातन्त्र्यहानिः द्वैतप्रसङ्गश्च । कृपावशादिति नोत्तरम् । कृपायां दुःखिनाम-करणप्रसङ्गात् । परोपकारकरणनिष्ठत्वात्तस्याः स्रष्टुः प्रागनुकम्पाविषयप्राणिनामभावाच्च न सा युज्यते । कृपापरस्य प्रलयविधानायोगाच्च । अदृष्टवशात् तद्विधाने स्वातन्त्र्यहानिः । कृपापरस्य पौडाकरणादृष्टव्यपेक्षायोगाच्च । क्रौडावशात् प्रवृत्तो न प्रभुत्वं क्रौडोपायव्यपेक्ष-यात् बालकवत् । क्रौडोपायस्य तत्साध्यस्य च युगपदुत्पत्तिप्रसङ्गश्च । सति समर्थे कारणे कार्यस्यावश्यभावात् । अन्यथा क्रमेणापि सा ततो न स्यात् ।

अथ स्वभावादसौ जगद्भिर्निर्गच्छति यथाग्निर्देहति वायुर्वीति इति मतं तदपि

परोक्षोद्देशः ।

२५

बालभाषितमेव पूर्वोक्तदोषानिवृत्तेः । तथाहि क्रमवर्त्ति विवर्त्तजातमखिलमपि युगपदु-
त्पद्यतापेक्षणीयस्य सहकारिणोऽपि तत्साध्यत्वेन योगपट्यसम्भवात् । उदाहरणदैषम्यञ्च ।
वह्मणैः काशविन्कृष्वहेनुजनितस्य नियतशक्त्यात्मकलोपपत्तेरन्यत्र नित्यव्यापिसमर्थक-
स्वभावकारणजन्यत्वेन देशकालप्रतिनियमस्य कार्यं दुरुपपादात् ।

तदेवं ब्रह्मणोऽविद्वद्वौ वेदानां तत्सुप्रप्रमुद्गावस्थानप्रतिपादनं परमपुरुषाख्यमहा-
धूनिनिःश्वसिताभिधानञ्च गगनारविन्दमकरन्दव्यावर्णनवदनवधेयार्थविषयत्वादुपेक्षामर्हति ।
यज्ञागमः प्रमाणं सर्वं वै खल्विदं ब्रह्मेत्यादि । ऊर्णनाभ इत्यादि च । तत्सर्वमुक्तविधिना
अद्वैतविरोधीति नावकाशं लपते । न चापौरुषेय आगमोऽस्तीत्यग्रे प्रपञ्चयिष्यते ।
तस्मान्न पुरुषोत्तमोऽपि विचारणं प्राञ्जति ॥

प्रत्यक्षेतरभेदभिन्नममलं मानं द्विधैवोदितं
सेवेर्दिव्यगुणैः विचार्य विधिवत् संख्याततेः संग्रहात् ।
मानानामिति तद्विगप्यभिहितं श्रीरत्ननन्दगच्छयेः
तद्ग्राख्यानमदो विशुद्धविषये बौद्धव्यमव्याहृतम् ॥
मुख्यसंव्यवहाराभ्यां प्रत्यक्षमुपदर्शितम् ।
सेवोक्तमुपजीवद्भिः सूरिभिर्ज्ञापितं मया ॥

इति परीक्षामुख्यस्य लघुदत्तो द्वितीयः समुद्देशः ॥ ० ॥

अपेक्षानीमुद्दिष्टे प्रत्यक्षेतरभेदेन प्रमाणद्वित्वे प्रथमभेदं व्याख्याय इतरद् व्याचष्टे ॥ १ ॥
उक्तप्रतिपक्षमितरशब्दो ब्रूते । ततः प्रत्यक्षादितरदिति लभ्यते । तच्च परोक्षमिति ॥ १ ॥
तस्य च सामग्रीस्वरूपे निरूपयन्नाह ॥ २ ॥

प्रत्यक्षादिनिमित्तमित्यादिशब्देन परोक्षमपि गृह्यते । तच्च यथादसरं निरूपयिष्यते ।
प्रत्यक्षादिनिमित्तं यथेति विग्रहः । स्मृत्यादिषु ह्यन्तः । ते भेदा यथेति विग्रहः ॥ २ ॥
तत्र स्मृतिं क्रमप्राप्तां दर्शयन्नाह ॥ ३ ॥

संस्कारस्योद्बोधः प्राकट्यम् । स निवन्धनं यस्याः सा तथोक्ता । तदित्याकारा तदित्यु-
ल्लेखिनी । एवंभूता स्मृतिर्भवतीति शेषः ॥ ३ ॥
उदाहरणमाह ॥ ४ ॥

प्रत्यभिज्ञानं प्राप्तकालमाह ॥ ५ ॥

अत्र दर्शनस्मरणकारणकत्वात् सादृश्यादिविषयस्यापि प्रत्यभिज्ञानत्वमुक्तम् । येषान्तु
सौदृश्यविषयमुपमानाख्यं प्रमाणात्तरं तेषां वेदलक्षणादिविषयं प्रमाणात्तरमनुषज्येत ।
तथाशक्तम् ।

उपमानं प्रसिद्धार्थसाधर्म्यात् साध्यसाधनम् ।
तद्देधर्म्यात् प्रमाणं किं स्यात् सञ्ज्ञिप्रतिपादनम् ॥
इदमख्यं महद्वृत्तमावृत्तं प्रांशु नेति वा ।
व्यपेक्षातः समक्षेऽर्थे विकल्पः साधनान्तरम् ॥ इति ॥ ५ ॥

एषां क्रमेणोदाहरणं दर्शयन्नाह ॥ ६ ॥

२६

परीक्षामुखजघुहृत्तिः ।

आदिशब्देन—

पयोऽम्बुभेदी हंसः स्यात् घट्टपादैर्धमरः स्मृतः ।

सप्तपर्णस्तु तत्त्वज्ञेयैर्विज्ञेयो विषमच्छदः ॥

पञ्चवर्णं भवेद्गन्धं मेघकाख्यं पृथुस्तनी ।

युवतिश्चैकशृङ्गोऽपि गण्डकः परिकीर्तितः ॥

शरभोऽप्यष्टभिः पादैः सिंहश्चाकृष्टान्वितः ।

इत्येवमादिशब्दश्रवणात् तथाविधानेव सरालाङ्गीनवलोक्य तथा सत्यापयति यदा तदा तत्सङ्कलनमपि प्रत्यभिज्ञानमुक्तं दर्शनस्मरणकारणत्वाविशेषात् परेषान्तु तत्प्रमाण-
मेवोपपद्यते । उपमानादौ तस्यान्तर्भावाभावात् ॥ ६ ॥

अथोद्दोऽवसरप्राप्त इत्याह ॥ ७ ॥

उपलभः प्रमाणमात्रमत्र गृह्यते । यदि प्रत्यक्षमेवोपलभशब्देनोच्यते तदा साधनेष्वनुमेयेषु व्याप्तिज्ञानं न स्यात् । अथ व्याप्तिः सत्त्वोपसंहारेण प्रतीयते । सा कथ-
मतीन्द्रियस्य साधनस्यातीन्द्रियेण साध्येन भवेदिति । नेवं प्रत्यक्षविषयेष्वथ अनुमानविषये-
ष्वपि व्याप्तिरविरोधात् । तज्ज्ञानस्याप्रत्यक्षत्वाभ्युपगमात् ॥ ७ ॥

उदाहरणमाह ॥ ८ ॥

सुगमम् ॥ ८ ॥

इदानीमनुमानं क्रमायातमिति तल्लक्षणमाह ॥ ९ ॥

साधनस्य लक्षणमाह ॥ १० ॥

ननु त्रैलोक्यमेव हेतोर्लक्षणं तस्मिन् सत्त्वे हेतोरसिद्धादिदोषपरिहारोपपत्तेः ।
तथाहि । पक्षधर्मत्वमसिद्धत्ववच्छेदार्थमभिधीयते । सपक्षे सत्त्वंतु विरुद्धत्वापनोदार्थम् ।
विपक्षे चासत्त्वमेवानेकान्तिकव्युदासार्थमिति । तदुक्तम्—

हेतोस्त्रिष्वपि रूपेषु निर्ययस्तेन वर्णितः ।

असिद्धविपरीतार्थव्यभिचारिव्यपेक्षतः ॥

इति । तदुक्तम् । अविनाभावनियमनिश्चयादेव दोषत्रयपरिहारोपपत्तेः । अवि-
नाभावोऽन्यथानुपपन्नत्वम् । तच्चासिद्धस्य न सम्भवत्येव । अन्यथानुपपन्नत्वमसिद्धस्य न
सिद्धमिति इत्यभिधानात् । नापि विरुद्धस्य तल्लक्षणत्वोपपत्तिर्विपरीतनिश्चिताविनाभावनि-
यथोक्तसाध्याविनाभावनियमलक्षणस्यानुपपत्तेर्विरोधात् व्यभिचारिण्यपि न प्रकृतलक्षणा-
वकाशस्तत एव ततोऽन्यथानुपपत्तिरेव श्रेयसी न त्रिरूपता । तस्यां सत्यामपि यथोक्त-
लक्षणाभावे हेतोर्गमकत्वादर्शनात् । तथाहि स श्यामस्तरपुत्रत्वादितरतपुत्रवदित्यत्र
त्रैलोक्यसम्भवेऽपि न गमकत्वमुपलक्ष्यते ।

अथ विपक्षाद्गार्वाक्षनिर्णयमवती तत्र न दृश्यते । ततो न गमकत्वमिति । तदपि
सुगधविलक्षितमेव तस्या एवाविनाभावरूपत्वात् । इतरूपसङ्गादपि तदभावे हेतोः
समाध्यासिद्धिं प्रति गमकत्वानिष्टौ चैत्र प्रधानं लक्षणमुपलक्षणोपपत्तिमिति । तत्सङ्गादे
चेतररूपद्वयनिरपेक्षतया गमकत्वोपपत्तेः । यथा सन्तर्द्धेतवादिनोऽपि प्रमाथानीष्टा-
निष्टसाधनदूषणान्याथानुपपत्तेः । न चात्र पक्षधर्मत्वं सप्तान्वयो वासि । केवलमविना-
भावमात्रेण गमकत्वप्रतीतेः ।

यदयपरमुक्तं परेः पक्षधर्मताभावेऽपि काकस्य काष्णार्द्रवजः प्रासाद इत्यस्यापि

परोक्षोद्देशः ।

२७

शमकत्वापत्तिरिति । तदप्यनेन निरस्तम् । अन्यथानुपपत्तित्रलेनेवापक्षधर्मस्यापि साधुत्वा-
भ्युपगमात् । न चेह साक्ति । ततोऽविनाभावएव हेतोः प्रधानं लक्षणसभ्युपगमकम् ।
तस्मिन् सत्यसति विलक्षणत्वेऽपि हेतोर्गमकत्वदर्शनादिति । न त्रैरूप्यं हेतुलक्षणं
अत्रापकत्वात् । सर्वेषां क्षणिकत्वे साध्ये सत्तादेः साधनस्य सपक्षे सतोऽपि स्वयं
योगतेर्गमकत्वाभ्युपगमात् ।

एतेन पञ्चलक्षणत्वमपि योगपरिकल्पितं न हेतोरुपपत्तिमियतीत्यभिहितं बोद्धव्यम् ।
पक्षधर्मत्वे सत्यव्यत्यतिरेकावगाधितविषयत्वमसत्प्रतिपक्षत्वञ्चेति पञ्च लक्षणानि । तेषां
सम्यविनाभावप्रपञ्चतैव बाधितविषयस्याविनाभावायोगात् सत्प्रतिपक्षत्वमिति । साध्या-
भावविषयत्वेनासम्भवे हेतुत्वाच्च । यथोक्तपक्षविषयत्वाभावात् तद्बोधयेव हृष्टत्वात् । अतः
स्थितं साध्याविनाभावत्वेन निश्चितो हेतुरिति ॥ १० ॥

इदानीमविनाभावभेदं दर्शयन्नाह ॥ ११ ॥

तत्र सहभावनियमस्य विषयं दर्शयन्नाह ॥ १२ ॥

सहचारिणोरुपसयोर्व्याप्यव्यापकयोश्च वृत्तत्वशिंशपत्वयोरिति समस्या विषयो
निर्दिष्टः ॥ १३ ॥

क्रमभावनियमस्य विषयं दर्शयन्नाह ॥ १४ ॥

पूर्वांतरचारिणोः कृत्तिकोदयशकटोदययोः कार्यकारणयोश्च धूमधूमध्वजयोः
क्रमभावः ॥ १५ ॥

नन्वेवम्भूतस्याविनाभावस्य न प्रत्यक्षेण ग्रहणं तस्य सन्निहितविषयत्वात् । नाप्यनु-
मानेन । प्रकृतापरानुमानकल्पनायां इतरेतराश्रयत्वानवस्थावतारादागमादेरपि भिन्न-
विषयत्वेन शुभमिद्वत्वाच्च ततोऽपि तत्प्रतिपत्तिरित्याशङ्क्यामाह ॥ १६ ॥

तर्कात् यथोक्तलक्षणादुच्चात् । तद्विषय इति ॥ १७ ॥

अथेदानीं साध्यलक्षणमाह ॥ १८ ॥

अत्रापरे वृषणमाचक्षते । आसनशयनभोजनयाननिधुवनानादेरपि हृष्टत्वात् तदपि
साध्यमनुषज्यते इति । तेष्यतिशालिनाः अप्रस्तुतप्रलापित्वात् । अत्र हि साधनमधि-
क्रियते । तेन साधनविषयत्वेर्नाप्यतमिष्टमुच्यते ॥ १९ ॥

इदानीं स्वाभिहितसाध्यलक्षणस्य विशेषणानि सफलान् असिद्धविशेषणं समर्थयितु-
माह ॥ २० ॥

तत्र सन्दिग्धं स्यात्पूर्वां पुरुषोवेत्यनवधारणेनोभयकोटिपरामर्शं संशयाकलितं वस्तु-
च्यते । विपर्ययस्तु विपरीतावभासि विपर्ययज्ञानविषयभूतं रजतादि । अत्युत्पन्नं
नामजातिसंख्यादिविशेषापरिज्ञानेन निर्णीतविषयानवधारणायमाह ॥ २१ ॥ साध्यत्वप्रति-
पादनार्थमसिद्धपदोपादानमित्यर्थः ॥ २२ ॥

अधुनेष्टाबाधितविशेषणद्वयस्य साफल्यं दर्शयन्नाह ॥ २३ ॥

अनिष्टो बीमांसकस्यानित्यः शब्दः । प्रत्यक्षादिबाधितश्चाप्रादुर्भावः । आदिशब्दे-
नानुमानागमलोकस्ववचनबाधितानां ग्रहणम् । तदुदाहरणज्वाकज्जित्करस्य हेत्वाभासस्य
निरूपणावसरे स्वयमेव ग्रन्थकारः प्रपञ्चयिष्यतीत्युपस्यते ॥ २४ ॥

तत्रासिद्धपदं प्रतिवाद्यपेक्षयेव । हृष्टपदन्तु वाद्यपेक्षयेति विशेषमुपदर्शयितु-
माह ॥ २५ ॥

२८

परौक्षामुखकषुट्टितः ।

अयमर्थो न हि सर्वं सर्वोपेक्षया विशेषणमपि तु किञ्चित्कमप्युद्दिश्य भवतीति अशि-
द्वदिति व्यतिरेकमुखेनोदाहरणम् । यथा अशिद्वं प्रतिवाद्युपेक्षया । न तथेष्टमित्यर्थः ॥१८॥
कुत एतदित्याह ॥ १९ ॥

इच्छया खलु विषयीकृतमिष्टमुच्यते । प्रत्यायनाय हीच्छा वक्तुरेवेति ॥ १९ ॥

तच्च साध्यं धर्मः किञ्चातद्दिशिष्ठो धर्मीति पृष्ठे तद्भेदं दर्शयन्नाह ॥ २० ॥

सोपकाराणि वाक्यानि भवन्ति । ततो ऽयमर्थो लभ्यते । व्याप्तिकालापेक्षया तु
साध्यं धर्मः । क्वचित्प्रयोगकालापेक्षया तु तद्दिशिष्ठो धर्मी साध्यः ॥ २० ॥

अस्यैव धर्मिणो नामान्तरमाह ॥ २१ ॥

ननु स्वधर्मिषमुदायः पक्ष इति पक्षस्वरूपस्य पुगतनैर्निरूपितत्वात् धर्मिणस्तद्वचने
कथं न राद्धान्तविरोध इति । नैवं साध्यधर्माधारतया विशेषितस्य धर्मिणः पक्षस्व-
वचनेऽपि दोषानुपपन्नान् । रचनावेचित्रमात्रेण तात्पर्यस्थानिराकृतत्वात् सिद्धान्ता-
विरोधात् ॥ २१ ॥

अत्राह सौगतः । भवतु नाम धर्मी पक्षव्यपदेशभाक् तथापि सविकल्पबुद्धौ
परिवर्तमान एव । न वास्तवः । सर्वत्र वानुमानानुमेयव्यवहारो बुद्धगारुडेन धर्म-
धर्मिन्मायेन न वहिःसदसत्त्वमपेक्षत इत्यभिधानादिति तन्निरासार्थमाह ॥ २२ ॥

अयमर्थः । नेयं विकल्पबुद्धिर्वहिरन्तर्वा नासादितालम्बनभावा धर्मिणं व्यवस्था-
पयति । तदवास्तवत्वेन तदाधारसाध्यसाधनयोरपि वास्तवत्वानुपपत्तेः तद्बुद्धेः पारम्पर्य-
णापि वस्तुव्यवस्थानिबन्धनत्वायोगात् । ततो विकल्पेनात्मेन वा व्यवस्थापितः पर्वतादि-
विषयभावं भजन्नेव धर्मितां प्रतिपद्यत इति स्थितं प्रसिद्धो धर्मीति । तत्प्रसिद्धिश्च
क्वचिद्विकल्पतः क्वचित्प्रमाणतः क्वचिच्चोभयत इति नैकान्तेन विकल्पाधिरुदस्य प्रमाण-
प्रसिद्धस्य वा धर्मित्वम् ॥ २३ ॥

विकल्पात्प्रतिपत्तौ किं तव साध्यमित्याशङ्कयामाह ॥ २३ ॥

तस्मिन् धर्मिणि । ननु धर्मिणो विकल्पसिद्धे सत्ता च तदपेक्षयेतरा सत्ता च ते
द्वे अपि साध्ये सुनिर्णीतासम्भवद्वाधकप्रमाणत्वेन योग्यानुपलब्धिबलेन चेति शेषः ॥ २३ ॥

अत्रोदाहरणमाह ॥ २४ ॥

सुगमम् ॥ २४ ॥

ननु धर्मिण्यसिद्धसत्ताको भावाभावोभयधर्माणां अशिद्विविद्वानेकान्तिकत्वात्
अनुमानविषयत्वायोगात् कथं सत्तेतरयोः साध्यत्वम् । तदुक्तम् ।

अशिद्वो भावधर्मश्चेत् व्यभिचार्युभयाश्रितः ।

विरुद्धधर्मी भावस्य सा सत्ता साध्यते कथम् ॥ इति ।

तदयुक्तम् । मानसप्रत्यये भावस्वरूपस्यैव धर्मिणः प्रतिपन्नत्वात् । न च तत्प्रसिद्धौ
तत्सत्त्वस्यापि प्रतिपन्नत्वात् व्यर्थमनुमानम् । तदभ्युपेतमपि वेद्यात्वात् यदा परो न प्रतिपद्यते
तदानुमानस्य साफल्यत् । न च मानसज्ञानात् गगनकुसुमादेरपि सङ्गावसम्भावनात् ऽति-
प्रसङ्गः । तज्ज्ञानस्य बाधकप्रत्ययव्यापकतत्सत्ताकवस्तुविषयतया मानसप्रत्ययताभासत्वात् ।
कथं तर्हि तुरङ्गशृङ्गादेर्धर्मित्वमिति न चेद्यं धर्मिप्रयोगकाले बाधकप्रत्ययाद्दयात्
सत्त्वसम्भावनोपपत्तेः । न च सर्वज्ञादौ साधकप्रमाणासत्त्वेन सत्त्वं प्रति संशीतिः ।
सुनिश्चितासम्भवद्वाधकप्रमाणत्वेन सुखादाविव सत्त्वं निश्चयात् । तत्र संशयायोगात् ॥

परोक्षोद्देशः ।

२६

इदानीं प्रमाणोभयसिद्धे धर्मिणि किं साध्यमित्याशङ्कयामाह ॥ २५ ॥

साध्ये इति शब्दः प्रागुद्दिष्टवचनान्तोऽप्यर्थवशात् एकवचनान्ततया संबध्यते । प्रमाणञ्चो-
भयञ्च विकल्प्य प्रमाणद्वयं ताभ्यां सिद्धे धर्मिणि साध्यधर्माविश्रुता साध्या । अयमर्थः ।
प्रमाणप्रतिपन्नमपि वस्तु विशिष्टधर्माधारतया विवादपदमारोहतीति साध्यातां नातिवर्त्तत
इति । एवमुभयसिद्धेऽपि योज्यम् ॥ २५ ॥

प्रमाणोभयसिद्धं धर्मिद्वयं क्रमेण दर्शयन्माह ॥ २६ ॥

देशो हि प्रत्यक्षेण प्रसिद्धः । शब्दस्तु भयसिद्धः । न हि प्रत्यक्षेणापूर्वदर्शिनिरनियत-
दिग्देशकालावच्छिन्नाः सर्वे शब्दा निश्चेतुं पार्यन्ते ॥ २६ ॥

सर्वदर्शिनस्तु तन्निश्चयेऽपि तं प्रत्यनुमानानर्थक्यात् प्रयोगकालापेक्षया धर्मविशिष्ट-
धर्मिणः साध्यत्वमभिधाय व्याप्तिकालापेक्षया साध्यनियमं दर्शयन्माह ॥ २७ ॥

सुगमम् ॥ २७ ॥

धर्मिणोऽपि साध्यत्वे को दोष इत्यत्राह ॥ २८ ॥

उक्तत्रिपर्य्येऽन्यथाशब्दः । धर्मिणः साध्यत्वे तदघटनात् । व्याप्तघटनादिति हेतुः ।
न हि धूमदर्शनात् सर्वत्र पर्वतोऽग्निमानिति व्याप्तिः शक्या कर्तुं प्रमाणविरोधात् ॥ २८ ॥

नन्वनुमाने पक्षप्रयोगस्यासम्भवात् प्रसिद्धो धर्मीत्यादिवचनमयुक्तम् । तस्य सामर्थ्या-
लब्धत्वात् । तथापि तद्वचने पुनरुक्तताप्रसङ्गात् । अर्थादापन्नस्यापि पुनर्वचनं पुनरुक्त-
मित्यभिधानादिति । सौगतस्तत्राह ॥ २९ ॥

साध्यमेव धर्मस्तस्याधारस्तत्र सन्देहो महानसादिः पर्वतादिर्वृत्ततस्यापनोदो व्यवच्छेद-
स्तदर्थं गम्यमानस्यापि साध्यसाधनयोर्व्याप्यव्यापकभावप्रदर्शनान्यथानुपपत्तस्तदाधारस्य गम्य-
मानस्यापि पक्षस्य वचनं प्रयोगः ॥ २९ ॥

अत्रोदाहरणमाह ॥ ३० ॥

साध्येन विशिष्टो धर्मी पर्वतादिः तत्र साधनधर्मावबोधनाय पक्षधर्मीपसंहारवत् ।
पक्षधर्मस्य हेतोरुपसंहार उपनयस्तद्वत् इति । अयमर्थः । साध्यव्याप्तसाधनप्रदर्शनेन
तदाधारादगतावपि नियतधर्मिस्त्वन्विताप्रदर्शनार्थं यथोपनयस्तथा साध्यस्य विशिष्टधर्मि-
स्त्वन्वितावबोधनाय पक्षवचनमपीति ।

किञ्च हेतुप्रयोगेऽपि समर्थनमवश्यं वक्तव्यमसमर्थितस्य हेतुत्वायोगात् । तथा च
समर्थनोपन्यासादेश हेतोः सामर्थ्यसिद्धत्वात् हेतुप्रयोगोऽनर्थकः स्यात् । हेतुप्रयोगभावे
कस्य समर्थनमिति चेत् पक्षप्रयोगभावे क्व हेतुर्वर्त्तता इति समानमेतत् ॥ ३० ॥

तस्मात् कार्यस्वभावानुपलम्भभेदेन पक्षधर्मत्वादिभेदेन च त्रिधा हेतुमुक्त्वा समर्थय-
मानेन पक्षप्रयोगोऽप्यभ्युपगन्तव्य एव । इत्यमुमेवार्थमाह ॥ ३१ ॥

को वा वादी प्रतिवादी चेत्यर्थः । किलार्थं वा शब्दः । युक्तप्रा पक्षप्रयोगस्यावश्यभावे
कः किल न पक्षयति पक्षं न करोत्यपि तु करोत्येव । किं कुर्वन् समर्थयमानः । किं
कृत्वा हेतुमुक्त्वैव न पुनरुक्त्वैत्यर्थः । समर्थनं हि हेतोरसिद्धत्वाददोषपरिहारेण स्वसाध्य-
साधनसामर्थ्यप्रवणप्रवणं वचनम् । तच्च हेतुप्रयोगोत्तरकालं परेणाङ्गीकृतमित्युक्तीति
वचनम् ॥ ३१ ॥

ननु भवतु पक्षप्रयोगस्तथापि पक्षहेतुदृष्टान्तभेदेन त्रययवमनुमानमिति सांख्याः ।
प्रतिष्ठाहेतूदाहरणोपनयभेदेन चतुरवयवमिति मीमांसकाः । प्रतिष्ठाहेतूदाहरणोपनय-

३१

परौक्षामुखलघुवृत्तिः ।

निगमनभेदात् पञ्चावयवमिति योगाः । तन्मतमपाकुर्वन् स्वमतसिद्धमवयवद्वयमेव
उपदर्शयन्नाह ॥ ३२ ॥

एतयोः पक्षेत्त्वोः द्वयमेव नातिरिक्तमित्यर्थः । एवकारेणैवोदाहरणादिव्यवच्छेदे
सिद्धेऽपि परमतनिरासार्थं पुनर्नोदाहरणमित्युक्तम् ॥ ३२ ॥

तद्वि किं साध्यप्रतिपत्तार्थमुतस्वित् हेतोरविनाभावनियमार्थमाहोस्वित् व्याप्ति-
स्मरणाद्व्यर्थमिति विकल्प्य क्रमेण दूषयन्नाह ॥ ३३ ॥

तदुदाहरणं साध्यप्रतिपत्तिरङ्गं कारणं नेति सम्बन्धः ॥ ३३ ॥

तत्र साध्यप्रतिपत्तौ यथोक्तस्य साध्याविनाभावित्वेन निश्चितस्य हेतोर्व्यापारादिति
द्वितीयविकल्पं शोधयन्नाह ॥ ३४ ॥

तदिति वर्तते नेति च तेनायमर्थः । तदुदाहरणं तेन साध्येनाविनाभावनियमार्थं वा
न भवतीति विपत्ते बाधकादेव । तत्सिद्धेरविनाभावनियमार्थसिद्धेः ॥ ३४ ॥

किञ्च व्यक्तिरूपं निदर्शनं तत् कथं साकल्येन व्याप्तिं गमयेत् । व्यक्तरन्तरेषु व्याप्तरथं
पुनरुदाहरणान्तरं सृज्यम् । तस्यापि व्यक्तिरूपत्वेन सामान्येन व्याप्तेरवधारयितुमशकत्वात् ।
अपरापरतदन्तरापेक्षायामनवस्था स्यात् । एतदेवाह ॥ ३५ ॥

तत्रापि उदाहरणेऽपि । तद्विप्रतिपत्तौ सामान्यव्याप्तिविप्रतिपत्तावित्यर्थः । शेषं
व्याख्यातम् ॥ ३५ ॥

तृतीयविकल्पदूषणमाह ॥ ३६ ॥

सृष्टोतसम्बन्धस्य हेतुप्रदर्शनेनैव व्याप्तिविद्विरसृष्टीतसम्बन्धस्य दृष्टान्तशतेनापि न तत्-
स्मरणमनुभूतविषयत्वात् स्मरणस्येति भावः ॥ ३६ ॥

तदेवमुदाहरणप्रयोगस्य साध्यार्थं प्रति नोपयोगित्वं प्रत्युत संशयहेतुत्वमेवेति दर्श-
यति ॥ ३७ ॥

तदुदाहरणं परं केवलमभिधीयमानम् । साध्यधर्मिणि साध्यविशिष्टे धर्मिणि ।
साध्यसाधने सन्देहयति सन्देहवती करोति । दृष्टान्तधर्मिणि साध्यव्याप्तसाधनोपदर्शनेऽपि
साध्यधर्मिणि तन्निर्णयस्य कर्तुमशकत्वात् इति शेषः ॥ ३७ ॥

अमुमेवार्थं व्यतिरेकमुखेन समर्थयमानः प्राह ॥ ३८ ॥

अन्यथा संशयहेतुत्वाभावे । कस्माद्विद्विरूपनयनिगमने प्रयुज्यते । अपरः प्राह ।
उपनयनिगमनयोग्यनुमानाङ्गत्वमेव । तदप्रयोगे निरवयवसाध्यसंवित्तिरयोगादिति ॥ ३८ ॥

तन्निषेधार्थमाह ॥ ३९ ॥

उपनयनिगमने अपि वक्ष्यमाणलक्षणे तस्यानुमानस्याङ्गे न भवतः । साध्यधर्मिणि
हेतुसाध्ययोः वचनादेवेत्येवकारेण दृष्टान्तादिकमन्तरेणेत्यर्थः ॥ ३९ ॥

किञ्चाभिधायापि दृष्टान्तादिकं समर्थनमवश्यं वक्तव्यम् । असमर्थितस्याहेतुत्वादिति
तदेव वरं हेतुरूपमनुमानावयवो वास्तु साध्यविद्वौ तस्यैवोपयोगात् । नोदाहरणादिकम् ।
एतदेवाह ॥ ४० ॥

प्रथमो वा-शब्द एव-कारार्थो द्वितीयस्तु पक्षान्तरसूचने । शेषं सुगमम् ॥ ४० ॥

ननु दृष्टान्तादिकमन्तरेण मन्धियामवबोधयितुमशकत्वात् कथं पक्षहेतुप्रयोगमात्रेण
तेषां साध्यप्रतिपत्तिरिति तत्राह ॥ ४१ ॥

बालानामस्यप्रदानं व्युत्पत्तार्थं तेषामुदाहरणादीनां त्रयोपगमे शास्त्र एवासी

परोक्षोद्देशः ।

६१

तत्त्रयोपगमो न वादे । न हि वादकाले शिष्या व्युत्पाद्याः व्युत्पन्नानामेव तत्राधिकारा-
दिति ॥ ४१ ॥

बालव्युत्पत्तरथं तत्त्रयोपगम इत्यादिना शास्त्रेऽभ्युपगतमेवोदाहरणादित्रयमुप-
दर्शयति ॥ ४२ ॥

दृष्टो अन्तो साध्यसाधनलक्षणो धर्म्मो अन्वयमुखेन व्यतिरेकद्वारेण वा यत्र स दृष्टान्त
इत्यन्वयसंज्ञाकरणात् । स द्विधेवोपपद्यते ॥ ४३ ॥

तत्रान्वयदृष्टान्तं दर्शयन्नाह ॥ ४३ ॥

साध्येन व्याप्तं नियतं साधनं हेतुर्यत्र प्रदर्शयते व्याप्तिपूर्वकतयेति भावः ॥ ४३ ॥

द्वितीयभेदमुपदर्शयति ॥ ४४ ॥

असत्यसद्भावो व्यतिरेकः । तत्प्रधानो दृष्टान्तो व्यतिरेकदृष्टान्तः । साध्याभावे साधनस्या-
भाव एवेति सावधारणं द्रष्टव्यम् ॥ ४४ ॥

क्रमप्राप्तमुपनयस्वरूपं निरूपयति ॥ ४५ ॥

पक्षे इत्याद्याहारः । तेनायमर्थः । हेतोः पक्षधर्म्मतोपसंहार उपनय इति ॥ ४५ ॥

निगमनस्वरूपमुपदर्शयति ॥ ४६ ॥

उपसंहार इति वर्तते । प्रतिज्ञाया उपसंहारः साध्यधर्म्मविशिष्टत्वेन प्रदर्शनं
निगमनमित्यर्थः ।

ननु शास्त्रे दृष्टान्तादयो वक्तव्या एवेति नियमानभ्युपगमात् कथं तत्त्रयमिह
सूरिभिः प्रपञ्चितमिति न चोक्तम् । स्वयमनभ्युपगमेऽपि प्रतिपाद्याहुरोर्धेन विनमतानु-
सारिभिः प्रयोगपरिपाटयाः प्रतिपन्नत्वात् । सा वाचाततत्स्वरूपैः कर्तुं न शक्यते इति
तत्स्वरूपमपि शास्त्रेऽभिधायकमेवेति ॥ ४६ ॥

तदेवं मतभेदेन द्वि-त्रि-चतुः-पञ्चावयवरूपमनुमानं द्विप्रकारमेवेति दर्शयन्नाह ॥ ४७ ॥

तद्द्वैविध्यमेवाह ॥ ४८ ॥

स्वपरविप्रतिपत्तिनिरासफलत्वात् द्विविधमेवेति भावः ॥ ४८ ॥

स्वार्थानुमानभेदं दर्शयन्नाह ॥ ४९ ॥

साधनात् साध्यविज्ञानमनुमानमिति प्रागुक्तं लक्षणं यस्य तथोक्तमित्यर्थः ॥ ४९ ॥

द्वितीयमनुमानभेदं दर्शयन्नाह ॥ ५० ॥

तस्य स्वार्थानुमानस्यार्थः साध्यसाधनलक्षणः । तं परामृशतीत्येवंशीलं तदर्थ-
परामर्शं तच्च तद्वचनञ्च तस्माज्जातमुत्पन्नं विज्ञानं परार्थानुमानमिति ॥ ५० ॥

ननु वचनात्मकं परार्थानुमानं प्रसिद्धं तत् कथं तदर्थप्रतिपादकवचनजनितज्ञानस्य
परार्थानुमानत्वमभिदधता न संगृहीतमिति न वाच्यम् । अचेतनस्य साक्षात्प्रमितिहेतुत्वा-
भावेन निरुपचरितप्रमाणभावाभावात् । मुख्यानुमानहेतुत्वेन तस्योपचरितानुमानव्यपदेशो
न वार्यत एव । तदेवोपचरितं परार्थानुमानत्वं तद्वचनस्याचार्यः प्राह ॥ ५१ ॥

उपचारो हि मुख्याभावे सति प्रयोजने निमित्ते च प्रवर्तते । तत्र वचनस्य परार्थानु-
मानत्वे निमित्तं तद्वचनत्वम् । तस्य प्रतिपाद्यानुमानस्य हेतुस्तद्वचनस्य भावकत्वम् । तस्मात्
निमित्तात् तद्वचनमपि परार्थानुमानप्रतिपादकवचनमपि परार्थानुमानमिति सम्बन्धः ।
कारणे कार्यस्योपचारात् । अथवा तत्प्रतिपादकानुमानं हेतुर्यस्य तत्तद्वचनस्य भावकत्वं
तत्तद्वचनमपि तथेति सम्बन्धः । अस्मिन् पक्षे कार्यं कारणस्योपचार इति शेषः । वचन-

६२

परीक्षामुखणवृत्तिः ।

आनुमानत्वे च प्रयोजनमनुमानावयवाः प्रतिज्ञादय इति शास्त्रे व्यवहार एव । ज्ञानात्मन्यनंशे तद्व्यवहारस्याशक्यकल्पनत्वात् ॥ ५१ ॥

तदेवं साधनात् साध्यविज्ञानमनुमानमिति अनुमानसामान्यलक्षणम् । तदनुमानं ह्येवेत्यादिना तत्प्रकारञ्च सप्रपञ्चम् अभिधाय साधनमुक्तलक्षणापेक्षयैकमयतिसंक्षेपेण भिद्यमानं द्विविधमित्युपदर्शयति ॥ ५२ ॥

सुगममेतत् ॥ ५२ ॥

तत्रोपलब्धिर्विधिसाधनैवानुपलब्धिः प्रतिषेधसाधिकेति परस्य नियमं विघटयन् उपलब्धेरनुपलब्ध्यैवाविशेषेण विधिप्रतिषेधसाधनत्वमाह ॥ ५३ ॥

गतार्थमेतत् ॥ ५३ ॥

इदानीमुपलब्धेरपि संक्षेपेण विरुद्धाविरुद्धभेदात् द्वैविध्यमुपदर्शयन् विरुद्धोपलब्ध्यर्द्धिधो साध्ये विस्तरतो भेदमाह ॥ ५४ ॥

पूर्वञ्च उत्तरञ्च सह चेति द्वन्द्वः । पूर्वोत्तरसहा इत्येतेभ्यश्च इत्यनुकरणमिदं द्वैशः । द्वन्द्वात् परः श्रूयमाणः चरशब्दः प्रत्येकमभिसंबध्यते । तेनायमर्थः । पूर्वचरोत्तरचरसहचरा इति । पश्चाद्गुण्यादिभिः सह द्वन्द्वः ॥ ५४ ॥

अत्राह सौगतः । विधिसाधनं द्विविधमेव स्वभावकार्यभेदात् । कारणस्य तु कार्योविनाभावाभावादलिङ्गत्वम् । नावश्यं कारणानि कार्यवन्ति भवन्तीति वचनात् । अप्रतिबद्धसामर्थ्यस्य कार्यं प्रति गमकत्वमित्यपि नोत्तरं सामर्थ्यातीन्द्रियतया विद्यमानस्यापि निश्चेतुमशकत्वादिति ।

तदसमीक्षिताभिधानमिति दर्शयितुमाह ॥ ५५ ॥

आख्याद्यामानाद्विरसात्तज्जनिका सामग्र्यनुमीयते । ततो ह्यनुमानं भवति । प्राक्तनो हि रूपक्षयः सजातीयं रूपक्षयान्तरलक्षणं कार्यं कुर्वन्नेव विजातीयं रसलक्षणं कार्यं करोतीति रूपानुमानमिच्छद्भिरिष्टमेव किञ्चित् कारणं हेतुः । प्राक्तनस्य रूपक्षयस्य सजातीयरूपक्षयान्तराव्यभिचारात् । अन्यथा रससमानकालं रूपप्रतिपत्तेरयोगात् । न ह्यनुकूलमात्रमन्तरक्षणप्राप्तं वा कारणं लिङ्गमिष्यते । येन सखिमन्त्रादिना सामर्थ्यप्रतिबन्धात् । कारणान्तरवैकल्येन वा कार्यव्यभिचारित्वं स्यात् । द्वितीयक्षये कार्यप्रत्यक्षीकरणे नानुमानानर्थक्यं वा कार्योविनाभावितया निश्चितस्य विशिष्टकारणस्य पुनर्वैलिङ्गत्वेनाङ्गीकारात् । यत्र सामर्थ्यप्रतिबन्धः कारणान्तरावैकल्यञ्च निश्चीयते तस्यैव लिङ्गत्वं नान्यस्येति नोक्तदोषप्रसङ्गः ॥ ५५ ॥

इदानीं पूर्वोत्तरचरयोः स्वभावकार्यकारणेऽवनन्तर्भावात् भेदान्तरत्वमेवेति दर्शयति ॥ ५६ ॥

तादात्म्यसम्बन्धे साध्यसाधनयोः स्वभावहेतावन्तर्भावः । तदुत्पत्तिरसम्बन्धे च कार्यकारणे वान्तर्भावो विभाव्यते । न च तदुभयसम्बन्धः कालव्यवधाने तदनुपलब्ध्यः । सहभाविनोरेव तादात्म्यसम्भवात् अनन्तरयोरेव पूर्वोत्तरलक्षणयोः हेतुफलभावस्य दृष्टत्वात् व्यवहितयोस्तदघटनात् ॥ ५६ ॥

ननु कालव्यवधानेऽपि कार्यकारणभावो दृश्यत एव । यथा जाग्रत्प्रबुद्धशामविप्रबोधयोर्मरणारिष्टयोर्वृत्ति तत्परिहारार्थमाह ॥ ५७ ॥

सुगममेतत् ॥ ५७ ॥

परोक्षोद्देशः ।

३३

अत्रवोपपत्तिमाह ॥ ५८ ॥

हि शब्दो यस्मादर्थः । यस्मात्तस्य कारणस्य भावे कार्यस्य भावित्वं तद्भावभावित्वं तच्च तद्गुणापाराश्रितम् । तस्मान्न प्रकृतयोः कार्यकारणभाव इत्यर्थः । अयमर्थः । अन्वयव्यतिरेक-समधिगम्यो हि सर्वत्र कार्यकारणभावः । तौ च कार्यं प्रति कारणव्यापारव्यपेक्षावोप-पद्येते कुलालस्यैव कलशं प्रति । न चातिव्यवहितेषु तद्गुणापाराश्रितत्वमिति ॥ ५८ ॥

सहचरस्याप्युक्तचेतुष्वन्तर्भावं दर्शयति ॥ ५९ ॥

हेत्वन्तरत्वमिति शेषः । अयमभिप्रायः परस्परपरिहारेणोपलम्भात् तादात्म्यासम्भवात् स्वभावहेतावनन्तर्भावः । सहोत्पादाच्च न कार्यं कारणे वेति । न च समानसमयवर्तिनोः कार्यकारणभावः । सव्येतरगोविधानवत् कार्यकारणयोः प्रतिनियमाभावप्रसङ्गाच्च । तस्माद्वैत्वन्तरत्वमेवेति ॥ ५९ ॥

इदानीं व्याप्तेतुं क्रमप्राप्तमुदाहरन् उक्तान्वयव्यतिरेकपुरःसरं प्रतिपाद्याशयवशात् प्रतिपादितप्रतिज्ञाद्यवयवपञ्चकं दर्शयति ॥ ६० ॥

स्रोत्वत्तो अपेक्षितपरव्यापारी हि भावः कृतक उच्यते । तच्च कृतकत्वं न कूटस्थ-नित्यपक्षे नापि क्षणिकपक्षे किन्तु परिणामित्वे सत्यवेत्यग्रे वक्ष्यते ॥ ६० ॥

कार्यहेतुमाह ॥ ६१ ॥

कारणहेतुमाह ॥ ६२ ॥

अथ पूर्वचरहेतुमाह ॥ ६३ ॥

अथोत्तरचरः ॥ ६४ ॥

अत्रापि सुदूर्त्तात् प्रागिति सम्बन्धनीयम् । तत एव कृत्तिकोदयादेव इत्यर्थः ॥ ६४ ॥

सहचरलिङ्गमाह ॥ ६५ ॥

विरुद्धोपलब्धिमाह ॥ ६६ ॥

प्रतिषेधे साध्ये प्रतिषेधेन विरुद्धानां सम्बन्धिनस्ते व्याप्यादयस्तेषामुपलब्ध्य इत्यर्थः । तथेति षोडशेति भावः ॥ ६६ ॥

तत्र साध्यविरुद्धव्याप्योपलब्धिमाह ॥ ६७ ॥

श्रीतत्सर्गप्रतिषेधेन हि विरुद्धोऽग्निस्तद्वाप्यमौष्ण्यमिति विरुद्धकार्योपलम्भमाह ॥ ६८ ॥

अत्रापि प्रतिषेधस्य साध्यस्य श्रीतस्य स्पर्शविरुद्धोऽग्निस्तस्य कार्यं धूम इति विरुद्ध-कारणोपलब्धिमाह ॥ ६९ ॥

सुखविरोधि दुःखं तस्य कारणं हृदयशल्यमिति विरुद्धपूर्वचरमाह ॥ ७० ॥

शकटोदयविरुद्धोऽश्विन्दुदयस्तत्पूर्वचरो रेवत्युदय इति विरुद्धोत्तरलिङ्गमाह ॥ ७१ ॥

भरण्युदयविरुद्धो हि पुनर्वसूदयः तदुत्तरचरः पुष्योदय इति विरुद्धसहचरमाह ॥ ७२ ॥

परभागाभावस्य विरुद्धस्तद्भावस्तत्सहचरोऽर्वागभाव इति अविरुद्धानुपलब्धिभेद-माह ॥ ७३ ॥

स्वभावादपदानां दृढः तेषामनुपलम्भ इति पश्चात् षष्ठीतत्पुरुषः समासः ॥ ७३ ॥

स्वभावानुपलम्भोदाहरणमाह ॥ ७४ ॥

अत्र पिशाचपरमाश्वादिभिर्व्यभिचारपरिहारार्थं उपलब्धिलक्षणप्राप्तत्वे सतीति विशेषणमुद्देशम् ॥ ७४ ॥

व्यापकानुपलब्धिमाह ॥ ७५ ॥

३४

परौक्षामुखसमुत्तिः ।

शिश्रपात्रं हि वृत्तत्वेन व्याप्तं तदभावे तद्गुण्यशिश्रपाया अप्यभावः ॥ ७५ ॥

कार्यानुपलब्धिमाह ॥ ७६ ॥

अप्रतिबद्धसामर्थ्यं हि कार्यं प्रत्यनुपपन्नशक्तिकत्वमुच्यते तदभावश्च कार्यानुप-
लब्धादिति ॥ ७६ ॥

कारणानुपलब्धिमाह ॥ ७७ ॥

पूर्वचरानुपलब्धिमाह ॥ ७८ ॥

उत्तरचरानुपलब्धिमाह ॥ ७९ ॥

तत एव कृत्तिकोदयानुपलब्धिरिव ॥ ८० ॥

सहचरानुपलब्धिः प्राप्तकालेत्याह ॥ ८० ॥

विरुद्धकार्याद्यनुपलब्धिर्विधौ सम्भवतीति आचक्षाणस्तद्भेदास्तस्य एवेति तानेव
प्रदर्शयितुमाह ॥ ८१ ॥

विरुद्धकार्याद्यनुपलब्धिर्विधौ सम्भवतीति विरुद्धकार्यकारणस्वभावानुपलब्धिरिति
तत्र विरुद्धकार्यानुपलब्धिमाह ॥ ८२ ॥

व्याधिविशेषस्य हि विरुद्धस्तदभावस्तस्य कार्यं निरामयचेष्टा तस्यानुपलब्धिरिति
विरुद्धकारणानुपलब्धिमाह ॥ ८३ ॥

दुःखविरोधि सुखं तस्य कारणमिष्टसंयोगः तदनुपलब्धिरिति विरुद्धस्वभावानुपलब्धि-
माह ॥ ८४ ॥

अनेकान्तात्मकविरोधी नित्याद्येकान्तः । न पुनस्तद्विषयविज्ञानम् । तस्य मिथ्याज्ञान-
रूपतयोपलम्भसंभवात् । तस्य स्वरूपमवास्तवाकारस्तस्यानुपलब्धिः ॥ ८४ ॥

ननु च व्यापकविरुद्धकार्यादीनां परम्परया विरोधिकार्यादिलिङ्गानाञ्च बहुलमुप-
लम्भसंभवात्तान्यपि किमिति नाचार्यैरुदाहृतानि इत्याशङ्क्यामाह ॥ ८५ ॥

अत्रैवेतेषु कार्यादिष्वित्यर्थः ॥ ८५ ॥

तस्यैव साधनस्योपलक्षणार्थं उदाहरणद्वयं प्रदर्शयति ॥ ८६ ॥

एतच्च किञ्चित्किञ्च कान्तर्भवतीत्याशङ्क्यामाह ॥ ८७ ॥

अन्तर्भावनीयमिति सम्बन्धः ॥ ८७ ॥

शिवकस्य हि कार्यं कृत्रकं तस्य कार्यं स्यासः । इति दृष्टान्तद्वारेण द्वितीयमुदा-
हरति ॥ ८८ ॥

सृगक्रीडनस्य हि कारणं सृगस्तस्य विरोधी सृगारिस्तस्य कार्यं तच्छब्दनमिति ।
इदं यथा विरुद्धकार्यानुपलब्ध्यावन्तर्भवति तथा प्रकृतमपीत्यर्थः ॥ ८८ ॥

बालव्युत्पत्तयर्थं पञ्चावयवप्रयोगः इत्युक्तम् । व्युत्पन्नं प्रति कथं प्रयोगनियम इति
शङ्क्यामाह ॥ ८९ ॥

व्युत्पन्नस्य व्युत्पन्नाय वा प्रयोगः क्रियते इति शेषः । तथोपपत्तया तथा साध्ये सत्येव
उपपत्तिस्तथा अन्यथानुपपत्तयैव वा अन्यथा साध्याभावे ऽनुपपत्तिस्तथा ॥ ८९ ॥

तामेवानुमानमुद्रासुमुद्रयति ॥ ९० ॥

ननु तदतिरिक्तदृष्टान्तादेरपि व्याप्तिप्रतिपत्तावुपयोगित्वात् व्युत्पन्नापेक्षया कथं तद-
प्रयोग इत्याह ॥ ९१ ॥

हिशब्दो यस्मादर्थः । यस्माद् यथा व्याप्तिग्रहणं व्याप्तिग्रहणानतिक्रमेणैव हेतुप्रयोगो

परीक्षोद्देशः ।

३५

विधीयते । सा च तावन्मात्रेण व्युत्पन्नैस्तथोपपत्तयानुपपत्तया वावधार्यते । दृष्टान्तादिक-
मन्तरेणैवेत्यर्थः । यथा दृष्टान्तादेव्योतिप्रतिपत्तिं प्रत्यनङ्गत्वं तथा प्राक् प्रपञ्चितमिति
नेह पुनः प्रपञ्च्यते ॥ ९१ ॥

नापि दृष्टान्तादिप्रयोगः साध्यसिद्धिरर्थं फलवानित्याह ॥ ९२ ॥

चकार एवकारार्थः । निश्चितविपत्तासम्भवहेतुप्रयोगमात्रेण साध्यसिद्धिरित्यर्थः ॥ ९२ ॥

तेन पक्षप्रयोगोऽपि सफल इति दर्शयन्नाह ॥ ९३ ॥

यतस्तथोपपत्तयानुपपत्तिप्रयोगमात्रेण व्याप्तिप्रतिपत्तिस्तेन हेतुना पक्षस्तदाधार-
भूचनाय साध्यव्याप्तसाधनाधारभूचनाय उक्तः । ततो यदुक्तं परेण -

तद्भावेहेतुभावौ हि दृष्टान्ते तदवेदिनः ।

व्याप्येते विवृषां वाच्यो हेतुरेव हि केवलः ॥

इति तन्निरस्तम् । व्युत्पन्नं प्रति यथोक्तहेतुप्रयोगोऽपि पक्षप्रयोगाभावे साधनस्य
नियताधारतानवधारणात् ॥ ९३ ॥

अथानुमानस्वरूपं प्रतिपादयितुं क्रमप्राप्तमागमस्वरूपं निरूपयितुमाह ॥ ९४ ॥

यो यत्रावज्जकः स तत्राप्तः । आप्तस्य वचनमादिशब्देनाङ्गुल्यादिसञ्ज्ञापरिग्रहः ।
आप्तवचनम् आदिर्यस्य तत् तथोक्तम् । तन्निवन्धनं यथार्थज्ञानस्येति । आप्तशब्दोपादानात्
अपौरुषेयत्वव्यवहारेः । अर्थज्ञानमित्यनेनान्यापोहज्ञानस्याभिप्रायभूचनस्य च निरासः ।

नन्वसम्भवीदं लक्षणम् । शब्दस्य नित्यत्वेनापौरुषेयत्वादाप्तप्रणीतत्वायोगात् । तन्नि-
त्यत्वञ्च तदवयवानां वर्णानां व्यापकत्वान्नित्यत्वाच्च । न च तद्ग्रापकत्वमसिद्धम् । एकत्र
प्रयुक्तस्य गकारादेः प्रत्यभिज्ञया देशान्तरेऽपि ग्रहणात् स एवायं गकार इति नित्यत्वमपि
तथैवावस्यीयते । कालान्तरेऽपि तस्यैव गकारादेर्निश्चयात् । इतो वा नित्यत्वं शब्दस्य
संकेतानुपपत्तिरिति । तथाहि गृहीतसङ्केतस्य शब्दस्य प्रध्वंसे सत्यगृहीतसङ्केतः
शब्द इदानीं अन्यत्र वोपलभ्यते इति तत्कथमर्थप्रत्ययः स्यात् । न चासौ न भवतीति
स एवायं शब्दः इति प्रत्यभिज्ञानस्यात्रापि सुलभत्वाच्च ।

न च वर्णानां शब्दस्य वा नित्यत्वे सर्वैः सर्वदा अवगणप्रसङ्गः । सर्वदा तदभिव्यक्तेर-
सम्भवात् । तदसम्भवश्चाभिव्यञ्जकवायूनां प्रतिनियतत्वात् । न च तेषामनुपपन्नत्वं प्रमाण-
प्रतिपन्नत्वात् । तथाहि वक्तृमुखनिकटदेशवर्तिभिः स्पर्शनेनाद्यन्तरेण व्यञ्जकवायवो
गृह्यन्ते । दूरदेशस्थितेन मुखसमीपस्थिततूलचलनादनुमीयते । ओतृओतदेशे शब्द-
अवगणानुपपत्तिरर्थोपत्त्यापि निश्चीयन्ते ।

किञ्चोत्पत्तिपक्षेऽपि समानोऽयं दोषः । तथाहि वाध्वाकाशसंयोगादसमवायि-
कारणादाकाशाच्च समवायिकारणाद् दिग्देशाद्याविभागेन उत्पद्यमानोऽयं शब्दो न सर्वत्रानु-
भूयते । अपि तु नियतदिग्देशस्थैरेव तथाभिव्यज्यमानोऽपि । नाप्यभिव्यक्तिसाङ्ख्यं उभय-
त्रापि समानत्वादेव । तथाहि अनोस्तात्वादिभिरन्यो ध्वनिर्निरभ्यते इत्युत्पत्तप्रभिव्यक्तयोः समानत्वेनैकैव
पर्यनुयोगावसर इति सर्वं स्वच्छम् ।

माभूद्वर्णानां तदात्मकस्य वा शब्दस्य कौटस्थ्यनित्यत्वं तथाप्यनादिपरम्परायातत्वेन
वेदस्य नित्यत्वात् प्रकृतलक्षणस्याव्यापकत्वम् । न च प्रवाहनित्यत्वसंप्राप्तकमेवास्तीति युक्तं
वक्तुमधुना तत्कर्तुर्नुपलम्भादतीतानागतयोरपि कालयोस्तदनुमापकस्य लिङ्गस्याभावात् ।

३६

परीक्षामुखलघुवृत्तिः ।

तदभावेऽपि सर्वदाप्यतीन्द्रियसाध्यसाधनसम्बन्धस्यैन्द्रियग्राह्यत्वायोगात् । प्रत्यक्षप्रतिपन्नमेव हि लिङ्गमनुमानं हि गृहीतसम्बन्धस्यैकदेशसंदर्शनादसन्निवृत्तेऽपि बुद्धिरित्यभिधानात् ।

नाप्यर्थापत्तेस्तत्सिद्धिरन्यथाभूतस्यार्थस्याभावात् उपमानोपमेययोरप्रत्यक्षत्वाच्च । नाप्युपमानं साधकं केवलमभावप्रमाणमेवावशिष्यते । तच्च तदभावसाधकमिति । न च पुरुषसङ्गाववदस्यापि दुःसाध्यत्वात् संशयापत्तिः तदभावसाधकप्रमाणानां सुलभत्वात् । अधुना हि तदभावे प्रत्यक्षमेवातीतानागतयोः कालयोरनुमानं तदभावसाधकमिति । तथा च

अतीतानागतौ कालौ वेदकारविवर्जितौ ।

कालशब्दाभिधेयत्वादिदानौन्तनकालवत् ॥

वेदसाध्ययनं सर्वं तदध्ययनपूर्वकम् ।

वेदाध्ययनवाच्यत्वादधुनाध्ययनं यथा ॥

इति । तथापौरुषेयो वेदः अनवच्छिन्नसम्प्रदायत्वे सत्यसत्य्यमाणकर्तृकत्वात् आकाशवत् । अर्थापत्तिरपि प्रामाण्यलक्षणस्यार्थस्यान्यथाभूतस्य दर्शनात् तदभावे निश्चीयते धर्माद्यतीन्द्रियार्थविषयस्य वेदस्यावृत्तिभागदर्शिभिः कर्तुमशक्यत्वात् अतीन्द्रियार्थदर्शनस्याभावात् । प्रामाण्यमपौरुषेयतामेव कल्पयतीति ।

अत्र प्रतिविधीयते । यत्तावदुक्तं वर्णानां व्यापित्वे नित्यत्वे च प्रत्यभिज्ञा प्रमाणमिति तदसत् । प्रत्यभिज्ञायास्तत्र प्रमाणत्वायोगात् । देशान्तरेऽपि तस्यैव वर्णस्य सत्त्वे खण्डशः प्रतिपत्तिः स्यात् । नहि सर्वत्र व्यापरा वर्तमानस्यैकस्मिन् प्रदेशे सामान्येन ग्रहणमुपपत्तिर्युक्तमव्यापकत्वप्रसङ्गात् । घटादेरपि व्यापकत्वप्रसङ्गः । शक्यं हि वक्तुमेवं घटः सर्वगतः चक्षुरादिसन्निधानादनेकत्र देशे प्रतीयते इति ।

ननु घटोत्पादकस्य सृष्टिपिण्डादेरनेकस्योपलम्भादनेकत्वमेव तथा महदणुपरिमाणसम्भवाच्चेति । तच्च वर्णेष्वपि समानं तत्रापि प्रतिनियततात्वादिकारणकलापस्य तीव्रादिधर्मभेदस्य च सम्भवाविरोधात् ।

अथ व्यापित्वेऽपि सर्वत्र सर्व्वीत्मना वृत्तिमत्त्वान्न दोषोऽयमिति चेन्न । तथा सति सर्व्वयैकत्वविरोधात् । नहि देशभेदेन युगपत् सर्व्वीत्मना प्रतीयमानस्यैकत्वमुपपद्यते प्रमाणविरोधात् । तथाच प्रयोगः । प्रत्येकं गकारादिवर्णोऽनेक एव युगपद्विद्वद्देशतया तथैव सर्व्वीत्मनोपलभ्यमानत्वात् घटादिवत् । न सामान्येन व्यभिचारः । तस्यापि सदृशपरिणामात्मकस्यानेकत्वात् । नापि पूर्व्वताद्यनेकप्रदेशस्थतया युगपदनेकदेशस्थितपुरुषपरिदृश्यमानेन चन्द्रार्कादिना व्यभिचारः । तस्यातिदविप्लुतयैकदेशस्थितस्यापि भ्रान्तिवशादनेकदेशस्थत्वेन प्रतीतेः । न चाभ्रान्तस्य भ्रान्तेन व्यभिचारकल्पना युक्तेति । नापि जलपात्रप्रतिविम्बेन तस्यापि चन्द्रार्कादिसन्निधिमपेक्ष्य तथा परिणममानस्यानेकत्वात् । तस्मादनेकप्रदेशे युगपत् सर्व्वीत्मनोपलभ्यमानविषयस्यैकस्य सम्भाव्यमानत्वात् तत्र प्रवर्त्तमानं प्रत्यभिज्ञानं न प्रमाणमिति स्थितम् ।

तथा नित्यत्वमपि न प्रत्यभिज्ञानेन निश्चीयतइति । नित्यत्वं हि एकस्यानेकक्षणव्यापित्वम् । तच्चान्तराले सत्तानुपलम्भेन न शक्यते निश्चेतुम् । न च प्रत्यभिज्ञानबलेनैवान्तराले सत्तासम्भवस्तस्य सादृश्यादपि सम्भवाविरोधात् । न च घटादावप्येवं प्रसङ्गस्तस्योत्पत्तावपरापरसृष्टिखण्डान्तरलक्षणस्य कारणस्यासम्भाव्यमानत्वेनान्तराले सत्तायाः साधयितुं शक्यत्वात् । अत्र तुच्छकारणानामपूर्व्वार्णां व्यापारसम्भावनातो नान्तराले सत्तासम्भव इति ।

परोक्षोद्देशः ।

३७

यच्चानुक्तं सङ्केतान्यथानुपपत्तेः शब्दस्य नित्यत्वमिति हृदमप्यनात्मज्ञभाषितमेव । अनित्येऽपि योजयितुं शक्यत्वात् । तथाहि गृहीतसङ्केतस्य दण्डस्य प्रध्वंसे सत्यगृहीत-सङ्केत इदानीमन्येव दण्डः समुपलभ्यत इति दण्डोति न स्यात् । तथा धूमस्यापि गृहीत-व्याप्तिकस्य नाशे अन्यधूमदर्धनाद्विज्ञानाभावश्च ।

अथ सादृश्यात्तथाप्रतीतेर्न दोष इति चेदत्रापि सादृश्यवशादर्थप्रत्यये को दोषो येन नित्यत्वे दुरभिनवेश आश्रीयते । तथा कल्पनायामन्तराले सत्त्वमप्यदृष्टं न कल्पितं स्यादिति ।

यच्चान्यदभिहितं व्यञ्जकानां प्रतिनियतत्वात् न युगपच्छ्रुतिरिति तदप्यशिक्षित-लक्षितम् । समानेन्द्रियग्राह्येषु समानधर्मेषु समानदेशेषु विषयिविषयेषु नियमायोगात् । तथाहि श्रोत्रं समानदेश-समानेन्द्रियग्राह्य-समानधर्मापन्नानामर्थानां ग्रहणाय प्रतिनियत-संस्कारकसंस्कार्यं न भवति इन्द्रियत्वात् चतुर्वत् । शब्दा वा प्रतिनियतसंस्कारकसंस्कार्या न भवन्ति । समानदेश-समानेन्द्रियग्राह्य-समानधर्मापन्नत्वे सति युगपदिन्द्रियसंबन्ध-त्वात् घटादिवत् । सत्यत्तिपक्षेऽप्ययं दोषः समान इति न वाच्यं सृष्टिखण्डोपदृष्टान्ताभ्यां कारकव्यञ्जकपक्षयोर्विशेषविद्वेरित्यलमतर्जित्यसेन ॥

यच्चान्यत् प्रवाहनित्यत्वेन वेदस्यापौरुषेयत्वमिति तत्र किं शब्दशास्त्रस्यानादि-नित्यत्वमुत विशिष्टानामिति । आद्ये पक्षे य एव शब्दा लौकिकास्त एव वैदिका इत्यस्य-मिदमभिधीयते वेद एवापौरुषेय इति । किन्तु सर्वेषामपि शास्त्राणामपौरुषेयतेति ।

अथ विशिष्टानुपूर्विका एव शब्दा अनादित्वेनाभिधीयन्ते तेषामवगतार्थानां अनव-गतार्थानां वा अनदिता स्याद् । यदि तावदुत्तरः पक्षस्तदा ज्ञानलक्षणमप्रामाण्यमनुष्यते । अथाद्यः पक्ष आश्रीयते तद्ग्राह्यातारः किञ्चिज्ज्ञा भवेयुः सर्वज्ञा वा । प्रथमपक्षे दुरधि-गमसम्बन्धानामन्यायाप्यस्य कल्पयितुं शक्यत्वात् मिथ्यात्वलक्षणमप्रामाण्यं स्यात् । तदुक्तम् ।

अयमर्थो नायमर्थ इति शब्दा वदन्ति न ।

कल्पार्थोऽयमर्थः पुरुषैस्ते च रागादिविमुक्ताः ॥

किञ्च । किञ्चिज्ज्ञाव्याख्यातार्थविशेषादग्निहोत्रं जुहुयात् स्वर्गकाम इत्यस्य खादे-च्छमांसमित्यपि वाक्यार्थः किं न स्यात् । संशयलक्षणमप्रामाण्यं वा ।

अथ सर्वविद्भिदितार्थ एव वेदोऽनादिपरम्परायात इति चेत् हन्त धर्मो चोदनेव प्रमाणमिति हतमेतत् । अतीन्द्रियार्थप्रत्यक्षीकरणसमर्थस्य पुरुषस्य सङ्गावे च तद्वचन-स्यापि चोदनावदबोधकत्वेन प्रामाण्यादिदस्य पुरुषाभावसिद्धेस्तत् प्रतिबन्धकं स्यात् ।

अथ तद्ग्राह्यातृणां किञ्चिज्ज्ञत्वेपि यथार्थव्याख्यानपरम्परयानवच्छिन्नधन्तानत्वेन सत्यार्थ एव वेदोऽवसीयत इति चेत् न । किञ्चिज्ज्ञानामतीन्द्रियार्थेषु निःसंशयव्याख्यान-योगादन्वेनाकृष्यमाणस्यान्वेषानिष्टदेशपरिहारेणाभिसतपथप्रापणानुपपत्तेः ।

किञ्चानादिव्याख्यानपरम्परागतत्वेऽपि वेदार्थस्य गृहीतविस्मृतसम्बन्धवचनाकौशल-दुष्टाभिप्रायतया व्याख्यानस्यान्यथैव करणात् अविस्वादायोगादप्रामाण्यमेव स्यात् । दृश्यन्ते ह्यधुनातना अपि ज्योतिःशास्त्रादिषु रहस्यं यथार्थमवचन्तेऽपि दुरभिसम्बन्धनाथा व्यावहाराः केचित्ज्ञानन्तोऽपि वचनाकौशलादन्यथोपदिशन्तः केचिच्च विस्मृतसम्बन्धा आयायातथ्यमभिधाना इति । कथमन्यथा भावनाविधिनियोगवाक्यार्थविप्रतिपत्तिर्वेदे स्यात् । मनुयज्ञवल्कादीनां श्रुत्यर्थानुसारिस्मृतिनिरूपणायां वा । तस्मादनादिप्रवाह-पतितत्वेऽपि वेदस्यापथार्थत्वमेव स्यादिति स्थितम् ।

३८

परौक्षामुखलघुवृत्तिः ।

यथोक्तमतीतानागतावित्यादि तदपि स्वमतनिर्मुलनहेतुत्वेन विपरीतसाधनात् तदाभासमेवेति । तथाहि

अतीतानागतो कालो वेदार्थज्ञविजर्जितो ।

कालशब्दाभिधेयत्वादधुनातनकालवत् ॥ इति ॥

किञ्च कालशब्दाभिधेयत्वं अतीतानागतयोः कालयोर्ग्रहणे सति भवति । तद्-ग्रहणञ्च नाध्वस्तस्तयोरतीन्द्रियत्वादनुमानतस्तद्ग्रहणेऽपि न साध्येन सम्बन्धः तयोर्निश्चेतुं पार्यते । प्रत्यक्षगृहीतस्यैव तत्सम्बन्धाभ्युपगमात् । न च कालाख्यं द्रव्यं भौमासकस्यास्ति । प्रसङ्गसाधनाददोष इति चेन्न परं प्रति साध्यसाधनयोर्व्याप्यव्यापक-भावाभावात् । इदानीमपि देशान्तरे वेदकारस्याष्टकादेः सौगतादिभिरभ्युपगमात् ।

यदप्यपरं वेदाध्ययनमित्यादि तदपि विपक्षेऽपि समानम् ।

भारताध्ययनं सर्वं गुर्वध्ययनपूर्वकम् ।

तदध्ययनवाच्यत्वादधुनाध्ययनं यथा ॥

इति ॥ यच्चान्यदुक्तमनवच्छिन्नसम्प्रदायत्वे सत्यस्मार्थमाणकर्तृकत्वादिति । तत्र जौल-कूपारामादिभिः व्यभिचारनिवृत्तार्थमनवच्छिन्नसम्प्रदायत्वविशेषणेऽपि विशेष्यस्यार्थ्य-माणकर्तृकत्वस्य विचार्यमाणस्यायोगादसाधनत्वम् । कर्तुरस्मरणं हि वादिनः प्रतिवादिनश्च सर्वस्य वा वादिनश्चेदमनुपलब्धेरभावाद्वा । आद्ये पक्षे पिठकत्रयेऽपि स्यादनुपलब्धेर-विशेषात् । तत्र परैः कर्तुरनङ्गीकरणाद्गोचेदत एवात्रापि न तदस्तु । अभावादिति चेदस्मा-त्तदभावसिद्धावितरेतराश्रयत्वम् । सिद्धे हि तदभावे तद्विवक्षनं तदस्मरणं अस्माच्च तदभाव इति प्रामाख्यानाथानुपपत्तेस्तदभावान्नितरेतराश्रयत्वं इति चेन्न । प्रामाख्येनाप्रामाख्यकारणस्यैव पुरुषविशेषस्य निराकरणात् पुरुषमात्रस्यानिराकृतेः ।

अथातीन्द्रियार्थदर्शिनो भावादन्वस्य च प्रामाख्यकारणत्वानुपपत्तेः सिद्ध एव सर्वथा पुरुषाभाव इति चेन्न । सर्वज्ञाभावो विभावितः । प्रामाख्यानथानुपपत्तेरिति चेदितरेतरा-श्रयत्वम् । कर्तुरस्मरणादिति चेच्चक्रकप्रसङ्गः । अभावप्रमाणादिति चेन्न तत्साधकस्यानुमानस्य प्राक् प्रतिपादितत्वात् अभावप्रमाणोत्थानायोगात् । प्रमाणपञ्चकाभावे भावप्रमाणप्रवृत्तेः ।

प्रमाणपञ्चकं यत्र वस्तुरूपे न जायते ।

वस्तुसत्तावबोधार्थं तत्राभावप्रमाणात् ॥

इति । परैरभिधानात् । ततो न वादिनः कर्तुरस्मरणमुपपन्नं नापि प्रतिवादिनो-ऽसिद्धेः । तत्र हि प्रतिवादी स्मरतीत्येककर्तारमिति । नापि सर्वस्य वादिनो वेदे कर्तुर-स्मरणेऽपि प्रतिवादिनः स्मरणात् ।

ननु प्रतिवादिना वेदेऽष्टकादयो बहवः कर्तारः स्मर्यन्ते अतस्तत् स्मरणस्य विवाद-विषयस्याप्रामाख्याद् भवेदेव सर्वस्य कर्तुरस्मरणमिति चेन्न । कर्तुर्विशेषविषय एवासौ विवादो न कर्तृसामान्ये । अतः सर्वस्य कर्तुरस्मरणमप्यसिद्धम् । सर्वज्ञात्मज्ञानविज्ञान-रहितो वा कथं सर्वस्य कर्तुरस्मरणमवैति । तस्मादपौरुषेयत्वस्य वेदे व्यवस्थापयितु-मशक्यत्वाद् न तल्लक्षणस्याव्यापकत्वमसम्भवंति वा सम्भवति । पौरुषेयत्वे पुनः प्रमाणानि बहूनि सन्ति । सजन्ममरणधर्मिणोत्रचरणादिनामश्रुतेरनेकपदसंहतिप्रतिनियमसंदर्शनात् फलार्थिपुरुषप्रवृत्तिविनिवृत्तिहेत्वात्मनां श्रुतेश्च मनुसूत्रवत् पुरुषकर्तृकैव श्रुतिरिति वचनात् । अपौरुषेयत्वेऽपि वा न प्रामाख्यं वेदस्थोपपद्यते तद्वैतानां गुणानामभावात् ।

परीक्षोद्देशः ।

३६

ननु न गुणकृतमेव प्रामाण्यं किन्तु दोषाभावप्रकारेणापि । स च दोषाश्रयपुरुषा-
भावेऽपि निश्चीयते न गुणसङ्गाव एवेति । तथाचोक्तम् ।

शब्दे दोषोद्भवस्तावद् वक्तृधीन इति स्थितम् ।

तदभावः क्वचित्तावद्गुणवद्वक्तृकत्वतः ॥

तद्गुणैरपकृष्टानां शब्दे संक्रान्तरसम्भवात् ।

यद्वा वक्तृभावेन न सुदीर्घा निराश्रयाः ॥

इति । तदप्युक्तं पराभिप्रायापरिज्ञानात् । नास्माभिर्वक्तृभावे वेदस्य प्रामाण्याभावः
समुद्भास्यते किन्तु तद्ग्राह्यातृणां अतौन्द्रियार्थदर्शनादिगुणाभावे ततो दोषाणां मनपोह-
तत्वात् न प्रामाण्यनिश्चय इति । ततो पौरुषेयत्वेऽपि वेदस्य प्रामाण्यनिश्चयायोगात् नानेन
लक्षणस्याप्यपित्वमसम्भवित्वं वा । इत्यलमतिशयितेन ॥ ९४ ॥

ननु शब्दार्थयोः सम्बन्धाभावादनापोहमात्राभिधायित्वादासम्प्रणीतादपि शब्दात् कथं
वस्तुभूतार्थावगम इत्यत्राह ॥ ९५ ॥

सहजा स्वभावभूता योग्यता शब्दार्थयो र्वाच्यवाचकशक्तित्वासां सङ्केतस्तद्वशात्
विस्फुटं शब्दादयः प्रागुक्ता वस्तुप्रतिपत्तिहेतव इति ॥ ९५ ॥

उदाहरणमाह ॥ ९६ ॥

ननु यएव शब्दाः सन्तर्यं दृष्टास्त एवार्थाभावेऽपि दृश्यन्ते तत् कथमर्थाभिधायकत्व-
मिति । तदप्युक्तमनर्थकेभ्यः शब्देभ्योऽर्थवतामन्यत्वात् । न चान्यस्य व्यभिचारेऽन्यस्यासौ
युक्तोऽतिप्रसङ्गात् । अन्यथा गोपालघटिकान्तर्गतस्य धूमस्य पावकस्य व्यभिचारे पर्वतादि-
धूमस्यापि तत्प्रसङ्गात् । यत्रतः परीक्षितं कार्यं कारणं नातिवर्तते इत्यन्यत्रापि समानम् ।
सुपरीक्षितो हि शब्दोऽर्थं न व्यभिचरतीति । तथाचानापोहस्य शब्दार्थत्वकल्पनं प्रयासमात्र-
मेव । न चानापोहः शब्दार्थो व्यवतिष्ठते प्रतीतिविरोधात् । न हि गवादिशब्दश्रवणाद-
गवादिव्यावृत्तिः प्रतीयते । ततः साक्षादिमत्पदार्थं प्रवृत्तिदर्शनादगवादिबुद्धिजनकं तत्र
शब्दान्तर्गमं सृज्यम् ।

अथैकस्मादेव गोशब्दार्थद्वयस्यापि सम्भावनाद्वार्यः शब्दान्तरेणेति चेन्नैवमेकस्य
परस्परविरुद्धार्थद्वयप्रतिपादनविरोधात् ।

किञ्च गोशब्दस्यागोव्यावृत्तिविषयत्वे प्रथममगौरिति प्रतीयते । न चैवमतो
नान्यापोहः शब्दार्थः । किञ्चापोहाख्यं सामान्यं वाच्यत्वेन प्रतीयमानं पर्युदासरूपं
प्रसज्यरूपं वा । प्रथमपक्षे गोत्वमेव नामान्तरेणोक्तं स्यादभावाभावस्य भावान्तरस्वभावेन
व्यवस्थितत्वात् ।

कश्चायमश्वादिनितृत्तिलक्षणो भावोऽभिधीयते न तावत् खलक्षणरूपस्य सकल-
विकल्प-वाग्गोचरातिक्रान्तत्वात् । नापि शावलेयादिव्यक्तिरूपः तस्यासामान्यत्वप्रसङ्गात् ।
तस्मात् सकलगोव्यक्तिष्वनुवृत्तप्रत्ययजनकं तत्रैव प्रत्येकं परिसमाप्ता वर्तमानं सामान्य-
मेव गोशब्दवाच्यम् । तस्यापोह इति नामकरणे नाममात्रं भिद्यते नार्थ इति । अतो नाद्यः
पक्षः श्रेयान् । नापि द्वितीयो गोशब्दादेः क्वचिद्वाद्येऽर्थं प्रवृत्त्ययोगात् तुच्छाभावाभ्युपगमे
परमतप्रवेशानुषङ्गाच्च ।

किञ्च गवादयो ये सामान्यशब्दा ये च शावलेयादयः तेषां भवदभिप्रायेण पर्यायता
स्यादर्शभेदाभावाद्दृष्टपादपादिशब्दवत् । न खलु तुच्छाभावस्य भेदो युक्तो वस्तुन्येव

परीक्षामुखलघुवृत्तिः ।

संज्ञत्वैकत्वनानात्वादिविकल्पानां प्रतीतेः । भेदे वा अभावस्य वस्तुतापत्तिस्तल्लक्षणत्वा-
वस्तुत्वस्य । न चापोहलक्षणसम्बन्धिभेदाङ्गेदः । प्रमेयाभिधेयादिशब्दानामप्रवृत्ति-
प्रसङ्गात् । व्यवच्छेदस्यातद्रूपेणापि अप्रमेयादिरूपत्वे ततो व्यवच्छेदायोगात् कथन्तत्र
सम्बन्धिभेदाङ्गेदः ।

किञ्च शावलेयादिष्वेकोऽपोहो न प्रसज्येत किन्तु प्रतियुक्तिभिन्न एव स्यादयं शाव-
लेयादयस्तन्न भिन्ति तर्ह्यश्चादयोऽपि भेदका मा भूवन् यस्यान्तरङ्गाः शावलेयादयो न भेद-
कास्तस्याश्चादयो भेदका इत्यतिसाहसम् । वस्तुनोऽपि सम्बन्धिभेदाङ्गेदो नोपलभ्यते
किमुतावस्तुनि । तथाह्येकस्य देवत्तादिः कटककुण्डलादिभिरभिसम्बध्यमानो न
नानात्वमास्तिष्ठुवानः समुपलभ्यते इति ।

भवतु वा सम्बन्धिभेदाङ्गेदः तथापि न वस्तुभूतसामान्यमन्तरेणान्यापोहाश्रयः सम्बन्धी
भवतां भवितुमर्हति । तथाहि यदि शावलेयादिषु वस्तुभूतसारूप्याभावोऽश्चादिपरिहारेण
तत्रैव विशिष्टाभिधानप्रत्ययौ कथं स्याताम् । ततः सम्बन्धिभेदाङ्गेदमिच्छतापि सामान्यं
वास्तवमङ्गीकर्तव्यमिति ।

किञ्चापोहशब्दार्थपक्षे सङ्केत एवानुपपन्नः तद्ग्रहणोपायासम्भवात् न प्रत्यक्षं तद्-
ग्रहणसमर्थं तस्य वस्तुविषयत्वादन्यापोहस्य चावस्तुत्वात् । अनुमानमपि न तत्सङ्गावसवबो-
धयति तस्य कार्यस्वभावलिङ्गसम्भवात् । अपोहस्य निरुपाख्यत्वेनानर्थक्रियाकारित्वेन
च स्वभावकार्ययोरसम्भवात् ।

किञ्च गोशब्दस्यागोऽपोहाभिधायित्वे गौरित्यत्र गोशब्दस्य किमभिधेयं स्यात् अज्ञा-
तस्य विधिनिषेधयोरनधिकारात् । अगोनिवृत्तिरिति चेदितरेतराश्रयत्वम् अगोव्यवच्छेदो
हि अगोनिश्चये भवति । स चागौ गोनिवृत्त्यात्मा गोश्चागोव्यवच्छेदरूप इति । अगौरि-
त्यत्रोत्तरपदार्थोऽप्यनयैव दिशा चिन्तनीयः ।

नन्वगौरित्यत्रान्य एव विधिरूपो गोशब्दाभिधेयस्तदापोहः शब्दार्थ इति विधटेत
तस्मादपोहस्योक्तयुक्त्या विचार्यमाणस्यायोगान्नान्यापोहःशब्दार्थ इति स्थितं सहजयोग्यता-
वशाच्छब्दादयो वस्तुप्रतिपत्तिहेतव इति ॥

स्मृतिरनुपहतेयं प्रत्यभिज्ञानवज्रा
प्रमितिनिरतचिन्ता लैङ्गिकं सङ्गतार्थम् ।
प्रवचनमनवद्यं निश्चितं देववाचा
रचितमुचितवाग्भिस्तथ्यमेतेन गीतम् ॥ ९६ ॥

इति परीक्षामुखस्य लघुवृत्तौ परोक्षप्रपञ्चः तृतीयः समुद्देशः ॥ ० ॥

अथ स्वरूपसंख्याविप्रतिपत्तिं निराकृत्य विषयविप्रतिपत्तिनिरासार्थमाह ॥ १ ॥

तस्य प्रमाणस्य ग्राह्योऽर्थो विषय इति यावत् । स एव विशिष्यते । सामान्यविशेषा-
त्मा । सामान्यविशेषौ वक्ष्यमाणलक्षणौ तावात्मानौ यस्येति विग्रहः । तदुभयग्रहणमात्म-
ग्रहणञ्च केवलस्य सामान्यस्य विशेषस्य तदुभयस्य वा स्वतन्त्रस्य प्रमाणविषयत्वप्रतिषेधार्थम् ।
तत्र सन्मात्रदेहस्य परमब्रह्मणो निरस्तत्वात् तदितरद्विचार्यते । तत्र सांख्यैः प्रधानं
सामान्यमुक्तम् ।

विषयसमुद्देशः ।

४१

त्रिगुणमविवेकविषयः सामान्यमचेतनं प्रसवधर्मि ।

व्यक्तं तथा प्रधानं तद्विपरीतस्तथा च पुमान् ॥

इति वचनात् । तच्च केवलं प्रधानं महदादिकार्यनिष्पादनाय प्रवर्तमानं किमप्यपेक्ष्य प्रवर्तते निरपेक्षं वा । प्रथमपक्षे तन्निमित्तं वाच्यं यदपेक्ष्य प्रवर्तते ।

ननु पुरुषार्थ एव तत्र कारणं पुरुषार्थेन हेतुना प्रधानं प्रवर्तते । पुरुषार्थश्च द्वेधा । शब्दाद्युपलब्धिर्गुणपुरुषान्तरविवेकदर्शनञ्चैव्यभिधानादिति चेत् सत्यं तथा प्रवर्तमानमपि बहुधानैकं पुरुषकृतं कञ्चित्पुकारं समासादयत् प्रवर्ततानासादयद्वा । प्रथमपक्षे स उपकार-स्तस्मान्निर्गोऽभिन्नो वा । यदि भिन्नस्तदा तस्येति व्यपदेशाभावः सम्बन्धाभावात् तदभावश्च सम्वायादेरनभ्युपगमात् । तादात्म्यश्च भेदविरोधीति ।

अथाभिन्न उपकार इति पक्ष आश्रीयते तदा प्रधानमेव तेन कृतं स्यात् ।

अथोपकारनिरपेक्षमेव प्रधानं प्रवर्तते तर्हि मुक्तात्मानं प्रत्यपि प्रवर्तताविशेषात् । एतेन निरपेक्षप्रवृत्तिपक्षोऽपि प्रयुक्तः तत एव ।

किञ्च चिद्वे प्रधाने सर्वमेतदुपपन्नं स्यात् । न च तत्सिद्धिः कुतश्चिद्विश्रीयत इति ।

ननु काय्याणामेकान्वयदर्शनात् एककारणप्रभवत्वं भेदानां परिणामदर्शनाच्चेति तदप्यचारुचर्चितम् । सुखदुःखमोहरूपतया घटादेरन्वयाभावादतस्तत्त्वस्यैव तथोपलम्भात् ।

अथान्तस्तत्त्वस्य न सुखादिपरिणामः किन्तु तथा परिणाममानप्रधानसंसर्गात् आत्मनोऽपि तथाप्रतिभाष इति तदप्यनुपपन्नम् । अप्रतिभाषमानस्यापि संसर्गकल्पनायां तत्त्वयत्ताया निश्चेतुमशक्तेः । तदुक्तम् ।

संसर्गाद्विभागश्चेदयोगोलकवह्निवत् ।

भेदाभेदव्यवस्थैवमुच्छिन्ना सर्ववस्तुषु ॥ इति ।

यदपि परिमाणायं साधनं तदप्येकप्रकृतिकेषु घटघटौशराखोदज्जनादिषु अनेकप्रकृ-तिकेषु पटकुटमुकुटशकटादिषु चोपलम्भात् अनेकान्तिकमिति न ततः प्रकृतिसिद्धिः ।

तदेवं प्रधानग्रहणोपायासम्भवात् संभवे वा ततः काय्योदियायोगाच्च यदुक्तं परेण ।

प्रकृतेर्मेहांस्ततोऽहङ्कारः तस्माद् गणश्च घोडशकः ।

तस्मादपि घोडशकात् पञ्चभ्यः पञ्चभूतानि ॥

इति स्रष्टृक्रमे - मूलप्रकृतिरविकृतिर्महदाद्याः प्रकृतिविकृतयः सप्त ।

घोडशकश्च विकारो न प्रकृतिर्न विकृतिः पुरुषः ॥

इति स्वरूपाख्यानश्च बन्ध्यासुतसौरूप्यवर्णनमिवासिद्धिप्रयत्नादुपेक्षामर्हति । अमूर्त-स्याकाशस्य पृथिव्यादेश्चैककारणकत्वायोगाच्च । अन्यथा अचेतनादपि पञ्चभूतकदम्बकाच्चेतन-सिद्धिश्चावृत्तिकमतसिद्धिप्रसङ्गात् सांख्यगन्ध एव न स्यात् ।

सत्कार्यवादप्रतिषेधश्चान्यत्र विस्तरेणोक्त इति नेहोच्यते संचिपरूपत्वादस्येति । तथा विशेषा एव तत्त्वं तेषामसमानेव विशेषेभ्योऽपेक्षात्मना विशेषात्मकत्वात् सामान्यस्यैक-स्थानेकत्र व्याप्रा वर्तमानस्य सम्भवाभावाच्च । तस्यैकव्यक्तिनिष्ठस्य सामर्थ्येनोपलब्ध्यस्य तदेव व्यक्तान्तरेऽनुपलम्भप्रसङ्गात् उपलम्भे वा तन्नानात्वायतेर्युगपन्निवृत्तयेतया सामर्थ्येनोपलब्ध्यः तद्व्यक्तिवदन्यथा व्यक्तयोऽपि भिन्ना साधूवन्निति । ततो बुद्धभेद एव सामान्यम् । तदुक्तम् ।

एकत्र दृष्टो भावो हि क्वचिन्नान्यत्र दृश्यते ।

तस्मान्न भिन्नमस्तरनात् सामान्यं बुद्धभेदतः ॥ इति ॥

४२

परीक्षामुखसङ्घट्तिः ।

ते च विशेषाः परस्परसम्बन्धा एव तत्सम्बन्धस्य विचार्यमाणस्यायोगात् । एकदेशेन सम्बन्धे अणुघट्त्वेन युगपदयोगादणोः घट्ग्रतापत्तेः सर्व्वत्पनाभिस्त्वन्धे पिण्डस्याणुमात्र-
कत्वापत्तेः । अवयविनिषेधाच्च सम्बन्धत्वमेधामुपपद्यतएव तन्निषेधश्च वृत्तिविकल्पादि-
बाधनात् । तथाहि अवयवा अवयविनि वर्त्तन्त इति नाभ्युपगतम् । अवयवौ चावयवेषु
वर्त्तमानः किमेकदेशेन वर्त्तन्ते सर्व्वत्पना वा । एकदेशेन वृत्तावयवान्तरप्रसङ्गस्तत्रापि
एकदेशान्तरेणावयविनो वृत्तावनवस्था । सर्व्वत्पना वर्त्तमानोऽपि प्रत्यवयवं स्वभावभेदेन
वर्त्तताहोष्विदमेकरोपेति । प्रथमपक्षे अवयविविवक्षुत्वापत्तिः । द्वितीयपक्षे तु अवयवाना-
मेकरूपत्वापत्तिरिति प्रत्येकं परिचमाप्त्या वृत्तावयववयविवक्षुत्वमिति । तथा यदृश्यं सन्नो-
पलभ्यते तन्नास्त्येव यथा गगनेन्दौवरम् । नोपलभ्यते चावयवेषु अवयवौति । तथा यदग्रहे
यद्बुद्धभावः तत्ततो नाध्यान्तरं यथा वृत्ताग्रहे वनमिति । ततश्च निरंशा एवाग्नौणा-
संस्पर्शिनो रूपादिपरमाणवः । ते चैकक्षणस्यायिनो न नित्याः विनाशं प्रत्यनानपेक्षणात् ।
प्रयोगश्च यो यद्भावं प्रत्यनानपेक्षः स तत्स्वभावनियतो यथान्तरा कारणसामग्री ।
स्वकार्य्यनाशोहि मुद्गरादिना क्रियमाणस्ततो भिन्नो वा क्रियते । भिन्नस्य करणे घटस्य
स्थितिरेव स्यात् ।

अथ विनाशसम्बन्धान्नष्ट इति व्यपदेश इति चेत् भावाभावयोः कः सम्बन्धः ।
न तावत्तादात्म्यं तयोर्भेदात् । नापि तदुत्पत्तिरभावस्य कार्य्याधागत्वाघटनात् । अभिन्नस्य
करणे घटादरेव कृतः स्यात्तस्य च प्रागेव निष्पन्नत्वाद्द्वयं करणमित्यनानपेक्षत्वं सिद्धमिति
विनाशस्वभावनियतत्वं साध्यमेव । सिद्धे चानित्यानां तत्स्वभावनियतत्वे तदितरेषा-
मात्मादीनां विमल्यधिकरणभावापन्नानां सत्त्वादिना साधनेन तद्वृष्टान्तात् भवत्येव क्षण-
स्थितिस्वभावत्वम् । तथाहि यत् सत् तत् सर्व्वं एकक्षणस्थितिस्वभावं यथा घटः ।
सन्तश्चास्मी भावा इति ।

अथवा सत्त्वमेव विपक्षे बाधकप्रमाणत्वेन दृष्टान्तनिरपेक्षमणेषस्य वस्तुनः क्षण-
कत्वमुपपादयति । तथाहि सत्त्वमर्थक्रियया व्याप्तमर्थक्रिया च क्रमयोगपद्याभ्यां ते च
नित्यान्निवर्त्तमाने स्वव्याप्यमर्थक्रियासादाय निवर्त्तन्ते सापि स्वव्याप्यं सत्त्वमिति नित्यस्य
क्रमयोगपद्याभ्यामर्थक्रियाविरोधात् सत्त्वासम्भावनं विपक्षे बाधकप्रमाणमिति । नहि
नित्यस्य क्रमेण युगपद्वा सा सम्भवति । नित्यस्यैकेनैव स्वभावेन पूर्व्वोपरिकालभाविकार्य्यद्वयं
कुर्व्वतः कार्य्याभेदकत्वात् तस्यैकस्वभावत्वात् ।

तथापि कार्य्यनानात्वे अन्यत्र कार्य्यभेदात् कारणभेदकल्पना विफलैव स्यात् । तादृश-
मेकमेव किञ्चित् कारणं कल्पनीयं येनैकस्वभावेन एकेनैव चराचरमुख्यदृते इति ।

अथ स्वभावानानात्वमेव तस्य कार्य्यभेदादिष्यत इति चेत्तर्हि ते स्वभावास्तस्य सर्व्वदा
सम्बन्धिनः तदा कार्य्यसाङ्ख्यं नोचेत्तदुत्पत्तिकारणं वाच्यम् । तस्मादेवमित्येकस्वभावात्
तदुत्पत्तौ तत्स्वभावानां सदा सम्भवात् सैव कार्य्याणां युगपत्प्राप्तिः । सहकारिक्रमापेक्षया
तत्स्वभावानां क्रमेण भावान्नोक्तदोष इति चेत्तदपि न साधुसङ्गतम् । नित्यस्य समर्थस्य
परापेक्षायोगात् । सैः सामर्थ्यकरणे नित्यताहानिः ।

तस्माद् भिन्नमेव सामर्थ्यं तैर्विधीयत इति न नित्यताहानिरिति चेत्तर्हि नित्यम-
किञ्चित्क्रममेव स्यात् । सहकारिजनितसामर्थ्यस्यैव कार्य्यकारित्वात् तत्सम्बन्धात् तस्यापि

विषयसमुद्देशः ।

४३

कार्यकारित्वे तत्सम्बन्धस्यैकस्वभावत्वे सामर्थ्यनानात्वाभावात् कार्यभेदः । अनेकस्वभावत्वेऽक्रमवत्त्वे च कार्यवत् तस्यापि साङ्कर्यमिति सर्वमावर्तते इति चक्रकप्रसङ्गः ।

तस्मान्न क्रमेण कार्यकारित्वं नित्यम् । नापि युगपदशेषकार्याणां युगपदुत्पत्तौ द्वितीयक्षणे कार्याकरणान्नर्थक्रियाकारित्वेनावस्तुत्वप्रसङ्गादिति नित्यम् क्रमयौगपद्याभावः सिद्ध एवेति सौगताः प्रतिपेदिरे । तेऽपि न युक्तवादिनः । सजातीयतरव्यावृत्तात्मनां विशेषणामनंशानां ग्राहकस्य प्रमाणस्याभावात् प्रत्यक्षस्य स्थिरस्थूलसाधारणाकारवस्तु-ग्राहकत्वेन निरंशवस्तुग्रहणायोगात् । न हि परमाणवः परस्परसम्बन्धाश्चतुरादिबुद्धौ प्रतिभान्ति तथासत्यविवादप्रसङ्गात् ।

अथानुभूयन्त एव प्रथमं तथाभूताः क्षणाः पश्चात्तु विकल्पवासनाब्रलादान्तरादन्तराला-नुपलम्भलक्षणाद्वाद्याद्याविद्यमानोऽपि स्थूलाद्याकारो विकल्पबुद्धौ चकास्ति स च तदाकारे-णानुरज्यमानः स्वव्यापारं तिरस्कृत्य प्रत्यक्षव्यापारपुरःसरत्वेन प्रवृत्तत्वात् प्रत्यक्षायत्त इति । तदप्यतिबालविलसितम् । निर्विकल्पकबोधस्यानुपलक्षणात् । गृहीते हि निर्विकल्पके तयो-र्भेदे अनाकारानुरागस्यान्यत्रकल्पना युक्ता स्फटिकजपाकुसुमयोरिव नान्यथेति ।

एतेन तयोः युगपदुत्पत्तेर्लघुवृत्तयोर्त्तदेकत्वाध्यवसाय इति निरस्तम् । तस्यापि कोश-पानप्रत्येयत्वादिति । केन वा तयोरेकत्वाध्यवसायो न तावद्विकल्पेन तस्याविकल्पवात्तान-भिज्ञत्वात् । नाप्यनुभवेन तस्य विकल्पगोचरत्वात् । न च तदुभयाविषयं तदेकत्वाध्यव-साये समर्थमिति प्रसङ्गात् । ततो न प्रत्यक्षबुद्धौ तथाविधविशेषावभासः । नाप्यनुमानबुद्धौ तदविनाभूतस्वभावकार्यलिङ्गाभावादनुपलम्भोऽसिद्ध एवानुवृत्ताकारस्य स्थूलाकारस्य चोप-लब्धेरुक्तत्वात् ।

यदपि परमाणूनामेकदेशेन सर्वात्मना वा सम्बन्धो नोपपद्यत इति तत्रानभ्युपगम एव परिहारः । स्मिरधस्त्याणां सजातीयानाञ्च दृग्धिकगुणानां कथञ्चित्स्वव्यापारपरि-णामात्मकस्य सम्बन्धस्याभ्युपगमात् । यद्वावयविनिवृत्तिविकल्पादिबाधकमुक्तं तत्रावयविनो वृत्तिरेव यदि नोपपद्यते तदा न वर्तते इत्यभिधातव्यम् । नैकदेशादिविकल्पस्तस्य विशेषा-न्तरौपकत्वात् । तथाहि नैकदेशेन वर्तते नापि सर्वात्मनेत्युक्ते प्रकारान्तरेण वृत्तिरित्याभ-हितं स्यात् अन्यथा न वर्तते इत्येव वक्तव्यम् । इति विशेषप्रतिषेधस्य शेषाभ्यनुज्ञानरूप-त्वात् कथञ्चित् तादात्म्यरूपेण वृत्तिरित्यवसीयते । तत्र यथोक्तदोषाणामनवकाशात् । विरोधादिदोषश्चाग्रे प्रतिषेत्स्यत इति नेह प्रतन्यते ।

यच्चैकक्षणस्थायित्वे साधनं “यो यद्भावं प्रति” इत्याद्युक्तं तदप्यस्यधनम् । अस्मि-द्वादिदोषदुष्टत्वात् । तत्रानानपेक्षत्वं तावदसिद्धं घटाद्यभावस्य मुद्गरादिव्यापारान्वय-व्यतिरेकानुविधायित्वात् तत्कारणत्वोपपत्तेः । कपालादिपर्यायान्तरभावो हि घटादे-रभावस्तुच्छाभावस्य सकलप्रमाणगोचरातिक्रान्तत्वात् ।

किञ्चाभावो यदि स्वतन्त्रो भवेत् तदानानपेक्षत्वं विशेषणं युक्तम् । न च सौगतमते खोऽस्ति इति हेतुप्रयोगानवतार एवानैकान्तिकञ्चिदं शालिबीजस्य कोदवाङ्कुरजननं प्रत्यन्या-नपेक्षत्वेऽपि तज्जननस्वभावानियतत्वात् तत्स्वभावत्वे सति इति विशेषणान्न दोष इति चेन्न । सर्वथा पदार्थानां विनाशस्वभावादिद्वेः । पर्यायरूपेणैव हि भावानामुत्पाद-विनाशावङ्गीक्रियेते । न द्रव्यरूपेण समुदेति विलयसृच्छति भावो नियमेन पर्यायेण यस्य नोदेति नो विनश्यति भावनया लिङ्गितो नित्य इति वचनात् ।

४४

परीक्षामुखलघुवृत्तिः ।

न हि निरन्तरविनाशे पूर्वक्षणस्य ततो मृताच्छिखिनः केकायितस्यैव उत्तरक्षणस्य सत्पत्तिर्घटते द्रवरूपेण कथञ्चिदव्यक्तरूपस्यापि सम्भवात् । न सर्वथा भावानां विनाश-
स्वभावत्वं युक्तम् । न च द्रवरूपस्य ग्रहीतुमशकत्वादभावः तद्ग्रहणोपायस्य प्रत्यभिज्ञानस्य
बहुलसुपलम्भात् तत्प्रामाण्यस्य च प्रागेवोक्तत्वात् उत्तरकार्योत्पत्त्यन्यथानुपपत्तेश्च सिद्ध-
त्वात् ।

यद्यान्यत् साधनं सत्त्वाख्यं तदपि विपक्षवत् सपक्षेऽपि समानत्वात् न साध्यसिद्धि-
निवन्धनम् । तथाहि सत्त्वमर्थक्रियया व्याप्तमर्थक्रिया च क्रमयोगपट्याभ्यां ते च क्षणिका-
न्निवर्तमाने स्वव्याप्यामर्थक्रियासादाय निवर्तते सा च निवर्तमाना स्वव्याप्यं सत्त्वमिति
नित्यस्यैव क्षणिकस्यापि खरविषाणवदसत्त्वमिति न तत्र सत्त्वव्यवस्था ।

न च क्षणिकस्य वस्तुनः क्रमयोगपट्याभ्याम् अर्थक्रियाविरोधोऽसिद्धस्तस्य देशकृतस्य
कालकृतस्य वा क्रमस्यासम्भवात् । अथव्यतिरेकस्य हि नानादेशकालकलाव्यापित्वं देशक्रमः
कालक्रमश्चाभिधीयते । न च क्षणिके सोऽस्ति ।

यो यत्रैव च तत्रैव यो यदैव तदैव सः ।

न देशकालयोर्व्याप्तिर्भावानामिह विद्यते ॥

इति स्वयमभिधानात् ।

न च पूर्वोत्तरक्षणानां एकसन्तानापेक्षया क्रमः सम्भवति । सन्तानस्य वास्तवत्वेन
तस्यापि क्षणिकत्वेन क्रमायोगात् । अक्षणिकत्वेऽपि वास्तवत्वे तेनैव सत्त्वादिसाधनमने-
कान्तिकम् । अवास्तवत्वेन तदपेक्षः क्रमो युक्त इति । नापि योगपट्येन तत्रार्थक्रिया सम्भवति
युगपदेकेन स्वभावेन नानाकार्यकरणे तत्कार्यैकत्वं स्यान्नानास्वभावकल्पनायां ते स्वभावा-
स्तेन व्यापनीयास्तत्रैकेन स्वभावेन तद्ग्रामो तेषामेकस्वरूपता नानास्वभावेन चेदनवस्था ।

अथेकत्रैकस्रोतादानभाव एवान्यत्र सहकारिभाव इति न स्वभावभेद इष्यते । तर्हि
नित्यस्यैकरूपस्यापि वस्तुनः क्रमेण नानाकार्यकारिणः स्वभावभेदः कार्यसाधुर्क्यं माभूद्
अक्रमात् क्रमिणामनुत्पत्तेर्नैवमिति चेत् एकानंशकारणा युगपदेककारणसाध्यानेककार्य-
विरोधादक्रमिणोऽपि न क्षणिकस्य कार्यकारित्वमिति ।

किञ्च भवत्येते सतोऽसतो वा कार्यकारित्वम् । सतः कार्यकर्तृत्वे सकलकालकला-
व्यापित्तानामेकक्षणवृत्तिप्रसङ्गः । द्वितीयपक्षे खरविषाणादेरपि कार्यकारित्वम् असत्त्वा-
विशेषात् सत्त्वलक्षणस्य व्यभिचारश्च । तस्मान्न विशेषकान्तपक्षः श्रेयान् । नापि सामान्यविशेषौ
परस्परानपेक्षाविति यौगमत्यमपि युक्तियुक्तमवभाति । तयोरन्योन्यभेदे ह्ययोरन्यतरस्यापि
व्यवस्थापयितुमशक्तेः । तथाहि विशेषास्तावत् द्रव्यगुणकर्मोत्पत्तयः सामान्यन्तु परापरभेदाद्
द्विविधम् । तत्र परसामान्यात् सत्त्वलक्षणाद्विशेषाणां भेदेऽसत्त्वापत्तिरिति । तथाच प्रयोगः ।
द्रव्यगुणकर्मोत्पत्त्यसद्रूपाणि सत्त्वादित्यन्तं भिन्नत्वात् प्रागभावादिविदिति न सामान्यविशेष-
समवायैर्व्यभिचारः । तत्र स्वरूपसत्त्वस्याभिन्नस्य परैरभ्युपगमात् ।

ननु द्रव्यादीनां प्रमाणोपपन्नत्वे धर्मिग्राहकप्रमाणत्वाधितो हेतुर्येन हि प्रमाणेन
द्रव्यादयो निश्चयेयन्ते तेन तत्सत्त्वमपीति ।

अथ न प्रमाणप्रतिपन्ना द्रव्यादयः तर्हि हेतोरप्राप्तिसिद्धिरिति तदयुक्तम् । प्रसङ्गसाध-
नात् प्रागभावादौ हि सत्त्वाद्भेदोऽसत्त्वेन व्याप्त उपलभ्यते । ततश्च व्याप्यस्य द्रव्यादावभ्युप-
गमो व्यापकाभ्युपगमनान्तरीयक इति प्रसङ्गसाधने अस्य दोषस्याभावात् । एतेन द्रव्यादीना-

विषयसमुद्देशः ।

४५

अप्यद्रव्यादित्वं द्रव्यत्वादेर्भेदे चिन्तितं बोद्धव्यम् । कथं वा प्रक्षां पदार्थानां परस्परं भेदे प्रतिनियतस्वरूपव्यवस्था । द्रव्यस्य हि द्रव्यमिति व्यपदेशस्य द्रव्यत्वाभिसम्बन्धाद्विधाने ततः पूर्वं द्रव्यस्वरूपं किञ्चिदाद्यं येन सह द्रव्यत्वाभिसम्बन्धः स्यात् । द्रव्यमेव स्वरूपमिति चेत् न तद्व्यपदेशस्य द्रव्यत्वाभिसम्बन्धनिवन्धनतया स्वरूपत्वायोगात् । सत्त्वं निजं रूपमिति चेत् न । तस्यापि सत्तासम्बन्धादेव तद्व्यपदेशकरणात् । एवं गुणादिष्वपि वाच्यम् । केवलं सामान्यविशेषसमवायानामेव स्वरूपसत्त्वेन तथा व्यपदेशोपपत्तिः तत्त्रयव्यवस्थैव स्यात् ।

ननु जीवादिपदार्थानां सामान्यविशेषात्मकत्वं स्याद्वादिभिरभिधीयते । तयोश्च वस्तुनो भेदाभेदाविति । तौ च विरोधादिदोषोपनिपातात् नैकत्र सम्भविनाविति । तथा हि भेदाभेदयोर्विधिप्रतिषेधयोरेकत्राभिन्ने वस्तुन्यसम्भवः श्रौतोष्णास्पर्शयोरिवेति । भेदस्यान्य-
दधिकरणमभेदस्यान्यदिति वैयधिकरण्यम् । यस्मात्मानं पुरोधाय भेदो यच्च समाश्रित्याभेदः तावात्मानो भिन्नौ चाभिन्नौ च । तत्रापि तथा परिकल्पनादनवस्था येन रूपेण भेदः तेन भेदश्चाभेदश्चेति सङ्करः । येन भेदस्तीनाभेदो येनाभेदस्तेन भेद इति व्यतिकारः । भेदाभेदात्मकत्वे च वस्तुनोऽसाधारणाकारेण निश्चेतुमशक्तेः संशयस्ततश्चाप्रतिपत्तिः ततोऽभावः । इत्यनेकान्तात्मकमपि न सौख्यमाभजतीति केचित् ।

तेऽपि न प्रतीतिकवादिनः । विरोधस्य प्रतीयमानयोरसम्भवात् । अनुपलम्भसाध्यो हि विरोधस्तत्रोपलभ्यमानयोः को विरोधः । यच्च श्रौतोष्णास्पर्शयोरिवेति दृष्टान्ततयोक्तं तच्च धूपदहनानुकावयविनः श्रौतोष्णास्पर्शस्वभावस्योपलब्ध्येरयुक्तमेव । एकस्य चलच्चल-
रत्कारत्वावृत्तानावृत्तादिविरुद्धधर्माणां युगपदुपलब्ध्यश्च प्रकृतयोरपि न विरोध इति । एतेन वैयधिकरण्यमप्यपास्तम् । तयोरेकाधिकरणत्वेन प्रतीतिः । अत्रापि प्रागुक्तनिदर्शनाद्येव बोद्धव्यानि ।

यद्भानवस्थानं दूषणं तदपि स्याद्वादिमतानभिज्ञैरेवापादितम् । तन्मतं हि सामान्य-
विशेषात्मको वस्तुनि सामान्यविशेषावेव भेदः । भेदध्वनिना तयोरेवाभिधानात् द्रव्य-
रूपेणाभेद इति । द्रव्यमेवाभेदः । एकानेकात्मकत्वाद्ब्रह्मणः ।

यदि वा भेदन्यप्राधान्येन वस्तुधर्माणामानन्तराद्भानवस्था । तथाहि यत्सामान्यं यच्च विशेषः तयोरनुवृत्तव्यावृत्ताकारेण भेदस्तयोश्चार्थक्रियाभेदात् तद्भेदश्च शक्तिभेदात् सोऽपि सहकारिभेदादित्यनन्तधर्माणामङ्गीकरणात् कुतोऽनवस्था । तथाचोक्तम् —

भूलक्षतिकरीमाहुरनवस्थां हि दूषणम् ।

वस्त्वानन्तेऽप्यशक्तौ च नानवस्थापि वार्यते ॥ इति ।

यौ च सङ्करव्यतिकरो तावपि मेवकज्ञाननिदर्शनेन सामान्यविशेषदृष्टान्तेन च परिहृतौ । अथ तत्र तथाप्रतिभासनं परस्यापि वस्तुनि तथैव प्रतिभासोऽस्तु तस्य पक्षपाताभावात् । निर्णीते संशयोऽपि न युक्तः । तस्य चलितप्रतिपत्तिरूपत्वात् अचलितप्रतिभासे दुर्घटत्वात् । प्रतिपन्ने वस्तुन्यप्रतिपत्तिरित्यतिसाहचर्यम् । उपलब्ध्यभिधानादनुपलम्भोऽपि न सिद्धस्ततो नाभाव इति दृष्टेष्टाविरुद्धमनेकान्तशासनं सिद्धम् । एतेनावयवावयविनोर्गुणगुणिनोः कर्म-
तद्गतोश्च कथञ्चिद्भेदाभेदौ प्रतिपादितौ बोद्धव्यौ ।

अथ समवायवशाद्भिन्नेष्वपि अभेदप्रतीतिरनुत्पन्नवस्तुत्वाख्यज्ञानस्येति चेन्न । तस्यापि ततो भिन्नस्य व्यवस्थापयितुमशक्तेः । तथाहि समवायवृत्तिः स्वसमवायिषु वृत्तिमतीत्यादवृत्तिमती वा । वृत्तिमत्त्वं स्वेनेव वृत्तान्तरेण वा । न तावदाद्यः पक्षः समवायान-

४६

परौक्षामुखलघुवृत्तिः ।

भ्युपगमात् । पञ्चानां समवायित्वमिति वचनात् । वृत्तान्तरकल्पनायां तदपि स्वसम्बन्धिषु वर्तते न वेति कल्पनायां वृत्तान्तरपरम्पराप्राप्तिरनवस्था । वृत्तान्तरस्य स्वसम्बन्धिषु वृत्तान्तरानभ्युपगमात् नानवस्थेति चेत् तर्हि समवायेऽपि वृत्तान्तरं माभूत् ।

अथ समवायो न स्वाश्रयवृत्तिरङ्गीक्रियते । तर्हि षष्ठाभाश्रितत्वमिति ग्रन्थो विरुध्यते ।

अथ समवायिषु सत्स्वेव समवायप्रतीतेस्तस्याश्रितत्वमुपकल्प्यते । तर्हि मूर्तद्रव्येषु सत्स्वेव दिग्लिङ्गस्येदमतः पूर्व्वेण इत्यादिज्ञानस्य कालालिङ्गस्य च परापरादिप्रत्ययस्य सङ्गावात् तयोरेपि तदाश्रितत्वं स्यात् । तथाचायुक्तमेतत् अन्यत्र नित्यद्रव्येभ्य इति ।

किञ्च समवायस्यानाश्रितत्वे सम्बन्धरूपतेव न घटते । तथा च प्रयोगः समवायो न सम्बन्धः अनाश्रितत्वात् दिगादिवदिति ।

अथ समवायस्य धर्मिणः कथञ्चित्तादात्म्यरूपस्यानेकस्य च परैः प्रतिपन्नत्वात् धर्मि-
ग्राहकप्रमाणबाधा आश्रयासिद्धिश्च न वाच्येति । तस्याश्रितत्वेऽप्येतदभिधीयते । न समवाय एकः सम्बन्धात्मकत्वे सत्याश्रितत्वात् संयोगवत् । सत्तयानेकान्त इति सम्बन्ध-
विशेषणम् ।

अथ संयोगे निविडशिशिलादिप्रत्ययनानात्वात् नानात्वं नान्यत्र विपर्ययादिति चेत् न । समवायेऽप्युत्पत्तिमत्त्वनश्वरत्वप्रत्ययनानात्वस्य सुलभत्वात् । सम्बन्धिभेदाङ्गेदोऽन्य-
त्रापि समान इति नेकत्रैव पर्यनुयोगो युक्तः । तस्मात् समवायस्य परपरिकल्पितस्य विचारासहत्वात् न तद्वशात् गुणगुण्यादिष्वभेदप्रतीतिः ।

अथ भिन्नप्रतिभासादवयवावयवादीनां भेद एवेति चेन्न । भेदप्रतीतिभासस्याभेदा-
विरोधात् । घटपटादीनामपि कथञ्चिदभेदोपपत्तेः सर्व्वथा प्रतिभासभेदस्यासिद्धेः । इद-
मित्याद्यभेदप्रतिभासस्यापि भावात् । ततः कथञ्चित् भेदाभेदात्मकं द्रव्यपर्यायात्मकं
सामान्यविशेषात्मकञ्च तत्त्वं तीरादर्शिशकुनिनायादायातम् । इत्यलमिति प्रसङ्गेन ॥ १ ॥

इदानीमनेकान्तात्मकवस्तुसमर्थनार्थमेव हेतुद्वयमाह ॥ २ ॥

अनुवृत्ताकारो हि गौर्गौरित्यादिप्रत्ययः । व्यावृत्ताकारः श्यामः श्वल इत्यादि
प्रत्ययः । तयोर्गौचरस्तस्य भावस्तत्त्वं तस्मात् ।

एतेन तिर्यक्सामान्यव्यतिरेकलक्षणविशेषद्वयात्मकं वस्तु साधितम् । पूर्व्वोत्तराकारयो
र्यथासंख्येन परिहरावाप्ती ताभ्यां स्थितिः सैव लक्षणं यस्य स चासौ परिणामश्च । तेनार्थ-
क्रियोपपत्तेश्चेत्यनेन तूद्धर्च्यतासामान्यपर्यायाख्यविशेषद्वयरूपं वस्तु समर्थितं भवति ॥ २ ॥

अथ प्रथमोद्दिष्टसामान्यभेदं दर्शयन्माह ॥ ३ ॥

प्रथमभेदं सोदाहरणमाह ॥ ४ ॥

नित्यैकरूपस्य गोत्वादेः क्रमयोगपट्याभ्यामर्थक्रियाविरोधात् । प्रत्येकं परिसमाप्तया
व्यक्तिषु वृत्तयोगाच्चेनेकसदृशपरिणामात्मकमेवेति तिर्यक्सामान्यमुक्तम् ॥ ४ ॥

द्वितीयभेदमपि सदृशान्तमुपदर्शयति ॥ ५ ॥

सामान्यमिति वर्तते । तेनार्थमर्थः । ऊद्धर्च्यतासामान्यं भवति । किन्तुद्रव्यं तदेव
विशिष्यते । परापरविवर्तव्यापीति । पूर्व्वोपरकालवृत्ति त्रिकालानुयायीत्यर्थः । चित्र-
ज्ञानस्यैकस्य युगपद्भावनेकस्वभावनीलाद्याकारव्याप्तिवदेकस्य क्रमभाविपरिणामव्यापित्व-
मित्यर्थः ॥ ५ ॥

विषयसमुद्देशः ।

४७

विशेषस्यापि द्वैविध्यमुपदर्शयति ॥ ६ ॥

द्वैधेत्यधिक्रियमाणेनाभिसम्बन्धः ॥ ६ ॥

तदेव प्रतिपादयति ॥ ७ ॥

प्रथमविशेषभेदमाह ॥ ८ ॥

अत्रात्मद्रव्यं स्वदेहप्रमितिमात्रमेव । न व्यापकं नापि वटकणिकामात्रम् । न च कायाकारपरिणतभूतकदम्बकमिति । तत्र व्यापकत्वे परेषामनुमानम् । आत्मा व्यापकः द्रव्यत्वे सत्यभूतत्वात् आकाशवदिति । तत्र यदि रूपादिलक्षणं भूतत्वं तत्प्रतिषेधो भूतत्वं तदा मनसानेकान्तः ।

अथासर्वगतद्रव्यपरिमाणं भूतत्वं तन्निषेधस्तथा चेत् परं प्रति साध्यसमो हेतुः ।

यच्चापरमनुमानं आत्मा व्यापकः अणुपरिमाणानधिकरणत्वे सति नित्यद्रव्यत्वात् आकाशवदिति । तदपि न साधु साधनम् । अणुपरिमाणानधिकरणत्वमित्यत्र किमयं नजर्यः पर्यादासः प्रसज्यो वा भवेत् । तत्राद्यपक्षेऽणुपरिमाणप्रतिषेधेन महापरिमाणमवान्तर-परिमाणं परिमाणमात्रं वा । महापरिमाणं चेत् साध्यसमो हेतुः । अवान्तरपरिमाणञ्चेत् विरुद्धो हेतुः । अवान्तरपरिमाणाधिकरणत्वं ह्यव्यापकत्वमेव साधयतीति परिमाणमात्रं चेत् तत्परिमाणसामान्यमङ्गीकर्तव्यम् । तथाचाणुपरिमाणप्रतिषेधेन परिमाणसामान्याधि-करणत्वमात्मन इत्युक्तम् । तच्चानुपपन्नम् व्यधिकरणासिद्धिप्रसङ्गात् । न हि परिमाण-सामान्यमात्मनि व्यवस्थितं किन्तु परिमाणव्यक्तिष्वेवेति । न चावान्तरमहापरिमाणाधार-तयात्मन्यप्रतिपन्ने परिमाणमात्राधिकरणता तत्र निश्चेतुं शक्या । दृष्टान्तश्च साधनविकलः । आकाशस्य महापरिमाणाधिकरणतया परिमाणमात्राधिकरणत्वायोगात् ।

नित्यद्रव्यत्वञ्च सर्वथा सिद्धम् । नित्यस्य क्रमाक्रमाभ्यामर्थक्रियाविरोधादिति । प्रसज्यपक्षेऽपि तुच्छाभावस्य ग्रहणोपायासम्भवात् न विशेषणत्वम् । न चासृहीतविशेषणं नाम नासृहीतविशेषणाविशेष्ये बुद्धिरिति वचनात् । न च प्रत्यक्षं तद्ग्रहणोपायः सम्बन्धाभावात् । इन्द्रियार्थसन्निकर्षजं हि प्रत्यक्षं तन्मते प्रसिद्धम् । विशेषणविशेष्य-भावकक्षनायाम् अभावस्य नासृहीतस्य विशेषणत्वमिति तदेव दूषणम् ।

तस्मान्न व्यापकमात्मद्रव्यम् । नापि वटकणिकामात्रम् । कमनीयकान्ताकुचजघन-संस्पर्शकाले प्रतिलोमकूपमाह्लादनाकारस्य सुखस्यानुभवात् । अन्यथा सर्वज्ञैश्वरीणरोमाज्जादि-कार्यादयायोगादाशुतृत्तगालातचक्रवत् क्रमेणैव तत्सुखमित्यनुपपन्नम् ।

परम्परातः कारणसम्बन्धस्य तत्कारणस्य परिकल्पनायां व्यवधानप्रसङ्गात् । अन्यथा सुखस्य मानसप्रत्यक्षत्वायोगादिति ।

नापि पृथिव्यादिचतुष्टयात्मकत्वमात्मनः सम्भाव्यते । अचेतनेभ्यः चैतन्योत्पत्त्य-योगात् । धारणे द्रव्योष्णतालक्षणान्वयाभावाच्च । तदहर्जातबालकस्य स्तनादावभिलाषा-भावप्रसङ्गाच्च ।

अभिलाषो हि प्रत्यभिज्ञाने भवति । तच्च स्मरणे स्मरणज्ज्ञानुभवे भवतीति पूर्वानुभवः सिद्धः । मध्यदशायां तथैव व्याप्तेः स्तनानां रक्तोयत्तादिकुक्षेषु स्वयमुत्पन्नत्वेन कथयतां दर्शनात् ।

क्षेपाज्जिह्व भ्रमस्मृनेरुपलम्भाच्चानादिश्चेतनः सिद्ध एव । तथाचोक्तम् ।

४८

परीक्षामुखलघुवृत्तिः ।

तदहर्जस्तनेहातो रक्तोदृष्टे भवस्तृतेः ।

भूतानन्वयनात् सिद्धः प्रकृतिज्ञः सनातनः ॥ इति ।

न च स्वदेहप्रमितिरात्मैवत्रापि प्रमाणाभावात् सर्वत्र संशयः इति वक्तव्यम् । तत्रानुमानस्य सङ्गावात् । तथाहि । देवदत्तात्मा तद्देह एव तत्र सर्वत्रैव च विद्यते तत्रैव तत्र सर्वत्रैव च स्वासाधारणगुणाधारतयोपलम्भात् । यो यत्रैव यत्र सर्वत्रैव च स्वासाधारणगुणाधारतयोपलभ्यते स तत्रैव तत्र सर्वत्रैव च विद्यते । यथा देवदत्तपृष्ठएव तत्र सर्वत्रैव च उपलभ्यमानः स्वासाधारणभास्वरत्वादिगुणः प्रदीपः । तथाचायं स्यात्त-
थेति । तदसाधारणगुणज्ञानदर्शनसुखवीर्य्यलक्षणास्ते च सर्वाङ्गीणास्तत्रैव चोपलभ्यन्ते ।

सुखमाह्लादनाकारं विज्ञानं मेयबोधनम् ।

शक्तिः क्रियानुमेया स्याद् यूनः कान्तासमागमः ॥

इति वचनात् ।

तस्मादात्मा स्वदेहप्रमितिरिव स्थितः ॥ ८ ॥

द्वितीयं विशेषभेदमाह ॥ ९ ॥

वैसादृश्यं हि प्रतियोगिग्रहणे सत्येव भवति । न चापेक्षिकत्वादस्यावस्तुत्वम् अवस्तुत्वापेक्षिकत्वायोगात् । अपेक्षाया वस्तुनिष्ठत्वात् ॥ ९ ॥

स्यात्कारलाज्जितमबोधमनन्तधर्म-

सन्दोहवर्मितमशेषमपि प्रमेयम् ।

देवैः प्रमाणबलतो निरचायि तच्च

संक्षिप्तमेव मुनिभिर्विवृतं भयेतत् ॥

इति परीक्षामुखस्य लघुवृत्तौ विषयसमुद्देशश्चतुर्थः ॥ १० ॥

अपेदानौ फलविप्रतिपत्तिनिरासार्थमाह ॥ १ ॥

द्विविधं हि फलं साक्षात् पारम्पर्य्येति । साक्षादज्ञाननिवृत्तिः पारम्पर्य्येण हाना-
दिकमिति । प्रमेयनिश्चयोत्तरकालभावित्वात्तस्येति ॥ १ ॥

तद्द्विविधमपि फलं प्रमाणाङ्गिन्नमेवेति यौगाः । अभिन्नमेवेति सौगताः । तन्मतद्वय-
निरासेन स्वमतं व्यवस्थापयितुमाह ॥ २ ॥

कथञ्चिदभेदसमर्थनार्थं हेतुमाह ॥ ३ ॥

अयमर्थो यस्यैवात्मनः प्रमाणाकारेण परिणतिस्तस्यैव फलरूपतया परिणाम
इत्येकप्रमात्रपक्षतया प्रमाणफलयोरभेदः । करणक्रियापरिणामभेदाङ्गिदः । इत्यस्य सामर्थ्य-
सिद्धत्वान्नोक्तम् ।

पारम्पर्य्येण साक्षाच्च फलं द्वेधाभिधायि यत् ।

देवैर्भिन्नमभिन्नञ्च प्रमाणात्तदिहोदितम् ॥ ३ ॥

इति परीक्षामुखलघुवृत्तौ फलसमुद्देशः पञ्चमः ॥ १० ॥

आभासोद्देशः ।

४६

अपेक्षानीमुक्तप्रमाणस्वरूपादिचतुष्टयाभासमाह ॥ १ ॥

ततः उक्तात् प्रमाणस्वरूपसंख्याविषयफलभेदादन्यत् विपरीतं तदाभासमिति ॥ १ ॥

तत्र क्रमप्राप्तं स्वरूपाभासं दर्शयति ॥ २ ॥

अस्वसंविदितञ्च गृहीतार्थं च दर्शनञ्च संशय आदि येषां ते संशयादयश्चेति सर्वेषां
ब्रह्मः । आदिशब्देन विपर्ययानध्यवसाययोरपि ग्रहणम् । तत्रास्वसंविदितं ज्ञानं ज्ञाना-
न्तरप्रत्यक्षत्वादिति नैयायिकाः । तथाहि ज्ञानं स्वव्यतिरिक्तवेदनवेद्यं वेद्यत्वात् घटवत्
इति । तदसङ्गतम् । धर्मिज्ञानस्य ज्ञानान्तरवेद्यत्वे साध्यान्तःपातित्वेन धर्मित्वायोगात् ।
अस्वसंविदितत्वे तेनैव हेतोरनैकान्तात् । महेश्वरज्ञानेन च व्यभिचाराद्व्याप्तिज्ञानेनाप्य-
नैकान्तादर्शप्रतिपत्तयोगाच्च ।

न हि ज्ञापकमप्रत्यक्षं ज्ञाप्यं गमयति शब्दलिङ्गादीनामपि तथैव गमकत्वप्रसङ्गात् ।
अनन्तरभाविज्ञानप्राप्तत्वे तस्याप्यगृहीतस्य पराज्ञापकत्वात् तदन्तरं कल्पनीयम् । तत्रापि
तदन्तरमित्यनवस्था । तस्मान्नार्थं पक्षः श्रेयान् ।

एतेन कारणज्ञानस्य परोक्षत्वेनास्वसंविदितत्वं ब्रुवन्नपि मौमांसकः प्रत्युक्तः ।
तस्यापि ततोऽर्ग्यप्रत्यक्षत्वायोगादर्थकर्मत्वेनाप्रतीयमानत्वात् । अप्रत्यक्षं तर्हि फलज्ञानस्या-
प्रत्यक्षता तत एव स्यात् ।

अथ फलत्वेन प्रतिभासनाद्गोचेत् करणज्ञानस्यापि कारणत्वेनावभासनात् प्रत्यक्षत्वमस्तु ।
तस्मादर्थप्रतिपत्तयानुपपत्तेः करणज्ञानकल्पनावदर्थप्रत्यक्षत्वानुपपत्तेः ज्ञानस्यापि
प्रत्यक्षत्वमस्तु ।

अथ कारणस्य चतुरादेरप्रत्यक्षत्वेऽपि रूपप्राकट्याद्व्यभिचार इति चेन्न । भिन्नकर्तृ-
करणस्यैव तद्व्यभिचारादभिन्नकर्तृको करणे सति कर्तृप्रत्यक्षतायां तदभिन्नस्यापि कारणस्य
कथञ्चित् प्रत्यक्षत्वेनाप्रत्यक्षतेकान्तविरोधात् । प्रकाशात्मनोऽप्रत्यक्षत्वे प्रदीपप्रत्यक्षत्व-
विरोधवदिति ।

गृहीतग्राहियारावाहिकज्ञानं गृहीतार्थं दर्शनं सौगताभिमतम् । निर्विकल्पकं तच्च
स्वविषयानुपदर्शकत्वात् अप्रमाणम् । व्यवसायस्यैव तज्जनितस्य तदुपदर्शकत्वादर्थव्यव-
सायस्य प्रत्यक्षाकारेणानुरक्तत्वात् । ततः प्रत्यक्षस्यैव प्रामाण्यम् । व्यवसायस्तु गृहीत-
ग्राहित्वात् अप्रमाणमिति । तन्न सुभाषितम् । दर्शनस्याविकल्पकस्यानुपलक्षणात् । तत्सङ्गावा-
योगात् सङ्गावे वा नीलादाविव क्षणक्षयादावपि तदुपदर्शकत्वप्रसङ्गात् । तत्र विपरीत-
समारोपान्विति चेत् तर्हि सिद्धं नीलादौ समारोपविरोधिग्रहणलक्षणो निश्चय इति ।
तदात्मकमेव प्रमाणं तदाभासमिति । संशयादयश्च प्रसिद्धा एव । तत्र संशयः उभय-
कोटिसंस्पर्शौ स्थाणुर्वा पुरुषोवेति परामर्शः । विपर्ययः पुनरतस्मिंस्तदिति विकल्पः ।
विशेषानवधारणमनध्यवसायः ॥ २ ॥

कथमेवामस्वसंविदितादीनां तदाभासतेत्यत्राह ॥ ३ ॥

गतार्थमेतत् ॥ ३ ॥

अत्र दृष्टान्तं यथाक्रममाह ॥ ४ ॥

पुरुषान्तरञ्च पूर्वार्थश्च गच्छत्तृणस्पर्शश्च स्थाणुपुरुषादिश्च तेषां ज्ञानं तदिव
तद्वत् ॥ ४ ॥

अपरञ्च सर्जिका वादिनं प्रति दृष्टान्तमाह ॥ ५ ॥

7

५०

परीक्षामुखलघुवृत्तिः ।

अयमर्थः । यथा चतुरस्योः संयुक्तसमवायः सन्नपि न प्रमाणं तथा चतुरूपयो रपि । तस्मादयमपि प्रमाणाभास एवेति । उपलक्षणमेतत् । अतिव्याप्तिकथनमव्याप्तिश्च । सन्निकर्षप्रत्यक्षत्वादिनां चतुषि सन्निकर्षस्यासम्भवात् ।

अथ चतुः प्राप्तार्थपरिच्छेदकं व्यवहितार्थप्रकाशकत्वात् प्रदीपवदिति तत्सिद्धि-रिति मतम् । तदपि न साधीयः । काचाभ्रपटलादिव्यवहितार्थानामपि चतुषा प्रति-भासनात् हेतोरसिद्धेः । शाखाचन्द्रमसोरैककालदर्शनानुपपत्तिप्रसक्तेश्च । न च तत्र क्रमेऽपि योगपट्याभिमान इति वक्तव्यम् । कालव्यवधानानुपलब्धेः ।

किञ्च क्रमप्रतिपत्तिः प्राप्तिनिश्चये सति भवति न च क्रमप्राप्तौ प्रमाणान्तरमस्ति । तैजसत्वमस्तीति चेन्न तस्यासिद्धेः ।

अथ चतुस्तैजसं रूपादीनां मध्ये रूपस्यैव प्रकाशकत्वात् प्रदीपवदिति । तदपि अपर्यालोचितताभिधानम् । मण्डवुनादेः पार्थिवत्वेऽपि रूपप्रकाशकत्वदर्शनात् । पृथिव्या-दिरूपप्रकाशकत्वे पृथिव्याद्वारब्धत्वप्रसङ्गाच्च । तस्मात् सन्निकर्षस्याव्यापकत्वान्न प्रमाणत्वम् ॥ करणज्ञानेनाव्यवधानाच्चेति ॥ ५ ॥

प्रत्यक्षाभासमाह ॥ ६ ॥

परोक्षाभासमाह ॥ ७ ॥

प्राक् प्रपञ्चितमेतत् ॥ ७ ॥

परोक्षभेदाभासमुपदर्शयन् प्रथमं क्रमप्राप्तं स्मरणाभासमाह ॥ ८ ॥

अतस्मिन्नननुभूत इत्यर्थः । शेषं सुगमम् ॥ ८ ॥

प्रत्यभिज्ञानाभासमाह ॥ ९ ॥

द्विविधं प्रत्यभिज्ञानाभासमुपदर्शितम् । एकत्वनिबन्धनं सादृश्यनिबन्धनञ्चेति । तत्रैकत्वे सादृश्यावभासः सादृश्ये चैकत्वावभासः तदाभासमिति ॥ ९ ॥

तर्काभासमाह ॥ १० ॥

तद्विज्ञानमिति व्याप्तिलक्षणसम्बन्धविज्ञानमित्यर्थः ॥ १० ॥

इदानीमनुमानाभासमाह ॥ ११ ॥

इदं वक्ष्यमाणमिति भासः ॥ ११ ॥

तत्र तदवयवाभासोपदर्शनेन समुदायरूपानुमानाभासमुपदर्शयितुकामः प्रथमावयवा-भासमाह ॥ १२ ॥

इष्टमबाधितमित्यादि तल्लक्षणमुक्तं इदानीं तद्विपरीतं तदाभासमिति कथयति ॥ १३ ॥

असिद्धाद्विपरीतं तदाभासमाह ॥ १४ ॥

अबाधितविपरीतं तदाभासमावेदयन् स च प्रत्यक्षादिबाधित एवेति निदर्शयन्नाह ॥ १५ ॥

एतेषां कनेखोदाहरणमाह ॥ १६ ॥

स्पर्शनप्रत्यक्षेण ह्युपास्य स्पर्शात्मकोऽग्निरनुभूयते ॥ १६ ॥

अनुमानबाधितमाह ॥ १७ ॥

अत्र पक्षोऽपरिणामी शब्दः कृतकत्वादित्यनेन बाध्यते ॥ १७ ॥

आगमबाधितमाह ॥ १८ ॥

आगमे हि पुरुषाश्रितत्वाविशेषेऽपि परलोको धर्मस्य सुखहेतुत्वमुक्तम् ॥ १८ ॥

लोकबाधितमाह ॥ १९ ॥

आभासोद्देशः ।

५१

लोके हि प्राख्यङ्गत्वेऽपि कश्चिच्छुचित्वमशुचित्वञ्च । तत्र नरकपालस्याशुचित्व-
भवेति लोकत्राधितत्वम् ॥ १९ ॥

स्ववचनत्राधितमाह ॥ २० ॥

हृदानीं हेत्वाभासान् क्रमप्राप्तमाह ॥ २१ ॥

एषां यथाक्रमेण लक्षणं सोदाहरणमाह ॥ २२ ॥

सत्ता च निश्चयश्च सत्तानिश्चयो अस्त्यन्तो सत्तानिश्चयो यस्य स भवत्यसत्सत्ता-
निश्चयः ॥ २३ ॥

तत्र प्रथमभेदमाह ॥ २३ ॥

कथमस्यासिद्धत्वमित्याह ॥ २४ ॥

द्वितीयासिद्धभेदमुपदर्शयति ॥ २५ ॥

अस्याप्यसिद्धता कथमित्याशङ्कयामाह ॥ २६ ॥

तथेति सुगधबुद्धिं प्रतीत्यर्थः ॥ २६ ॥

अपरमसिद्धभेदमाह ॥ २७ ॥

अस्यासिद्धतायां कारणमाह ॥ २८ ॥

तेन सांख्येनाज्ञातत्वात् । तन्मते ह्याविर्भावतिरोभावावेव प्रसिद्धौ नोत्पत्त्यादि-
रिति । अस्याप्यनिश्चयादसिद्धत्वमित्यर्थः ॥ २८ ॥

विरुद्धं हेत्वाभासमुपदर्शयन्माह ॥ २९ ॥

कृतकत्वं अपरिणामविरोधिना परिणामेन व्याप्तमिति ॥ २९ ॥

अनैकान्तिकं हेत्वाभासमाह ॥ ३० ॥

अपिशब्दान्न केवलं पक्षपक्षयोरिति द्रष्टव्यम् । स च द्विविधो विपक्षे निश्चित-
वृत्तिः शङ्कितवृत्तिश्चेति ॥ ३० ॥

तत्राद्यं दर्शयन्माह ॥ ३१ ॥

कथमस्य विपक्षे निश्चिता वृत्तिरित्याशङ्क्याह ॥ ३२ ॥

शङ्कितवृत्तिमुदाहरति ॥ ३३ ॥

अस्यापि कथं विपक्षे वृत्तिराशङ्क्यते इत्यत्राह ॥ ३४ ॥

अविरोधश्च ज्ञानोत्कर्षं वचनानामपकर्षादर्शनादिति निरूपितप्रायम् ॥ ३४ ॥

अकिञ्चित्करस्वरूपं निरूपयति ॥ ३५ ॥

तत्र सिद्धे साध्ये हेतुरकिञ्चित्कर इति उदाहरति ॥ ३६ ॥

कथमस्याकिञ्चित्करत्वमित्याह ॥ ३७ ॥

अपरञ्च भेदं प्रथमस्य दृष्टान्तीकरणद्वारेणोदाहरति ॥ ३८ ॥

अकिञ्चित्करत्वमिति शेषः ॥ ३८ ॥

अपञ्च दोषो हेतुलक्षणविचारावसर एव न वादकाल इति व्यक्तीकुर्वन्माह ॥ ३९ ॥

दृष्टान्तोऽन्वयव्यतिरेकभेदाद् द्विविध इत्युक्तम् । तत्रान्वयदृष्टान्ताभासमाह ॥ ४० ॥

साध्यञ्च साधनञ्च उभयञ्च साध्यसाधनोभयानि । अस्मिद्धानि तानि येष्विति
विग्रहः ॥ ४० ॥

एतानेकत्रैवानुमाने दर्शयति ॥ ४१ ॥

५२

परौक्षामुखजघ्रुत्तिः ।

इन्द्रियमुखमसिद्धसाध्यम् । तस्य पौरुषेयत्वात् । परमाणुरसिद्धसाधनं तस्य मूर्त्तत्वात् ।
घटश्चासिद्धोभयः पौरुषेयत्वान्मूर्त्तत्वाच्च ॥ ४१ ॥

साध्यव्याप्तं साधनं दर्शनीयमिति दृष्टान्तावसरे प्रतिपादितम् । तद्विपरीतदर्शनमपि
तदाभासमित्याह ॥ ४२ ॥

कुतोऽस्य तदाभासतेत्याह ॥ ४३ ॥

तस्याप्यमूर्त्तताप्राप्तिरित्यर्थः ॥ ४३ ॥

व्यतिरेकोदाहरणभासमाह ॥ ४४ ॥

अपौरुषेयः शब्दो मूर्त्तत्वादित्यत्रैवासिद्धाः साध्यसाधनोभयव्यतिरेका यत्रेति विग्रहः ।
तत्रासिद्धसाध्यव्यतिरेकः परमाणुस्तस्यापौरुषेयत्वात् । इन्द्रियमुखमसिद्धसाधनव्यतिरेकम्
आकाशशब्दोभयव्यतिरेकमिति ॥ ४४ ॥

साध्याभावे साधनव्यावृत्तिरिति व्यतिरेकोदाहरणप्रघट्टको ख्यापितम् । तत्र तद्विप-
रीतमपि तदाभासमित्युपदर्शयति ॥ ४५ ॥

बालव्युत्पत्त्यर्थे तत्त्रयोपगम इत्युक्तम् । इदानीं तान् प्रत्येव कियद्वीनतायां
प्रयोगाभासमाह ॥ ४६ ॥

तदेवोदाहरति ॥ ४७ ॥

अवयवत्रयप्रयोगे सतीत्यर्थः ॥ ४७ ॥

चतुरवयवप्रयोगे तदाभासमाह ॥ ४८ ॥

अवयवविपर्ययेऽपि तत्त्वमाह ॥ ४९ ॥

कथमवयवविपर्ययेऽपि प्रयोगाभास इत्याशङ्क्यामाह ॥ ५० ॥

इदानीमागमाभासमाह ॥ ५१ ॥

उदाहरणमाह ॥ ५२ ॥

कश्चिन्माखवकैराकुलीकृतचेतास्तत्सङ्गपरिजिहीर्षया प्रतारणवाक्केन नद्या देशं
तान् प्रस्थापयतीत्यामोक्तैरन्यत्वादागमाभासत्वम् ॥ ५२ ॥

प्रथमोदाहरणमात्रेणानुद्यनुदाहरणान्तरमाह ॥ ५३ ॥

अत्रापि सांख्यपशुः स्वदुरागमजनितवासनाहितचेता दृष्टेष्टविबुद्धं सर्वं सर्वत्र
विद्यत इति मन्यमानस्तथोपदिशतीत्यनाप्तवचनत्वादित्येवमपि तथेत्यर्थः ॥ ५३ ॥

कथमनन्तरयोर्वैक्योक्तदाभासत्वमित्याशङ्क्यामाह ॥ ५४ ॥

अविसंवादादरूपप्रमाणलक्षणाभावात् तद्विशेषरूपमपीत्यर्थः ॥ ५४ ॥

इदानीं संख्याभासमाह ॥ ५५ ॥

प्रत्यक्षपरोक्षभेदात् द्वैविध्यमुक्तम् । तद्वैपरीत्येन प्रत्यक्षमेव प्रत्यक्षानुमाने श्वेत्याद्यव-
धारणं संख्याभासम् ॥ ५५ ॥

प्रत्यक्षमेवैकमिति कथं संख्याभासमित्याह ॥ ५६ ॥

अतद्विषयत्वात् अप्रत्यक्षविषयत्वादित्यर्थः । शेषं सुगमम् ॥ प्रपञ्चितमेव एतत्
संख्यात्वे प्रतिपत्तिनिराकरणे इति नेह पुनरुच्यते ॥ ५६ ॥

इतरवादिप्रमाणैयत्तावधारणमपि विघटत इति लौकायतिकदृष्टान्तद्वारेण
ज्ञेयतेऽपि संख्याभासमिति दर्शयति ॥ ५७ ॥

आभासोद्देशः ।

५३

यथा प्रत्यक्षादिभिरेकाधिकैः व्याप्तिः प्रतिपत्तुं न शक्यते सौमतादिभिः तथा प्रत्यक्षेण लौकायतिकैः परबुद्ध्यादिरपीत्यर्थः ॥ ५७ ॥

अथ परबुद्ध्यादिप्रतिपत्तिः प्रत्यक्षेण साधून् अन्यस्माद् भविष्यति इत्याशङ्काह ॥ ५८ ॥ तच्छब्देन परबुद्ध्यादिरभिधीयते । अनुमानादेः परबुद्ध्यादिविषयत्वे प्रत्यक्षैक-प्रमाणवादो हीयते इत्यर्थः ॥ ५८ ॥

अत्रोदाहरणमाह ॥ ५९ ॥

सौमतादीनामिति शेषः । किञ्च प्रत्यक्षैकप्रमाणवादिना प्रत्यक्षाद्येकाधिकप्रमाण-वादिभिश्च स्वसंवेदनेन्द्रियप्रत्यक्षभेदोऽनुमानादिभेदश्च प्रतिभासभेदेनैव वक्तव्यो गत्यन्तरा-भावात् । स च तद्भेदो लौकायतिकं प्रति प्रत्यक्षानुमानयोरितरेषां व्याप्तिज्ञानप्रत्यक्षादि-प्रमाणेष्विति सर्वेषां प्रमाणसंख्या विघटते ॥ ५९ ॥

एतदेव दर्शयति ॥ ६० ॥

इदानीं विषयाभासमुपदर्शयितुमाह ॥ ६१ ॥

कथमेषां तदाभासतेत्याह ॥ ६२ ॥

किञ्च तदेकान्तात्मकं तत्त्वं स्वयं समर्थं असमर्थं वा कार्यकारि स्यात् । प्रथमपक्षे दूषणमाह ॥ ६३ ॥

सहकारिसान्निध्यात्तत्कारणान्नेति चेदत्राह ॥ ६४ ॥

वियुक्तावस्थायामकुर्वतः सहकारिसमवधानवेलायां कार्यकारिणः पूर्वोत्तराकार-परिहारावाप्तिस्थितिलक्षणपरिणामोपपत्तिरित्यर्थः । अन्यथा कार्यकरणाभावात् । प्राग-भाववस्थायामिवेत्यर्थः ॥ ६४ ॥

अथ द्वितीयपक्षे दोषमाह ॥ ६५ ॥

अथ फलाभासं प्रकाशयन्नाह ॥ ६६ ॥

कुतः पक्षद्वयेऽपि तदाभासतेत्याशङ्क्यामाह पक्षे तदाभासत्वे हेतुमाह ॥ ६७ ॥

फलमेव प्रमाणमेव वा भवेदिति भावः ॥ ६७ ॥

व्यावृत्त्या संवृत्तपरनामधेयया तत्फलव्यवहारः ॥ ६८ ॥

अयमर्थो यथा फलाद्विजातीयात् फलस्य व्यावृत्त्या फलव्यवहारः तथा फलान्तरादपि सजातीयाद्वावृत्तिरप्यस्तीत्यलत्वम् ॥ ६८ ॥

अत्रैवाभेदपक्षे दूष्टान्तमाह ॥ ६९ ॥

अत्रापि प्राक्तन्येव प्रक्रिया योजनीया ॥ ६९ ॥

अभेदपक्षं निराकृत्य आचार्य्य उपसंहरति ॥ ७० ॥

भेदपक्षं दूषयन्नाह ॥ ७१ ॥

अथ यत्रैवात्मनि प्रमाणं समवेतं फलमपि तत्रैव समवेतम् इति समवाय-लक्षणप्रत्यासत्त्या प्रमाणफलव्यवस्थितिरिति नात्मान्तरे तत्प्रसङ्ग इति चेत्तदपि न सूक्तमित्याह ॥ ७२ ॥

समवायस्य नित्यत्वाद्वापकत्वाच्च सर्वत्रात्मनामपि समवायसमानधर्मकत्वाद्वा ततः प्रतिनियम इत्यर्थः ॥ ७२ ॥

इदानीं स्वपरपक्षसाधनदूषणव्यवस्थामुपदर्शयति ॥ ७३ ॥

वादिना प्रमाणमुपन्यस्तम् । तच्च प्रतिवादिना दृष्टतयोक्तावितं पुनर्वादिना परिहृतम् ।

५४

परीक्षामुखलघुवृत्तिः ।

तदेव तस्य साधनं भवति प्रतिवादिनश्च वृषणमिति । यदा तु वादिना प्रमाणाभासमुक्तं प्रतिवादिना तथैवोद्भावितं वादिना चापरिहृतं तदा तद्वादिनः साधनाभासो भवति प्रतिवादिनश्च वृषणमिति ॥ ७३ ॥

अथोक्तप्रकारेणाथेषविप्रतिपत्तिनिराकरणद्वारेण प्रमाणतत्त्वं स्वप्रतिज्ञातं परीक्ष्य नयादितत्त्वमन्यत्रोक्तमिति दर्शयन्नाह ॥ ७४ ॥

सम्भवद्विद्यमानम् । अन्यत् प्रमाणतत्त्वात् नयस्वरूपं शास्त्रान्तरप्रबिद्धम् । विचारणीयमिह युक्तम् प्रतिपत्तव्यम् । तत्र भूलनयो द्वौ द्वयार्थिकपर्यायार्थिकभेदात् । तत्र द्वयार्थिकस्वेधानैगमसंग्रहव्यवहारभेदात् । पर्यायार्थिकश्चतुर्धा ऋजुसूत्रशब्दसमभिरुद्धे-
वम्भूतभेदात् । अन्योन्यगुणप्रधानभूतभेदाभेदप्ररूपणो नैगमकः । नैगमो नैगम इति निरुक्तेः सर्वथाभेदवादः तदाभासः । प्रतिपत्तव्यपेक्षः सन्मात्रग्रही संग्रहः । ब्रह्मवादस्तदा-
भासः । संग्रहसुहृत्तभेदको व्यवहारः । काव्यनिको भेदस्तदाभासः । ह्युपपर्यायग्राही प्रतिपत्तसापेक्षः ऋजुसूत्रः । क्षणिकैकान्तनयः तदाभासः । कालकारकलिङ्गानां भेदात् शब्दस्य कथञ्चिदर्थभेदकथनं शब्दनयः । अर्थभेदं विना शब्दानामेव नानात्वैकान्तस्तदाभासः । पर्यायभेदात् पदार्थनानार्थनिरूपकः समभिरुद्धः । पर्यायनानात्वमन्तरेणापीन्द्रादिभेदकथनं तदाभासः । क्रियाश्रयेण भेदप्ररूपणमित्यम्भावः । क्रियानिरपेक्षत्वेन क्रियावाचकेषु काव्यनिको व्यवहारस्तदाभास इति । इति नयतदाभासलक्षणं सन्तिषेणोक्तम् । विस्तरेण नयचक्रात् प्रतिपत्तव्यम् ॥

अथवा सम्भवद्विद्यमानमन्यद्वादलक्षणं पत्रलक्षणं वान्यत्रोक्तमिह द्रष्टव्यम् । तथाचाह । समर्थवचनं वाद इति ।

प्रसिद्धावयवं वाक्यं स्वेष्टस्यार्थस्य साधकम् ।

साधुगूढपदप्रायं पत्रमाहुरनाकुलम् ॥ इति ॥ ७४ ॥

इदानीमात्मनः प्रारब्धनिर्बुद्धणमौदृत्यपरिहारञ्च दर्शयन्नाह ॥

वाधां कृतवानस्मि । किमर्थं संविदे । कस्य मादृशः । अहञ्च कथम्भूतः इत्याह बालो मन्दमतिः । अनौदृत्यसूचकं वचनमेतत् । तत्त्वज्ञत्वञ्च प्रारब्धनिर्बुद्धणादेवावधीयते । किन्तत् परीक्षामुखम् । तदेव निरूपयति । आदर्शमिति । कयोः ? हेयोपादेयतत्त्वयोः । यथैवादर्शः आत्मनोऽलङ्कारमख्यतस्य सौरुष्यं वैरुष्यं वा प्रतिविम्बोपदर्शनद्वारेण सूचयति तथेदमपि हेयोपादेयतत्त्वं साधनवृषणोपदर्शनद्वारेण निश्चाययतीत्यादर्शत्वेन निरूपयते । क इव परीक्षादत्तवत् । परीक्षादत्त इव । यथा परीक्षादत्तः स्वप्रारब्धशास्त्रं निरुद्धवा-
स्तथाहमपीत्यर्थः ॥ ७५ ॥

अकलङ्कशशाङ्केयत् प्रकटीकृतमखिलमाननिभनिकारम् ।

तत् संचित्तमं सूरिभिरुसमतिभिर्व्यक्तमेतेन ॥

इति परीक्षामुखलघुवृत्तौ प्रमाणाद्याभासवसुद्देशः षष्ठः परिच्छेदः ॥

श्रीमान् वैजयनामामूदग्रणी गुणशालिनाम् ।

वदरीपालवंशालिव्योमद्युसणिर्जितः ॥ १ ॥

तदीयपत्नी भुवि विभ्रुतासीत् नाणाम्बनामा गुणशालधीमा ।

यां रेवतीति प्रथिताम्बिकेति प्रभावतीति प्रवदन्ति सन्तः ॥ २ ॥

आभासोद्देशः ।

५५

तस्यामभूद्विश्वजनीनवृत्तिर्दानाम्बुवाहो भुवि हीरपाण्यः ।
अगोत्रविस्तारनभौशुमाली सम्यक्करत्नाभरणार्चिताङ्गः ॥ ३ ॥

तस्योपरोधवशतो विशदोरुकीर्तः
मायिकानन्दिकृतशास्त्रमगाधबोधम् ।
स्वष्टौकृतं कतिपयैर्दचनेरुदारैः
बालप्रबोधकरमेतदनन्तवीर्यैः ॥ ४ ॥

इति प्रमेयरत्नमालापरनामधेया परीक्षासुखवृत्तिः समाप्ता ॥

INDEX.

परीक्षामुखसूच-लघुवृत्तिः ।

अ

अंश	१९, ४२	अग्नि	२, ४, ५, ६, १९, २४, ३३, ५०	
अंशु	२४	अग्निमत	...	२९
अंशुमालिन्	५५	अग्निहोत्र	...	३७
अकरण	६, ७, २४, ४७	अग्र	...	६, २०, २५, ३३, ४३
अकलङ्क	८, ५४	अग्रणी	...	५४
अकस्मात्	५	अग्रह	...	४२
अकाशचित्कत्व	२२	अग्रहण	...	२३
अकारकत्व	७	अग्राहक	...	१९, २३
अकिञ्चित्कर	५, ६, २७, ४२, ५१	अघटन	२, १८, २२, २३, २९, ३२, ४२	
अकिञ्चित्करत्व	२१, ५१	अघटित	...	१४
अकृत	२३	अङ्कुर	...	४३
अकोशल	३७	अङ्ग	२, ३, ५, १६, ३०, ५१, ५५	
अक्रम	४४, ४७	अङ्गीकरण	...	११, ३२, ४५
अक्रमवत्त्व	४३	अङ्गीकर्तव्य	...	४०, ४७
अक्रमिन्	४४	अङ्गीकृत	...	२९
अक्रिया	२१	अङ्गुलि	...	६, ३५
अक्रियादर्शिन्	२३	अचलित	...	४५
अक्ष	२०	अचातुषत्व	...	६
अक्षकत्व	४४	अचार	...	४१
अक्षपाद	१६	अचेतन	१९, २०, २१, २३, ३१, ४१, ४७	
अक्षि	२३	अजन्य	...	१७
अखिल	१, १८, २४, २५, ५४	अज्ञ	...	२०
अगर्भ	५	अज्ञात	...	३१, ४०
अगाध	५५	अज्ञातत्व	...	६, ५१
असृहीत	३७, ४७, ४९	अज्ञान	...	५, ९, १०, ४८
अगो	३९, ४०	अज्ञापकत्व	...	४९
अगोचर	१६	अञ्जन	...	१५, ५०
अगोचरत्व	१४	अशन	...	९

INDEX.

५७

अनु	३६, ४२, ४७	अधिक्रियमाण	४७
अतज्जन्य	१	अधिगति	...	१८
अतद्वेश	२०	अधिरुद्ध	...	२८
अतद्रूप	४०	अधीन	...	३९
अतद्विशिष्ट	२८	अधुना	...	१३, २७, ३६
अतिक्रान्त	१८	अधुनातन	...	३७, ३८
अतिक्रान्तत्व	३६, ४३	अध्यक्ष	१, २, १३, १४, १५, १६, १७, १८, २३, २४, २५, ३८
अतिप्रसङ्ग	६, ७, १५, २८, ३६, ४३, ४६	अध्ययन	...	३६, ३८
अतिरिक्त	१२, २०, ३४	...	अध्यवसाय	...	१८, ४३
अतिव्यवहित	अध्यासित	...	१९, २१, २४
अतिव्याप्ति	९, १८, ५०	...	अध्याहार	...	३१
अतिशय	१५, १९	...	अनंश	...	३२, ४३, ४४
अतिशयवत्	१९	अनग्नि
अतीत	...	३, १५, ३५, ३६, ३८	अनङ्गत्व
अतीन्द्रिय	१, १८, २०, ३६, ३६, ३७, ३८, ३९	अनङ्गीकरण
अतीन्द्रियता	३२	अनतिक्रम	...	१५, ३४
अतीन्द्रियत्व	१८, ३८	...	अनतिलङ्घन
अतीन्द्रियार्थ	३७	अनतिवृत्ति
अनुध्यत्	५२	अनधिकरणत्व
अत्यक्त	४४	अनधिकार
अत्यन्त	४४	अनध्यवसाय	...	१०, २७, ४९
अथ	९, १२, १३, २०, २१, २२, २५, २७, ३५, ३७, ४०, ४१, ४२, ४४, ४५, ४६, ४७, ४८, ४९, ५०, ५३, ५४	अननुकारित्व
अथवा	९, ३१, ४२, ५४	...	अनन्यथाभूत	...	१५, १९
अदर्शन	१५, २६, ५१	...	अनन्वय	...	१६, ४८
अदृष्ट	११, १५, २१, २४, ३७	अनन्त	...	९, ४५, ४८
अदोष	३८	अनन्तर	...	९, ३२, ४९, ५२
अद्रव्य	४५	अनन्तभाव	...	१४, १६, ३२, ३३
अद्वैत	२४, २५	...	अनन्तवीर्य
अद्वैतवादिन्	९, २६	...	अनपेक्ष	...	११, ४२, ४४
अधर्म	५	अनपेक्षण
अधिक	५३	अनपेक्षत्व	...	७, १२, ४३
अधिकरण	...	२०, २३, ४२, ४५, ४७	अनपेक्षा
अधिकरणभूत	२२	अनपोहित
अधिकार	३१	अनपोहितत्व
					अनभिज्ञ
					अनभिज्ञत्व

५८

परौक्षासुखसूत्र-लघुवृत्तिः ।

अनभ्यस्त	१२, १३	अनिन्द्रिय	१, १७
अनभ्यास	११, १३	अनियत	२९
अनभ्युपगम	१५, २२	३१, ४१, ४३, ४६		अनियतत्व	४७
अनर्थ	३९, ४०, ४३	अनिरतिशयत्व	२१
अनर्थक	२१, २२, २९	अनिराकृतत्व	२८
अनर्हत्	अनिराकृति	३८
अनल्प	१२, २४	अनिवृत्ति	२५
अनवकाश	२८, ४३	अनिश्चय	५१
अनवगत	अनिश्चित	१, १०
अनवग्राह्य	अनिष्ट	...	२, ५, ९, २६, २७, ३७	
अनवच्छिन्न	३६, ३७, ३८	अनिष्टि	२६
अनवच्च	अनीश	२०
अनवतार	अनुकम्पा	२४
अनवद्य	अनुकरण	३२
अनवधारण	...	१७, २४, २७, ३५, ४९		अनुकूल	३२
अनवधेय	अनुगम	१६
अनवभासन	अनुग्रह	२०, २३
अनवस्था	११, १५, २१, २७, ३०, ४२,	४४, ४५, ४६, ४९		अनुच्चारण	१, ११
अनवस्थान	२, ४५	अनुत्पन्न	४५
अनश्चर	अनुत्पत्ति	१२, ४४
अनाकुल	अनुदय	१६, २८
अनागत	३५, ३६, ३८	अनुन्यत	१२
अनात्मज्ञ	अनुपदर्शकत्व	४९
अनादरणीय	अनुपपत्ति	४, ७, ९, १४, २२, २६,	२७, २८, २९, ३४, ३५, ३७, ३८, ४४,	४९, ५०
अनादि	१८, २४, ३५, ३७, ४७			अनुपपन्न	४०, ४१, ४७
अनादिता	अनुपपन्नत्व	२६, ३५
अनादिभूत	अनुपयोग	५
अनाप्त	अनुपलक्षण	४५, ४९
अनावरण	अनुपलब्धि	३, ४, १४, २८, ३२, ३३,	३४, ३८, ५०	
अनावृत	१९, ४५	अनुपलम्भ	२, ४, १६, २९, ३५, ३४,	३५, ३६, ४३, ४५	
अनाश्रितत्व	अनुपहत	३४, ४०
अनासादयत्	अनुभव	...	११, २२, ४३, ४७	
अनासादित	१९	अनुभवन	१
अनिय	५, ६, १८, २७, ३७, ४२						
अनियत्व				

INDEX.

५९

अनुभूत	१४, १५, ३०	अन्तःपातित्व	२४, ४९
अनुमान	१, २, ३, ५, ६, ७, १०, १२, १३, १४, १५, १६, १८, १९, २०, २१, २३, २४, २६, २७, २८, २९, ३०, ३१, ३२, ३४, ३५, ३६, ३८, ४०, ४३, ४७, ४८, ५०, ५१, ५२, ५३	अन्तःपातिन्	२१
अनुमानबाधित	५०	अन्तःप्रविष्ट	२४
अनुमानाङ्गत्व	५०	अन्त्य	३२, ४२
अनुमानाभास	५, ५०	अन्तर्	२८
अनुमानावयव	५	अन्तर	४९
अनुमापक	५५	अन्तरङ्ग	९, १९, ४०
अनुमिति	१४	अन्तराल	३६, ५७, ४५
अनुमेय	२६, २८, ४८	अन्तरित	१९
अनुयायी	४६	अन्तरीयक	४४
अनुरक्तत्व	४९	अन्तरीयकत्व	२४, ४५
अनुरज्यमान	४३	अन्तरेण	१७, १८, ३०, ३५, ४०
अनुराग	४३	अन्तर्गत	३९
अनुरोध	३१	अन्तर्भाव	...	१३, २६, ३२, ३५	...
अनुवाद	८	अन्तर्भावनैय	३४
अनुविधान	१	अन्तर्मुख	११
अनुविधायित्व	२१, २३, ४३	अन्ध	१९, ३७
अनुवृत्त	४, ३९, ४३, ४५, ४६	अन्य	११, ३७, ३९, ४२, ५४
अनुषङ्ग	१६, १९, ४०, २४, ३९	अन्यतर	१५, ४४
अनुष्ठान	८	अन्यत्व	१२, ३९, ५३
अनुष्ठा	५, ६	अन्यथा	२, ४, ७, ९, १३, १४, १६, २०, २६, २७, २९, ३०, ३३, ३४, ३५, ३७, ३८, ४१, ४३, ४४, ४७, ४९, ५३, ५८
अनुसारिन्	३१, ३७	अन्यथात्व	१२
अनेक	३६, ३८, ४१, ४३, ४४, ४६	अन्यथाभूत	१५, ३६
अनेकत्व	३६	अन्यथायोग	१९
अनेकात्मक	४५	अन्यापोह	३५, ३९, ४०
अनेकान्त	४, २२, ३४, ४५, ४६, ४७	अन्योन्य	४२, ४४, ५४
अनेकान्त	२२, ४९	अन्वय	१, ३, ६, ११, १७, २६, २९, ३१, ३३, ४१, ४३, ४७, ५१, ५३
अनेकान्तिक	५, ६, १९, २१, २४, २६, ४१, ४३, ४४, ५१	अन्वयदृष्टान्त	३
अनेकान्तिकत्व	९, २८	अन्वित	२४
अनौद्भूत	५४	अन्वीयमान	२४
अन्त	४, ३१	अन्वेषण	९
अन्तः	४१	अपकार्य	१९, ५१
				अपकृष्ट	३९
				अपक्षधर्मत्व	९

६०

परिज्ञानमुखसूत्र-लघुवृत्तिः ।

अपगत	१९	अप्रतिबद्ध	३३, ३४
अपगम	१९	अप्रतिबन्ध	३, ३३
अपनोद	२, २६, २९	अप्रतिभासमान	४१
अपर	५, ११, २७,	अप्रतिहत	२१
३०, ३६, ३८, ४२, ४७, ४९, ५१, ५४				अप्रतीति	११, १२
अपरासृष्ट्य	२१, २३	अप्रतीयमानत्व	४९
अपरिज्ञान	८, २७	अप्रत्यक्त	१३, ४९, ५२
अपरिणाम	५१	अप्रत्यक्तता	४९
अपरिणामिन्	५, ६, ५०	अप्रत्यक्तत्व	२६, ३६, ४९
अपरिहृत	५४	अप्रमाण	७, १३, १५, ४९
अपथ्यलोचित	५०	अप्रमाणक	३५
अपह्नोत्	९	अप्रमाणत्व	७
अपसारित	१९	अप्रमेय	४०
अपास्त	१३, ४५	अप्रयोग	३०, ३४
अपि	८, ९, १०, १३, १३, २१, २९,			अप्रवृत्ति	१५, २१, ४०
३० ३१, ३२, ३४, ३६, ३८, ३९, ४१,				अप्रस्तुत	२७
४२, ४३, ४५, ४७, ४९, ५१, ५२, ५४,				अप्रामाण्य	११, १२, १३, १४, १५, १६,		
अपितु	९, २०, २८				३७, ३८
अपूर्व	८, ९, १०, ३६	अफलत्व	५३
अपूर्वार्थ	१, ९, १०	अवला	१२
अपेक्ष	१२	अबाध	१३
अपेक्षण	२, ७	अबाधित	३, २७, ५०
अपेक्षणीय	३५	अबुद्धि	३६
अपेक्षत्व	१३, १८	अबोधकत्व	३७
अपेक्षा	२, ११, १३, १४, १६, २२,			अबोध	४८
२३, २७, २८, २९, ३०, ३३, ३४, ४२,				अभवन	२२
४४, ४८				अभाव	१ - ९, ११, १२ - २४, २६ -		
अपेक्षित	३३				४६, ५२, ५३
अपेशल	२२	अभिदधान	३७
अपोह	१६, ३९, ४०	अभिधातव्य	३१, ४३
अपोह्य	४०	अभिधान	८, २४, २५, २८, २९, ३२,		
अपौरुषेय	६, २५, ३६, ३७, ५२		३६, ३८, ४०, ४१, ४४, ४५		
अपौरुषेयता	३६, ३७	अभिधायकत्व	३९
अपौरुषेयत्व	३५, ३७, ३८, ५२	अभिधायि	४८
अप्रकाशकत्व	५०	अभिधायित्व	३९, ४०, ४८
अप्रतिपत्ति	४५	अभिधीयमान	३०
अप्रतिपन्न	४७	अभिधेय	८, ४०

INDEX.

६१

अभिधेयत्व	३६, ३८	अम्बुवाह	५५
अभिन्न	५, ७, २१, ४१, ४२, ४४, ४५, ४८, ४९			अम्भस्	२४
अभिप्राय	३३, ३५, ३७, ३९	अम्भोधि	८
अभिमत	१०, ३७, ४९	अम्भोरुह	२४
अभिमान	अयपार्थत्व	३७
अभिमुख	अयुक्त	१२, १५, १९, २०, २२, २६, २८, २९, ३९, ४४, ४५, ४६			
अभिलाष	अयोग	६, ९, १२, १४, १५, १६, १७, १८, १९, २०, २१, २२, २४, २७, २८, २९, ३०, ३२, ३५, ३६, ३७, ३८, ३९, ४०, ४१, ४२, ४३, ४४, ४५, ४६, ४७, ४८, ४९			
अभिव्यक्ति	२२, ३५	अयोगोलक	४९
अभिव्यव्यमान	अर	२५
अभिव्यञ्जक	२२, ३५	अरविन्द	२५
अभिसम्बध्यमान	४०	अरिष्ट	३५, ३८
अभिसम्बन्ध	४२, ४५, ४७	अर्क	३६
अभिहित	८, ९, १२, १३, २०, ३७, ४३			अर्चित	५५
अभेद	७, १०, १३, १५, ४१, ४५, ४८, ५३, ५४			अर्थ	१, ३, ४, ५, ७, ८, ९, १०, ११, १२, १४, १५, १७, १८, १९, २०, २२, २५, २६, २८, २९, ३०, ३१, ३२, ३३, ३४, ३५, ३६, ३७, ३८, ३९, ४०, ४६, ४७, ४८, ४९, ५०, ५१, ५२, ५४			
अभ्यनुज्ञान	२१, ४३	अर्थकारित्व	२२
अभ्यस्त	१२, १३	अर्थक्रिया	४, १२, १५, ४२, ४४, ४५, ४६, ४७			
अभ्यास	११, १३	अर्थग्रहण	१०
अभ्युपगत	१०, १६, ३१, ४२	अर्थवत्	३९
अभ्युपगन्तव्य	२७, २९	अर्थवाद	१८
अभ्युपगम	१०, १३, १४, २०, २१, २२, २४, २६, ३७, ३१, ३८, ३९, ४३, ४४			अर्थान्तर	५, १५, ४२
अभ्युपेत	अर्थोपपत्ति	६, १५, १९, ३५, ३६
अअ	अर्थिन्	२१, ३८
अआन्त	अर्पण	१७
अमर	अर्वाक्ष	४, २९
अमल	अर्वाग्दर्शिन	२०, २९
अमूर्त	६, १९, ४१	अर्वाग्भाग	३६
अमूर्तता					
अमूर्तत्व	१९, ४७					
अमूल					
अमृत					
अमेय					
अम्बिका					
अम्बुमेदी					

६२

परीक्षासुखसूत्र-लघुवृत्तिः ।

अर्वाग्भाव	३३	अवस्तु	४०, ४८
अर्हत्	९, २०	अवस्तुत्व	४०, ४३, ४८
अलं	...	१५, १९, ३७, ३९, ४६		अवस्था	१२, १३, १५, २२, २३,		२५, ५३
अलङ्कार	८, १७, ५४				
अलम्बत्व	२९	अवस्थापयन्	११
अलातचक्र	४७	अवस्थित	४४
अलिङ्गत्व	३२	अवान्तर	१०, ४७
अल्प	८, २५, ३७	अवामि	४, ४६, ५३
अल्पप्रज्ञ	३०	अवाय	१६
अवकाश	२५, २६	अवास्तव	३४
अवगत	१३, ३७	अवास्तवत्व	३८, ४४
अवगति	१५, २९	अविकल्प	४३
अवगम	२२, ३९	अविकल्पक	४९
अवगाहन	८	अधिकृति	४१
अवग्रह	१०, १६, १७	अविचारकत्व	१५
अवच्छिन्न	२९	अविच्छेद	२१
अवज्वक	३५	अविद्यमान	४३
अवतार	२७	अविद्यमानत्व	३२
अवधारण	१३, ५२	अविद्या	२४
अवधि	९, १८	अविनाभाव	२, ६, ९, १३, १३, १५,		१९, २६, २७, ३०, ३३
अवधीरण	८				
अवधूत	२१	अविनाभाविता	३२
अवबोध	३८	अविनाभावित्व	३, १४, २४, २७, ३०		
अवबोधकत्व	१९, २४	अविनाभाविन्	...	१८, २३, २६	
अवबोधन	२, २९	अविनाभूत	१५, ४३
अवभास	११, ४३, ५०	अविप्रतिपत्ति	११, २३
अवभासन	...	११, १४, १५, २४, ४९		अविभाग	३५, ४१
अवभासि	१८, २७	अविरुद्ध	३, ४, ६, ९, ३२, ३३, ४५		
अवयव	३, ६, २२, २९, ३०, ३१,			अविरोध	६, १७, २२, २६, २८,		३६, ५१
	३२, ३३, ३४, ३५, ४२, ५०, ५२, ५४						
अवयवभास	५०	अविरोधकत्व	१२
अवयवित्	४२, ४३, ४५	अविरोधि	१०
अविरोधकत्व	१८	अविरोधित्व	१६
अविरोधिका	१९	अविवाद	४३
अवश्य	...	८, २९, ३०, ३२		अविवेकि	४१
अवश्यमाव	३४, २९	अविशङ्कता	१९
अवसर	२५, २६, २७, ३५, ५१, ५२			अविशिष्ट	१४

INDEX.

६३

अविशिष्टत्व	१७, २२	अशेषतोमुख	१
अविशेष २१, २६, ३२, ३८, ४१,	४४, ५०	अशेषवेदी	१८
अविशेष्य	४७	अश्रावणत्व	२७
अविषय	२३, ४३	अश्व	३९, ४०
अविषयत्व	१५, १८, १९	अश्विनी	३३
अविषयीकरण	१४, १५, १६	अष्टक	३८
अविसंवाद १०, १४, १५, ३७, ५२		असंग्रह	१७, १८
अविसंवादक	१०, १६	असंग्रह्य	५
अविसंवादकत्व	१३	असंशय	३
अविसंवादित्व	१०	असंस्पर्शिन	४२
अविसंवादिन्	१४	असङ्गत	४९
अवृत्तिमत्	४५	असत् ६, १६, २१, २७, ३१, ३६, ४१,	४४, ५१
अवेदिन्	३५	असत्ता	२
अवेकल्य	३	असत्त्व ६, ११, १२, २१, २६, २८, ४४	
अवेकल्य	३२	असत्प्रतिपत्तत्व	२७
अवैशद्य	५	असद्भाव	३१
अव्यभिचार	३२	असद्रूप	२२
अव्यभिचारित्व	१४	असन्निवृष्ट	१८, ३६
अव्यवधान	१, १६, ५०	असन्निधान	१२
अव्यवस्थापकत्व	७	असमर्थ	३३
अव्यापक	१८, २०	असमर्थित	२९, ३०
अव्यापकत्व २७, ३५, ३६, ३८, ४७, ५०		असमवायिकारण	३५
अव्यापित्व	३९	असमान	४१
अव्याप्ति	९, ३०	असमीक्षित	३२
अव्याप्य	१६	असम्बद्ध	३४, ४२
अव्यावृत्ति	७	असम्बन्ध	४३
अव्याहत	२५	असम्भव ९, १७, १९, २०, २३, २९, ३३,	३५, ३९, ४०, ४१, ४४, ४७, ४७, ५०
अव्युत्पन्न	२, १८, २७	असम्भवद्	२८
अशक्ति	१८, ४१, ४४, ४५	असम्भवि	९, ३५
अशुचि	२०	असम्भवित्व	३८, ३९
अशुचित्व	५१	असम्भावन	४२
अशेष ९, १९, २०, २१, २४, ४१, ४२,	४३, ४८, ४९, ५४	असम्भाव्य	१९, २३
अशेषज्ञ	१८, १९, २०	असम्मत	१२
अशेषज्ञत्व	२०, २३	असम्यक्	१९, २१, २७
अशेषतः	१, १८	अवर्तगत	४७

परौक्षामुखसूत्र-लघुवृत्तिः ।

असर्वत्र	२०, २३	आगमाभाष	६, ५२
असहत्व	२२, ४६	आचक्ष्ण	२४
असाधन	४३	आचार्य	...	८, ३१, ३४, ५३	
असाधनत्व	३८	आण	९
असाधारण	९, ४५, ४८	आत्मन्	४, ५, ७, ११, १५, १८, १९, २०, ३२, ३८, ४०, ४१, ४२, ४४, ४५, ४७, ४८, ४९, ५३, ५४		
असामान्यत्व	३९	आत्मलाभ	१५
असिद्ध	२, ५, ६, ९, १०, ११, १२, १६, १९, २०, २१, २२, २४, २५, २६, २७, २८, ३५, ३८, ४३, ४४, ५०, ५१, ५२			आत्यन्तिक	२१
असिद्धता	५१	आदि	९, १२, १३, १७, १८, १९, २०, २१, २३, २४, २६, २७, २८, २९, ३०, ३१, ३२, ३३, ३४, ३५, ३६, ३७, ३८, ३९, ४०, ४१, ४२, ४३, ४४, ४५, ४६, ४७, ४८, ४९, ५०, ५१, ५२, ५४		
असिद्धत्व	...	१६, २१, २३, २६, ५१		आदिमत	१८
असिद्धि	६, १६, ३८, ४३, ४७, ५०			आद्य	२१, २४, ३७, ३८, ३९, ४५, ४७, ५१		
असुख	५	आदर्श	७, १९, ५४
अस्मद्	२३	आदर्शत्व	५४
अस्मरण	३८	आधान	१७
अस्मर्थ्यमाण	३६, ३८	आधार	२, ४, २२, २३, २८, २९, ३५, ४२, ४७, ४८		
अहः	४७	आधारभूत	२२
अहङ्कार	४१	आनन	२०
अहमहमिका	११	आनन्तर	४५
अहर्ज	४८	आनर्थक्य	...	२१, २९, ३२	
अहित	१०	आनुपूर्विक	३७
				आनुमानिक	१३
				आन्तर	४३
				आपत्ति	१४, २७, ३६, ४०, ४२, ४४		
				आपन्न	९, १९, २०, २९, ३७, ४२		
				आपादित	४५
				आपेक्षिकत्व	४८
				आप्त	४, ११, १२, ३५, ३९, ५२		
				आप्तपरीक्षा	२३
				आप्तवाक्य	४
				आभरण	५५

INDEX.

६५

आभास	१, ५, ६, ७, ८, ३८, ४९, ५०, ५२, ५३, ५४	आसादित	२८
आभासता	४०
आभासत्व	२४
आमलक	२०
आयतत्व	३२
आयात	५२
आयायातस्थ	८, ३७, ४६
आरब्ध	३७, ४८
आरब्धत्व	४७, ४८
आरब्धत्व	३७, ४८
आराधन	२५
आराम	२२, २३, ३८
आराव	१२
आरुढ़	२८
आलम्बन	१३, १४, २८
आलि	५४
आलोक	१, १७
आलोचन	२३
आवरक	१९
आवरण	१, १८, १९, २०
आविर्भाव	५१
आवृत्त	१९, ४५
आवृत्ति	१९
आवेदक	२०, २३
आशङ्कनीय	१२
आशङ्का	१३, १७, २७, २८, २९, ३४, ५१, ५२, ५३	२९, ३०, ३१, ३२, ३३, ३४, ३५, ३६, ३७, ३८, ३९, ४०, ४१, ४२, ४३, ४४, ४५, ४६, ४७, ४८, ४९, ५०, ५१, ५२, ५३, ५४
आशय	२१, ३३
आशुवृत्ति	४७
आश्रय	२२, ३९, ४०, ५४
आश्रयण	१८
आश्रयासिद्धि	४४, ४६
आश्रित	३, २८, २९, ३०
आश्रितत्व	४६, ५०
आसन	२७
आसन्न	२५
आस्मिन्नुपान	४०
आस्वाद	२४
आस्वादन	२०
आस्वादुमान	३२
आहित	५२
आहोस्वित्	३७, ४८
आह्लादन	४७, ४८
आह्वय	२५
इच्छा	२, २३, २८
इतर	१, २, १३, १९, २५, ४०, ४२, ४३, ५२, ५३	२, २३, २८
इति	८, ९, ११, १३, २०, ३२, ३३, ३४, ३५, ३६, ३७, ३८, ४०, ४१, ४२, ४३, ४४, ४६, ४७, ४८, ४९, ५०, ५१, ५२, ५३, ५४	२, २३, २८
इत्यं	६
इत्यम्भाव	५४
इत्यादि	९, ३८, ४६, ४७, ४८, ४९, ५०, ५१, ५२, ५३, ५४
इतरेतराश्रय	२२
इतरेतराश्रयत्व	१५, १९, २३, २७, ३८, ४०	२२
इदानीं	९, १३, १८, २५, २७, २९, ३२, ३३, ३४, ३५, ३७, ३८, ४८, ४९, ५०, ५१, ५२, ५३, ५४	२२
इदानीन्तन	२३
इत्नीवर	४२
इन्दु	८
इन्द्र	५४
इन्द्रिय	१, ६, ९, १५, १७, १८, १९, २१, २६, २७, ४७, ५२, ५३	२२
इयत्ता	१३, १७, ४१, ५२
इव	२४, ५४
इष्ट	२, ३, ४, ८, ९, २६, २७, २८, २९, ३४, ४५, ५०, ५२, ५४	२४, ५४

६६

परौच्चामुखसूत्र-लघुवृत्तिः ।

इष्टत्व	२७	उत्पादक	...	१३, १७, २२, ३६
इष्टदेवता	९	उत्पादकत्व
इष्टविघातकृत	२४	उत्पादिका
इष्टविरुद्ध	१९	उत्प्रेक्षन
				उदञ्चन	...	२४, ४१
				उदय	३, ४, १८, १९, २०, ३३,	...
ईप्सित	२७		...	३४, ४१, ४७
ईहा	१६, ४८	उदार
ईश्वर	२०, २१	उदाहरण	२, ११, २५, २६, २७, २८,	...
					२९, ३०, ३१, ३४, ३६, ४६, ५०,	...
					५१, ५२, ५३	...
उक्त	१२, १३, २९, ३०, ३१,			उदाहरणाभास
	३२, ३३, ३५, ३६, ३७, ३८, ३९, ४०,			उदाहरन्
	४१, ४२, ४३, ४५, ४७, ४८, ४९,			उदाहृत
	५०, ५२, ५४			उदित	...	२४, २५, ४७
उक्तत्व	४३, ४४	उदीचीन
उक्ति	५२	उद्दिष्ट	...	२५, ४६
उचित	४०	उद्देश	१, ४, ५, ७, १३	...
उच्छिन्न	४१	उद्धोध	...	२, ३, २५
उत्त	३७	उद्भव
उत्तखित	३०	उद्भावित	...	५५, ५४
उत्कर्ष	५१	उद्य	...	२३, ३१
उत्तर	२, ३, ४, १२, १३, २४, २७,			उद्गम
	२९, ३२, ३३, ३७, ४०, ४४, ४६, ५३			उद्गम्य
उत्तरकाल	४८	उन्मत्त	...	१२
उत्तरचर	३२, ३३, ३४	उन्मुखता	...	१, १०
उत्थ	१२	उपकल्पमान	...	२०
उत्थान	१४, २०, ३८	उपकार	...	२२, २४, ४१
उत्थापन	२०	उपक्षिप्त
उत्पत्ति	३, ७, ११, १२, १३, १५,			उपगम	...	३, ३०, ३१, ५२
	१७, १९, २१, २२, २३, २४, ३३,			उपचरित	...	२२, ३१
	३५, ३६, ३७, ४२, ४३, ४४, ४७, ५१			उपचार	...	११, ३१
उत्पत्तिमत्त्व	४६	उपजात
उत्पद्यमान	२१, ३५	उपदर्शकत्व
उत्पन्न	२१, ३१	उपदर्शन	९, ३०, ५०, ५४	...
उत्पन्नत्व	४७	उपदर्शित	...	२५, ५०
उत्पाद	...	२०, २१, २२, ४३		उपदेश	...	८, १९

INDEX.

६७

उपेय	...	३, २९, ३०, ३१	उर्वी	२०
उपनिपात	४५	उल्लेख	११
उपन्यास	५३	उल्लेखिनी	२५
उपन्यास	२९	उष्ण	३, ४५, ५०
उपपत्ति	४, ९, १०, ११, १३, १४,	१९, २५, २६, २७, २८, ३३, ३४,		उष्णता	४७
		३५, ३६, ३३, ४५, ४६, ५३					
उपपन्न	३८, ४१	ऊर्जित	४५
उपपन्नत्व	४४	ऊर्ध्वता	५, ४६
उपसान	६, १५, १९, २५, २६, ३६			ऊर्ध्वनाभ	२४, २५
उपमेय	३६	ऊह	...	२, १६, २६, २७	
उपयोग	३, २४, ३०				
उपयोगित्व	३०, ३४				
उपरोध	८, ५५				
उपलक्षण	१७, ३४, ५०				
उपलब्धि	३, ४, १२, १५, ३२, ३३,	३४, ४१, ४३, ४५					
उपलभ्यमान	४५, ४८,	एक	१५, २०, २९, ४०, ४१, ४५		
उपलभ्यमानत्व	३६	एककालीन	२२
उपलम्भ	२, २०, २१, २२, २३, २६,	३३, ३४, ३६, ४१, ४४, ४७, ४८		एकत्व	१५, २३, ३६, ४०, ४३, ४४, ५०		
उपशम	१, १८	एकदेश	९, १६, १८, ३६, ४२, ४३		
उपशमन	९	एकशुद्ध	२६
उपसंहार	...	२, ३, २६, २९, ३१		एकाधिकरणत्व	४५
उपकार	११, २८	एकान्त	४, ९, ११, १२, २८, ३४, ४९,		५३, ५४
उपस्थापक	१९	एकान्तवादिन्	९
उपादान	५, ८, ९, २०, २१, २२,	२३, २७, ३५, ४४		एकान्त्य	४१
उपादेय	७, ८, ९, ५४	एकान्त्य	२२
उपाय	...	२४, ४०, ४१, ४४, ४७		एतावत्	१७
उपेक्षा	...	५, २३, २५, ४१		एव	९, १०, १२, १३, १७, २७, ३०,		३१, ३२, ३४, ३५, ३६, ३९, ४०,
उपेत	१३		४१, ४२, ४३, ४४, ४६, ४७, ४८, ५०,		५१, ५२, ५३
उपेतत्व	२३	एवं	१२, २१, २२, ४१, ४२, ४५		
उभय	९, २२, २७, २८, २९, ३२,	४०, ४३, ४९, ५१, ५२		एवंभूत	२५
उद्ग	५५	एवकार	३०, ३५
उद्गमति	५४	एवम्भूत	२७, ५४

६८

परीक्षामुखसूत्र-लघुवृत्तिः ।

	शै	कल्पित	३७
ऐका	...	कल्प्य	३७
ऐश्वर्य	...	कवलित	२०
	औ	कषाय	१३
		काक	२६
औत्सर्गिक	...	काच	५०
औद्भूत	...	कादाचित्क	२५
औष्ण्य	...	कादाचित्कत्व	२२
	क	कान्ता	२, ४७, ४८	
		कारक	३७, ५४	
कटक	...	कारण	१, २, ३, ४, ८, १०, ११, १२,			
कणिका	...		१३, १४, १६, १७, १८, १९, २१, २२,			
कतिपय	...		२३, २४, २५, २६, २७, ३१, ३२, ३३,			
कथं	१२, १३, ३४, ३६, ४०, ४५,		३४, ३६, ३९, ४१, ४२, ४४, ४७, ४९,			
	५१, ५२		५१, ५३			
कथञ्चित्	४३, ४४, ४५, ४६, ४८,	कारणक	२, १२, १७	
	४९, ५४	कारणत्व	१८
कथन	...	कारणहेतु	३३
कथम्भूत	...	कारागार	२०
कदम्बक	...	कारिन्	४४, ५३	
कपाल	...	कारुणिक	१७
कषणीय	...	कार्य	२, ३, ४, ७, ११, १२, १३,			
करण	१, ५, ७, ११, १८, ३१, ३७,		१४, १८, २१, २३, २४, २५, २७, २९,			
	४२, ४४, ४५, ४८, ४९, ५०, ५३		३१, ३२, ३३, ३४, ३६, ४०, ४१, ४२,			
करणजन्यत्व	...		४३, ४४, ४७, ५३			
करणत्व	...	कार्यकारित्व	...	२३, ४२, ४३, ४४		
कर्तृ	१, ११, २०, २२, २३, ३६,	कार्यकारिन्	५३
	३८, ४९	कार्यत्व	...	१२, २०, २१, २२		
कर्तृत्व	...	कार्यलिङ्ग	१८
कर्मन्	१, ११, १८, २१, ४४, ४५, ४९	कार्यहेतु	३३
कलश	...	काष्ण	२६
कला	...	काल	३, ८, १२, १३, १७, १८, २०,			
कलाप	...		२१, २२, २५, २८, २९, ३१, ३२, ३४,			
कल्पन	...		३५, ३६, ३८, ४२, ४४, ४६, ४७, ५०,			
कल्पना	७, २७, ३६, ३७, ४१, ४२,		५१, ५४			
	४३, ४४, ४६, ४७, ५३	कालात्ययोपदिष्ट	१९	
कल्पनीय	...	कालान्तर	३५	

INDEX.

३६

काव्यनिक	५४
किञ्च	२८, ३५, ३७, ३८, ४०, ४१,			
	४३, ४४, ४६, ५०, ५३			
किञ्चिज्ज्ञ	३७
किञ्चित्क	२८
किदुकालिक	१९
किन्तु	...	३३, ३६, ४०, ४७		
किसुत	४०
किम्भूत	१७
कियत्	५२
किल	२९
कीदृश	१८
कीर्ति	३५
कुच	४७
कुट	४१
कुण्डल	४०
कुम्भ	२४
कुल	४७
कुलाल	३३
कुसुम	४३
कूटस्थ	३३
कूप	३८, ४७	
कृत	...	३६, ४१, ४२, ४४, ५५		
कृतक	३, ३३	
कृतकत्व	५, ६, ५०, ५१	
कृतसमय	५३
कृतिका	३, ४, ३३, ३४	
कृत्य	२०
कृत्रिम	२१
कृपा	२४
कोकायित	४४
कोवल	८, १०, ११, १७, १८, १९,			
	२६, ३०, ३५, ३६, ४०, ४१, ४५, ५१			
कोवलव्यतिरेकिन्	१०
कोशोण्डुक	१, १७, १८	
कोटि	३७, ४९	
कोद्रव	१९, २४, ४३	

कोश	४३
कौटस्थ्य	३५
क्लान्त	२२
क्रम	५, २४, २५, ३६, ३७, ३८,			
	३०, ३१, ३३, ३५, ४१, ४२, ४३,			
	४४, ४६, ४७, ४८, ५०, ५१			
क्रमभाव	२
क्रमभाविन्	५, ४६
क्रमिन्	४४
क्रियमाण	४२
क्रिया	१, ११, २१, २२, ४८, ५४			
क्रियाकारित्व	४०, ४३
क्रियाधारत्व	२१
क्रीडन	४, ३४
क्रीडा	२४
क्लेश	२१, २३
कर्तिकरी	४५
क्षण	३२, ३६, ४२, ४३, ४४, ४९			
क्षणभङ्ग	१६
क्षणस्थायिन्	४२
क्षणिक	३३, ४४, ५४	
क्षणिकत्व	२७, ४२
क्षम	१७
क्षय	१, १८, ४९	
क्षेत्र	१८

ख

खण्ड	५
खण्डशः	३६
खनन	२३
खर	...	२, २१, २२, ४४		
खरविषाण	२, २१	
खलु	...	२३, २५, २८, ३९		
ख्यापित	५२

ग

गगन	...	२२, २३, ३५, ४२		
गगनकुसुम	२८

७०

परौक्षामुखसूत्र-लघुवृत्तिः ।

गगनाब्ज	२३	गोपाल	१३, १४, ३६
गगनेन्द्रीवर	४२	ग्रन्थ	८, ४६
गच्छत्	५	ग्रन्थकार	१७, २७
गतच्छृण	५, ४९	ग्रह	१४
गण	४१	ग्रहण	९, ११, १२, १३, १५, १७, १९,		
गण्डक	२६		२०, २३, २७, ३४, ३५, ३६, ३७, ३८,		
गत	३२		४०, ४१, ४३, ४४, ४७, ४८, ४९		
गतार्थ	३२, ४९	ग्राहक	...	१७, २०, ३३, ४४, ४६	
गति	१४, २१, ५३	ग्राहिन्	९, ४९
गत्यन्तर	१९	ग्राह्य	...	१७, २७, ३७, ४०	
गङ्गद	२४	ग्राह्यता	१७
गन्ध	४१	ग्राह्यत्व	३६, ४९
गन्धवत्त्व	१२				
गमकत्व	९, १०, १४, २६, २७,			घ			
	३२, ४९			घट	३, ४, ५, ६, ८, ९, ११, १२,		
गम्य	१५		२२, २३, २४, ३६, ३७, ४१, ४२,		
गम्यमान	२, २९		४३, ४६, ५२		
गवय	२	घटिका	...	१३, १४, ३९	
गीत	४०	घटी	...	२४, ४१	
गुण	९, ११, १२, १३, १९, २१,			च			
	२५, ३८, ३९, ४१, ४३, ४४, ४५,			चकार	३५
	४६, ४८, ५४			चक्र	४
गुणशालधीमन्	५४	चक्रक	३८, ४३
गुणशालिन्	५४	चक्रुस्	५, १२, १५, १७, २०, ३६,		
गुणिन्	४५, ४६		४३, ४६, ५०		
गुरु	२१, ३८	चतुर्	१३
गुहा	४	चतुरव्यय	२९
गूढ	५४	चतुष्टय	९, ४९
गृह	४८	चन्द्र	३६
गृहीत	५, ९, १०, १२, १६, २०,			चन्द्रकान्त	२४
	३०, ३६, ३७, ३८, ४३, ४९, ५४			चन्द्रमस्	५०
गो	...	२, ५, ३५, ३९, ४०, ४६		चन्द्रिका	८
गोचर	...	४, ७, १५, १८, ३९,		चमू	१५
		४३, ४६		चर	३२
गोचरत्व	४३	चरण	३८
गोत्र	३८, ५५	चराचर	४२
गोत्व	५, ३९, ४६	चरितार्थत्व	१५

INDEX.

৯২

चर्चित	४१	जनित	१२, २४, ३१, ४२, ४९, ५२
चलन	३५	जन्तु	...
चलाचल	४५	जन्म	...
चलित	४५	जन्मिन्	...
सांख्यलिक	१५	जन्म	१२, १७
चारित्य	१५, १८	जपा	...
चारिन्	२, ३, २७	जल	५, ८, १२, ३६
चारु	१९, २६	जलित	...
चार्वाक	१५, ४१	जाग्रत्	...
चिन्तनीय	४०	जाग्रद्बोध	...
चिन्ता	१४, ४०	जाड्य	...
चिन्तित	२२, ४५	जात	२५, ३१, ४७
चित्र	४६	जाति	...
चूडा	८	जातीयत्व	...
चूत	१३	आयुस्तरत्व	...
चेटिका	१२	जिन	...
चेत्	९, ४२, ४७, ५३	जिनदत्त	...
चेतस्	२०, ५२	जीर्ण	...
चेतन	२१, ४७	जीव	...
चेतना	१९	जीवत्	...
चेतोहर	८	जैमिनि	...
सेष्ठा	४, १७, ३४	जैमिनीय	...
चैतन्य	४१, ४७	ज्ञप्ति	...
चोदना	१९, ३७	ज्ञाप्ति	...
					ज्ञान	१, २, ४, ५, ९, १०, ११, १२, १३, १४, १५, १६, १७, १८, १९, २०, २१, २३, २६, २७, २८, २९, ३२, ३३, ३४, ३५, ३७, ३८, ४९, ५०, ५१, ५३
					ज्ञापक	...
					ज्ञापित	...
					ज्ञाप्य	...
					ज्ञेय	...
					अष्टमूल	...
					अतिशय	...
					अतिरिक्त	...
					अवर	...

	ट	तादात्म्य	२, ३२, ४१, ४२,
टीका १, २, ३	तादृश ४३, ४६, ४९, ४५
	त	तादृष्य २१, ४५
		ताणै १७
तद्यक ८	तालु २५, ४६
तत्पुसध ३३	तावत्	८, १२, ३३, ४७, ४८, ४९,
तति २५		४३, ४४, ४५
तत्त्व	७, ९, ११, ३१, ४१, ४६, ५२, ५३, ५४	तावत्क २०
तत्त्वज्ञ २६	तिमिर १८
तत्त्वज्ञत्व ५४	तिरोभाव ५१
तत्रत्य ३२	तिरोहित २२
तथा	४, ९, १३, २०, २२, ३३, ३४, ३५, ३६, ३७, ३९, ४१, ४२, ४५, ४६, ४७, ४८, ५०, ५२, ५३, ५४	तिर्यक् ५, ४६
तथागत १६	तीर ६
तथापि	८, २०, २२, २९, ३५, ४०, ४२	तीरादर्शि ४६
तथाभूत ४३	तीव्र ३६
तथाहि	१३, २६, ३५, ३७, ४० ४२, ४४, ४८	तु	१९, २९, ३२, ४३, ४४, ४६, ४८
तथोक्त ३१	तुच्छ ३६, ४९, ४७
तथोपपत्ति ४	तुरङ्ग २८
तथ्य ११, ४०	तुला ४
तद् २, ५, ४९	तुल्य ४५
तदित्याकार २	तुल्यवृत्तित्व २०
तद्रूपपत्ति ३, १८, ३२, ४२	तूर्य्य २१
तनु २०, २१, २२	तूल ३५
तनुकरण २०	तृण ५
तमः १, १२, २४	तृप्ति २१
तमस् १७, २०	तेजस् १७
तश्च २०	तेजस ५०
तर्क २, ७, १५, १६, २७	तेजसत्व ५७
तर्काभास ३, ५०	त्रि १३, २०
तर्हि	... १२, ३१, २२, ४२, ४४	त्रिगुण ४१
तात्पर्य्य ११, १८, २८	त्रिरूप ११, १२
		त्रिरूपता २६
		त्रिलोक २०
		त्रैहय्य १२, २६, २७
		त्रयवयव २९
		विष ८

INDEX.

७३

द	दृष्टता	७, ५५
दत्त	५७, ५७, ५७, ५७
दण्ड	५७, ५७, ५७, ५७
दण्डो	५७, ५७, ५७, ५७
दत्त	५७, ५७, ५७, ५७
दरिद्र	५७, ५७, ५७, ५७
दर्शन	२, ४, ५, १२, १३, १८, १९, २०, २३, २४, २६, २७, २८, ३१, ३७, ३८, ४१, ४७, ४८, ४९, ५०, ५२	५७, ५७, ५७, ५७
दर्शनीय	५७, ५७, ५७, ५७
दर्शिन	५७, ५७, ५७, ५७
दर्शन	५७, ५७, ५७, ५७
दशदाडिम	५७, ५७, ५७, ५७
दशा	५७, ५७, ५७, ५७
दहन	५७, ५७, ५७, ५७
दाडिम	५७, ५७, ५७, ५७
दानाम्बु	५७, ५७, ५७, ५७
दार्ष्टान्तिक	५७, ५७, ५७, ५७
दिक	१८, २५, २६, ३५, ४६	५७, ५७, ५७, ५७
दिव्य	५७, ५७, ५७, ५७
दिश	५७, ५७, ५७, ५७
दीप	५७, ५७, ५७, ५७
दुःख	४, १०, २०, ३३, ३४, ४१	५७, ५७, ५७, ५७
दुःखिन्	५७, ५७, ५७, ५७
दुःसाध्यत्व	५७, ५७, ५७, ५७
दुरधिगम	५७, ५७, ५७, ५७
दुरभिनिवेश	५७, ५७, ५७, ५७
दुरभिषन्धि	५७, ५७, ५७, ५७
दुरागम	५७, ५७, ५७, ५७
दुसपपाद	५७, ५७, ५७, ५७
दुर्घटत्व	५७, ५७, ५७, ५७
दुर्भवा	५७, ५७, ५७, ५७
दुर्वार	५७, ५७, ५७, ५७
दुष्ट	५७, ५७, ५७, ५७
दृष्टता	५७, ५७, ५७, ५७
दृष्टत्व	५७, ५७, ५७, ५७
दूर	५७, ५७, ५७, ५७
दूषण	७, ८, २६, २७, ३०, ३३, ४५, ४७, ५३, ५४	५७, ५७, ५७, ५७
दूषयन्	५७, ५७, ५७, ५७
दृश्य	५७, ५७, ५७, ५७
दृश्यमान	५७, ५७, ५७, ५७
दृष्ट	१, २, ८, १०, १५, १९, २१, २२, २६, २७, ३१, ३५, ३६, ४१, ४५, ५२	५७, ५७, ५७, ५७
दृष्टान्त	२, ३, १०, १५, १७, २०, २३, २४, २६, ३०, ३१, ३४, ३५, ३७, ४२, ४५, ४६, ४७, ४८, ५१, ५२, ५३	५७, ५७, ५७, ५७
दृष्टान्ताभास	५७, ५७, ५७, ५७
दृष्टि	५७, ५७, ५७, ५७
दृष्टिद्विरुद्ध	५७, ५७, ५७, ५७
देव	५७, ५७, ५७, ५७
देवदत्त	५७, ५७, ५७, ५७
देववाच	५७, ५७, ५७, ५७
देवागमालङ्कार	५७, ५७, ५७, ५७
देश	१, २, ४, ६, १३, १५, १७, १८, १९, २५, २६, २८, ३५, ३६, ३७, ४४, ५२	५७, ५७, ५७, ५७
देशान्तर	५७, ५७, ५७, ५७
देह	५७, ५७, ५७, ५७
देहिन्	५७, ५७, ५७, ५७
दोष	६, ७, ८, ११, १२, १३, १६, १७, १८, १९, २०, २१, २२, २३, २४, २५, २६, २७, २८, २९, ३०, ३१, ३२, ३३, ३४, ३५, ३६, ३७, ३८, ३९, ४०, ४१, ४२, ४३, ४४, ४५, ४६, ४७, ४८, ४९, ५०, ५१, ५२, ५३, ५४, ५५, ५६, ५७, ५८, ५९, ६०, ६१, ६२, ६३, ६४, ६५, ६६, ६७, ६८, ६९, ७०, ७१, ७२, ७३, ७४, ७५, ७६, ७७, ७८, ७९, ८०, ८१, ८२, ८३, ८४, ८५, ८६, ८७, ८८, ८९, ९०, ९१, ९२, ९३, ९४, ९५, ९६, ९७, ९८, ९९, १००	५७, ५७, ५७, ५७
द्यावाभूमौ	५७, ५७, ५७, ५७
दुमणि	५७, ५७, ५७, ५७
द्रव	५७, ५७, ५७, ५७
द्रविण	५७, ५७, ५७, ५७
द्रव्य	५, १३, १५, १७, १८, २१, २२, २३, २४, २५, २६, २७, २८, २९, ३०, ३१, ३२, ३३, ३४, ३५, ३६, ३७, ३८, ३९, ४०, ४१, ४२, ४३, ४४, ४५, ४६, ४७, ४८, ४९, ५०, ५१, ५२, ५३, ५४, ५५, ५६, ५७, ५८, ५९, ६०, ६१, ६२, ६३, ६४, ६५, ६६, ६७, ६८, ६९, ७०, ७१, ७२, ७३, ७४, ७५, ७६, ७७, ७८, ७९, ८०, ८१, ८२, ८३, ८४, ८५, ८६, ८७, ८८, ८९, ९०, ९१, ९२, ९३, ९४, ९५, ९६, ९७, ९८, ९९, १००	५७, ५७, ५७, ५७
द्रव्यत्व	५७, ५७, ५७, ५७
द्रव्यार्थिक	५७, ५७, ५७, ५७

७४

परीक्षासुखसूत्र-लघुवृत्तिः ।

द्रष्टव्य	५१, ५४
द्वन्द्व	...	२५, ५२, ५५, ४९	
द्वार	...	५२, ५४, ५२, ५४	
द्वि	१३
द्वितीय	२२, ५३
द्वित्व	१३, १४
द्वेधा	१५
द्वेष	६
द्वैत	२३, २४
द्वैविध्य	५१, ४७, ५२

ध

धर्म	२, ५
धर्मिन्	२, ५
धर्म	१०, ११, १५, १६, १८, १९, २२, २६, २८, २९, ३१, ३६, ३७, ४५, ४८, ५०, ५३		
धर्मकीर्ति	१४
धर्मता	२०
धर्मिता	२८
धर्मित्व	२८
धर्मिन्	९, १०, १६, २४, २८, २९, ३०, ४४, ४६, ४९		
धवल	२६
धारण	४७
धारणा	१७
धारावाहि	९, ४९
धारित्व	१२
धिषण	२५
धी	५४
धीमत्	८
धृप	४५
धूम	२, ४, ५, ६, १३, २३, २७, २९, ३३, ३७, ३९		
धूमध्वज	२७
धूमवत्त्व	४, ६
ध्वनि	३५, ४५

न

नकिञ्चित्	३२
नक्तंचर	१
नक्तञ्चर	१७
नख	८
नञर्थ	४७
नत	८
नदी	६, ८, ५२
ननु	८, ११, १२, १३, १७, १८, २०, २२, २७, २८, २९, ३०, ३१, ३२, ३४, ३५, ३६, ३८, ३९, ४०, ४१, ४४, ४५		
नभस्	५५
नमः	८
नमस्कार	९
नय	४५, ५४
नयचक्र	५४
नयन	२०
नर	५१
नश्चरत्व	४६
नष्ट	४२
नाणाम्ब	५४
नाना	४४, ५४
नानात्व	२२, ४०, ४२, ४३, ४९, ५४		
नाम	१७, १८, २७, २८, ३९, ४७, ५४		
नामकरण	३९
नामधेय	५३, ५५
नामान्तर	३९
नाश	३७, ४२
नास्तिता	२०
निःशेष	९
निःश्रुति	२५
निःसंशय	१३, ३७
निकट	३५
निकर	५४
निखिल	१३, २४
निगमन	३५, ३७, ३९

INDEX.

७५

निज	४५	निरुक्त	५४
नितम्ब	१४	निरुपचरित	३१
नितर्ग	१९	निरुद्धवत्	५४
नित्य	६, १८, २०, ३३, ४४, ४२,				निरुपक	५४
				४३, ४४, ४६, ४७	निरुपण	२७
नित्यता	४२	निरुपणा	३७
नित्यत्व	...	३५, ४६, ३७, ५३			निरुपाख्यत्व	४०
नित्यव्यापि	२५	निरूपित	५१
निदर्शन	२, ३०, ४५		निरूपितत्व	२८
निधुवन	२७	निर्णय	२, १६, २६, २७, ३०			
निबन्धन	२, ४, १२, २१, २२, २५,				निर्णीत	२७, ४५	
	२८, ३५, ३८, ४४, ५०				निर्णीतव्य	१५
निबन्धनता	४५	निर्देश	८, ९, १०, १६, ३२			
निभ	५४	निर्द्दीप्त	२०
निमित्त	१, २, १७, २१, २५, ३१			४१	निर्मल	१९
निमित्तत्व	२०	निर्मलन	३८
निमीलित	२०	निर्विकल्पक	१०, २३, ४३	
नियत	१६, १८, २५, ३९, ३१, ३५, ४२				निर्विशेष	१२, २४	
नियतत्व	४२	निर्विषयत्व	२५
नियम	२, ९, १३, १६, १७, २६, २७,				निर्वृहण	५४
	३९, ४०, ४१, ४२, ४७, ४३				निर्वृत्तिकल्पक	९, ४९	
नियमवती	९, २६	निर्वृत्ति	१९
नियोग	३७	निवर्तमान	४२, ४४	
निरंश	४२	निविड	४६
निरत	४०	निविष्टत्व	१६
निरतिशयत्व	३३	निवृत्त	५
निरन्वय	४४	निवृत्ति	१२, १७, ३८, ३९, ४०,			
निरपेक्ष	४१, ४२		४३, ४८			
निरपेक्षता	२४	निश्चय	२, ६, ९, १०, १८, २२, २६,			
निरपेक्षत्व	५४		२९, ३०, ३५, ३९, ४०, ४८, ४९,			
निरवयव	३०		५०, ५१			
निरस्त	...	९, १८, २७, ३५			निश्चयात्मक	१, १०	
निरस्तत्व	४०	निश्चित	३, ६, १३, १९, २६, २७, ३०,			
निराकरण	९, ११, १३, ३८, ५२, ५४					३२, ३५, ४०, ५१			
निराश्रय	४, ३४	निश्चितदृष्टि	५१
निराश्रय	३९	निश्चिता	९
निरास	९, ११, २८, ३०, ३१, ३५, ४०, ४८				निषेद्ध	२३

७६

परौक्षामुखसूत्र-लघुवृत्तिः ।

निषेध	...	६, २३, ३०, ४०, ४२	पटल	५७
निष्ठ	४१	पतञ्जलि	२१
निष्ठत्व	९, ४८	पतत्र	२०
निष्ठा	२१	पतित्व	२७
निष्पन्नत्व	४२	पत्नी	५४
निष्पादन	४१	पत्र	५४
निसर्ग	२१	पथ	२७
नील	४६, ४९	पङ्क	२, ८, ९, २२, २७, २९,
नीहार	१९	...	२२, २८, २९, ५४
नु	८	पदार्थ	१८, १९, २०, २१, २२,
नैकांगम	५४	...	४०, ४३, ४५, ५४
नैगम	५४	पयस्	२६
नैगमक	५४	पर	५, ७, १२, २५, १८, १९,
नैपायिक	९, ४९	...	२०, २२, २९, ३०, ३१, ३२, ३३,
नैर्मल्य	१२	...	३५, ३८, ३९, ४१, ४४, ४६, ४७,
न्याय	८, १६, २८, ४६	...	४९, ५०, ५५

प

पक्ष	२, ४, ६, १२, १३, १४,	...	परतः	१, ११, १५
१६, १९, २१, २२, २४, २६, २७,	परता	९
२८, २९, ३०, ३१, ३३, ३५, ३७,	परत्व	९
३८, ३९, ४०, ४१, ४२, ४४, ४७,	परब्रह्म	२५
४९, ५०, ५१, ५३	परभाग	४, २५
पक्षधर्म	परम	२४, ४०
पक्षधर्मता	परमपुरुष	२४
पक्षधर्मत्व	परमब्रह्मन्	२५
पक्षपात	परमाणु	६, २१, २५, ४२, ४५, ५२
पक्षयति	परम्परा	४, ९, २४, २५, ३७,
पक्षान्तर	४६, ४७
पक्षाभास	परलोक	६, १४, ५०
पक्षीकरण	परसामान्य	४४
पञ्च	परस्पर	३, २३, २५, २९, ४२, ४३,
पञ्चक	४४, ४५
पञ्चलक्षणत्व	परापर	४४, ४६
पञ्चवर्ण	परामर्श	११, १५, ४९
पञ्चात्रय	परामर्श	३, २७, ३१
पट	परार्थ	३
...	परार्थानुमान	२१
...	परिकल्पन	४५

INDEX.

७७

परिकल्पना	४७	परीक्षामुखसूत्र	१, ७
परिकल्पित	९, १३, २७, ४६	परीक्षित	५९
परिग्रह	३५	परीक्ष्यमाण	७
परिच्छिन्ति	११, १२, १३	परोक्ष	२, ४, ५, ९, १३, २५, ४०,
परिच्छिन्नगोत्रक	१३			५०, ५२	
परिच्छेद	१२, ५४	परोक्षज्ञानवादि	९
परिच्छेदक	५०	परोक्षता	१६
परिच्छेद्य	८, १८	परोक्षत्व	४९
परिच्छेद्यत्व	१	परोक्षाभास	५०
परिजिहीर्षा	२२, ५२	पर्यनुयोग	५५, ४६
परिज्ञान	१९, ३९	पर्यन्तता	१७
परिणत	४७	पर्याप्तत्व	२१
परिणति	४८	पर्याय	...	५, २२, ४५, ४६	...
परिणममान	३६, ४१	पर्यायग्राही	५४
परिणाम	४, ५, ३६, ४१, ४३, ४६,	४८, ५१, ५३	पर्यायता	५९
					पर्यायार्थिक	५४
परिणामित्व	७, ३३	पर्युदास	५९, ४७
परिणामिन्	२, ३, ६	पव्त्रत	...	२०, २८, २९, ५६, ५९	...
परित्याग	२१	पशु	५२
परिदृश्यमान	३६	पश्चात्	१५, ४५
परिदृष्ट	१२	पशुतोद्धर	९
परिपण्यत्व	१६	पाठ	५
परिपाटी	३१	पाणि	१७
परिमाण	८, २३, ३६, ४१, ४७	पात्र	५६
परिमाणसात्र	४७	पाङ्ग	२०
परिवर्त्तमान	२८	पाद	२६
परिसमाप्ति	३९, ४२, ४६	पादप	५७
परिहर	४६	पान	४५
परिहार	३, ४, ९, १८, २६, ३२, ३३,	३७, ४०, ४३, ५३, ५४	पारम्पर्य	९, २८, ४८
					पारावार	८
परिहृत	४५, ५३	पार्थ	५५
परीक्षक	११	पार्थिवत्व	५०
परीक्षा	७, ५४	पावक	...	१५, २३, ५९	...
परीक्षामुख	७, २५, ४०, ४८, ५४	पाश्चात्य	२४
परीक्षामुखपञ्जिका	८	पिठक	५८
परीक्षामुखलघुवृत्ति	८, १३, ५४	पिण्ड	४२
परीक्षामुखवृत्ति	५५	पिशाच	५५

७८

परीक्षामुखसूच-लघुवृत्तिः ।

पिङ्गित	२०	पौरुषेयत्व	३८, ३९, ५२
पौडा	२४	प्रकटीकृत	५४
पीत	१८	प्रकरण	८
पुटपाक	१९	प्रकरणसम	२१
पुत्र	८, २६, ३२	प्रकर्ष	९, १९
पुनः	८, ३०, ३४, ३५, ३८, ४९, ५२, ५३	प्रकार	१३, ३१, ३२, ३९, ४३, ५४
पुनरुक्तता	२९	प्रकाश	१८, ४९
पुनर्वचन	२९	प्रकाशक	१, १७
पुनर्वसु	३३	प्रकाशकत्व	५०
पुमस्	४१	प्रकृत	६, १५, १६, १८, २६, २७,
पुरःसर	८, ३३	प्रकृति	४१
पुरःसरत्व	४३	प्रकृतिज्ञ	४८
पुरातन	२३, २८	प्रकृष्ट	९
पुरुष	५, ६, १२, १८, १९, २०, २१, २३, २४, २५, २७, ३६, ३७, ३८, ३९, ४१, ४९, ५०	प्रकृत्यमाण	१९
पुरुषत्व	१९	प्रक्रिया	५३
पुरुषार्थ	४१	प्रक्षय	२१
पुरुषोत्तम	२५	प्रक्षीण	१९
पुण्या	४, ३३	प्रख्या	१९
पूर्व	२, ३, ४	प्रघट्टक	५२
पूर्ववत्	७	प्रणीत	१८, १९, ३९	...
पूर्वार्थ	५	प्रणीतत्व	१२, ३५	...
पूर्वार्थत्व	१०	प्रतारण	५२
पूर्व	८, १३, १८, २७, ३२, ४२, ४४, ४५, ४६, ४७, ५३	प्रति ३५, ३८, ४३, ४७, ४९, ५१, ५२, ५३
पूर्वचर	३२, ३३, ३४	प्रतिक्षिपत्	१३
पूर्वचरचेतुः	३३	प्रतिक्षेप	१२
पूर्वार्थ	४९	प्रतिज्ञा	३, ५, ८, ९, १२, १६, २९, ३१, ३२, ३३
पृथक्	२५	प्रतिज्ञात	५४
पृथिवी	२२, ४१, ४७, ५०	प्रतिनियत	१, १८, ३६, ३७, ४५
पृथुस्तनी	२६	प्रतिनियतत्व	३५, ३७	...
पृष्ठ	२८	प्रतिनियम	१८, २५, ३३, ३८, ५३
पेटक	१२	प्रतिपक्ष	१९, २९, ३५, ५४
पीत	८	प्रतिपक्ष्य	११, १७, ५४
पौरस्त्य	२४	प्रतिपत्ति	२, ४, ६, १५, १६, २७, २८, ३०, ३२, ३४, ३५, ३६, ३९, ४०, ४५, ४६, ५०, ५२

INDEX.

७६

प्रतिपन्न	...	१५, २९, ३६, ४४, ४५	प्रत्यक्षाभास	५०	
प्रतिपन्नत्व	...	२८, ३१, ३५, ४६	प्रत्यक्षाभासत्व	२८	
प्रतिपादक	१३, ३१	प्रत्यक्षीकरण	...	३२, ३७	
प्रतिपादन	...	९, २५, २७, ३९	प्रत्यक्षोद्देश	१	
प्रतिपादित	...	१७, २३, ४५, ५२	प्रत्यभिज्ञा	३५, ३६, ४०	
प्रतिपादितत्व	३८	प्रत्यभिज्ञान	२, १४, १५, १६, २५, २६, ३५, ३६, ४४, ४७		
प्रतिपाद्य	३१, ३३	प्रत्यभिज्ञानाभास	...	५, ५०	
प्रतिपाद्यत्व	८	प्रत्यभिज्ञायमानत्व	...	२०	
प्रतिप्रमाण	२३	प्रत्यय	४, १२, १८, १९, २८, ३५, ३७, ३९, ४०, ४६		
प्रतिबद्ध	४	प्रत्यायन	...	२, ३८	
प्रतिबन्ध	...	१, १८, १९, ३२	प्रत्यासत्ति	५३	
प्रतिबन्धक	३७	प्रत्युक्त	...	१६, ४१, ४९	
प्रतिभास	२३, २४, ४१, ४५, ४६, ५३		प्रत्युत	...	१५, १९, ३०		
प्रतिभासन	१, ७, १०, १६, १७, ४५, ४६, ५०		प्रत्येक	...	३२, ३६, ३९, ४२, ४६		
प्रतिभासमानत्व	२४	प्रत्येयत्व	४३
प्रतिभासिन्	१	प्रथम	१३, २२, ४१, ४३, ५१, ५२, ५३		
प्रतियोगिन्	...	२, २०, ४८	प्रबोधकर	५५	
प्रतिवादिन्	२, ७, २७, २८, २९, ३८, ५४		प्रभव	१२	
प्रतिविम्ब	...	३६, ५४	प्रभवत्व	१२, ४१	
प्रतिव्यक्ति	४०	प्रभा	८
प्रतिषेध	३, ४, १४, १५, १९, ३२, ३३, ४०, ४१, ४३, ४५, ४७		प्रभाकर	१६	
प्रतिषेध्य	३३	प्रभावती	५४
प्रतीति	१, ५, ९, ११, १२, १६, १७, १९, २६, ३६, ३७, ३९, ४०, ४५, ४६		प्रसुत्व	२४	
प्रतीतिक	४५	प्रमेद	१८
प्रतीन्द्रिय	१७	प्रमेन्दु	८
प्रतीयमान	...	३६, ३९, ४५	प्रमाण	१, २, ५, ६, ७, ८, ९, १०, ११, १२, १३, १४, १५, १६, १८, १९, २०, २४, २५, २६, २८, २९, ३१, ३५, ३६, ३७, ३८, ४०, ४२, ४३, ४४, ४६, ४८, ५०, ५२, ५३, ५४			
प्रत्यक्ष	१, २, ५, ६, ९, १०, ११, १३, १४, १५, १६, १७, १८, १९, २३, २४, २५, २६, २७, २८, २९, ३६, ३८, ४०, ४३, ४७, ४९, ५०, ५२, ५३		प्रमाणता	९, ३८	
प्रत्यक्षता	४९	प्रमाणत्व	९, ४५
प्रत्यक्षत्व	...	४७, ४९	प्रमाणभूत	११, १४	
प्रत्यक्षबाधित	५	प्रथित	५४

८०

परीक्षासुखसूच-लघुवृत्तिः ।

प्रदर्शक	८	प्रयोग	३, ४, ६, १०, २८, २९, ३०,
प्रदर्शन	२९, ३०, ३१		३१, ३४, ३५, ३६, ४२, ४३, ४४, ४६	
प्रदीप	१, ११, १७, २२, ४८, ४९, ५०				प्रवेशभाक्	...
प्रवेश	१२, २३, ३६		प्रश्न	...
प्रधान	...	२७, ३१, ४०, ४१			प्रसक्ति	...
प्रधानभूत	५४	प्रसङ्ग	११, १२, १४, १६, २१, २२,
प्रध्वंस	२१, ३५, ३७		२३, २४, २९, ३२, ३३, ३५, ३६,	
प्रपञ्च	१३, ३२, ४०		३८, ३९, ४०, ४१, ४२, ४३, ४४,	
प्रपञ्चता	२७	४६, ४७, ४८, ५०, ५३	
प्रपञ्चित	...	३१, ३५, ४०, ५२			प्रसज्य	...
प्रबुद्ध	२५, ३२		प्रसर	...
प्रबोध	३२	प्रसवधर्मि	...
प्रयोगाभास	५२	प्रसिद्ध	२, ५, २०, २४, २५, २८,
प्रयोजन	...	८, ९, ३१, ३२			२९, ३१, ४७, ४९, ५१, ५४	
प्ररूपण	१९, २९, ५४		प्रसिद्धत्व	...
प्ररोह	२४	प्रसिद्धि	...
प्रलय	१९, २४		प्रांशु	...
प्रलापित्व	२७	प्राक्	३, ४, २२, २९, ३१, ३३,
प्रवचन	४०	३५, ३८, ३९, ४२, ४४, ४५, ५७	
प्रवण	२९	प्राकट्य	...
प्रवर्तमान	१५, ३६, ४१		प्राकृत	...
प्रवाह	३५, ३७		प्राक्तन	...
प्रवेश	३९	प्रागभाव	...
प्रवृत्तत्व	४३	प्राचीन	...
प्रवृत्ति	८, १२, १५, १७, १९, २४,				प्राण	...
		३८, ३९, ४१			प्राणिन्	...
प्रमाणसंख्या	१६	प्रादुर्भाव	...
प्रमाणाभास	५, ८, ५०, ५४		प्राधान्य	...
प्रमातृ	४८	प्रापण	...
प्रमिति	...	११, ३१, ४०, ४७, ४८			प्राप्त	...
प्रमेय	...	८, १८, ४०, ४८			प्राप्तकाल	...
प्रमेयत्व	६	प्राप्ति	...
प्रमेयरत्नमाला	५५	प्राभाकर	...
प्रयत्न	२३	प्रासाधिकत्व	...
प्रयास	३९	प्रासाध्य	१, ९, १०, ११, १२, १३, १४,
प्रयुक्त	३५	१६, १८, ३६, ३७, ३८, ३९, ४४,	
प्रयुक्तत्व	२४	४५, ४९	

८२

परीक्षामुखसूत्र-लघुवृत्तिः ।

भाव	२, ३, १०, १३, १३, १४,
	१५, १६, १७, १८, १९, २०, २१,
	२२, २७, २८, २९, ३१, ३२, ३३,
	३५, ३८, ३९, ४१, ४२, ४३, ४४,
	४६, ४७, ५०, ५३
भावना २०, ३७, ४३
भावांश १९
भावि	३, १५, ३२, ४२, ४६, ४९
भावित्व	... ३, ९, २१, २२, ३३, ४८
भाव्य ३३
भाषित	... १२, १३, २४, २५, ३७
भासुराकार ११
भास्वरत्न ४८
भित्ति ४
भिव्यमान ३२
भिन्न	५, ७, १२, २१, ३२, २५,
	२७, ३६, ४०, ४१, ४२, ४५, ४६,
	४८, ४९
भिन्नत्व ४४
भुवन २०
भू ५४, ५५
भूत	... ६, ९, २३, ४१, ४७, ४८
भूतल ४
भूधर १४
भूयः १७
भूषण ७, ५४
भूत ८
भेद	३, ४, ५, ७, १०, १३, १५,
	१७, १९, २१, २२, २३, २४, २५,
	२७, २८, २९, ३०, ३१, ३२, ३३,
	३४, ३६, ४० - ५४
भेदक ४०, ५४
भेदकत्व ४२
भोजन २७
असर २६
आन्त २६
आन्ति २६

म

मकरन्द २५
मणि २१, ३२, ५०
मण्डित ५४
मत	९, ११, १८, २१, २२, २४,
	३०, ३१, ३८, ३९, ४१, ४४, ४५,
	४७, ४८, ५०, ५१, ५२
मति ८, १८, २२
मद ८
मदच्छिद्र ८
मदन १९, २४
मदिश १९, २४
मध्य ५०
मध्यदशा ४७
मनःपर्याय १८
मनस् ९, १७, १९, ४७
मनु १९, ५७
मनुभूत ५८
मनोनयन १७
मन्त्र ५५
मन्दघी ५०
मन्दमति ५४
मन्यमान ५५
मरण ५, ५२, ५८
मराल २६
मरीचिका १२
मरु १२
मल १९
महत् ८, २५, २६, ४१
महानस २६, २९
महापरिमाण ४७
महाभूत २५
महामोह १३
महिष ५, ५
महीधर २२
महेश्वर २५, ४९

INDEX.

८३

मा	९	सुग	४, ३४
माण	९	सुमारि	४, ३४
माणवक	६, ५२	सुग्य	१६, ३०, ३९
माणिक्यनन्दि	७, ८, १३, ५५	सुत	४४, ४७
मातुलिंग	३	सुतपिण्ड	३६, ३७
मातृ	५, ८	सुद	५, २४
मात्र	१२	मेचक	७६, ८५
मादृश्	७	मेय	१८, ४८
मादृश	८	मेयवपता	१८
मान	१३, २५, ५४	मेस	४
मानस	१७, २०, २८, ४७	मोक्ष	१५
मार	८	मोदक	६
मार्जार	१७	मोह	६, १३, ४१
मिथ्या	...	११, १९, २१, २३, ३४		य			
मिथ्यात्व	३७				
मौमांसक	...	५, ९, २७, ३९, ३८, ४९		यक्ष	४७
मुकुट	४१	यज्ञ	३९
मुक्त	२५, २६, ४१	यथा ५, २०, ३५, ३६, ३८, ४२, ५०, ५३	५३
मुक्ता	२१	यथाकथञ्चित्	५२
मुक्ति	२१	यथाक्रम	४९
मुख	...	१, १२, २०, २८, ३०, ३१, ३५		यथार्थ	१२, १९, ३७
मुख्य	...	१७, १८, २०, २५, ३१		यथार्थत्व	१३
मुख्यत्व	१८	यथासंख्य	४६
सुगंध	...	६, २४, २४, २६, ५१		यथोक्त	२
सुगंधबुद्धि	५१	यदि	...	१३, ४०, ४१, ४३, ४५	
मुनि	४८	यमलक	५
मुण्ड	५	याज्ञवल्क्य	३७
मुद्गर	४२, ४३	यादृश	२१
मुद्रा	५१	यान	२७
मुहूर्त	४, ३३	यावत्	५, ८, १२, ४०
मुक्त	२३	युक्त ९, १२, १३, १४, १६, २०, २१, २२, ३५, ३६, ३९, ४३, ४४, ४५, ४६	
मूर्त	४६	युक्ति	...	१०, २९, ४०, ४४, ५४	
मूर्तत्व	६, ४७, ५२	युक्तिज्ञ	१७
मूर्तिमत्	२२	युगपत्	...	२४, ३६, ३७, ४२, ४३, ४४, ४५, ४६	
मूर्धन्य	१३	युवन	४८
मूल	...	१९, २०, ४१, ४५, ५४					

८४

परौक्षामुखसूत्र-लघुवृत्तिः ।

पुवति	२६
पृथ	६
योग	२७, ३५, ४२	
योगिन्	९, २१	
योग्य	२८
योग्यता	...	१, ४, १८, ३९, ४०		
योजनीय	५३
योष्य	२९
योग	...	६, ९, ३०, ४४, ४८		
योगपट्ट	२५, ४२, ४३, ४४, ४६, ५०			

र

रक्तारक्त	४५
रक्तस्	४७, ४८
रचना	८, २२, २८	
रचित	१३, ४०	
रजत	१२, २७	
रजस्	१९
रत्न	८, २६, ३५	
रत्ननन्दि	२५
रथ्या	१९
रथ्यापुरुष	१९
रथ	३, ५, १३, २०, २४, ३७, ३२, ५०			
रथस्थ	४७
रहित	१७, ३८	
राग	६, १९, ३७	
राशुगन्त	२८
राशि	६
रुक्त	४३
रुचिर	८, १३	
रूप	३, ९, १०, १२, १५, १८, १९, २१, २२, २३, २४, २६, २७, २८, ३१, ३२, ३४, ३८, ३९, ४०, ४१, ४२, ४३, ४४, ४५, ४६, ४७, ४८, ४९, ५०, ५२			
रूपलक्षण	४२
रेवती	४, ३३, ५४	
रोमाञ्च	४७

ल

लक्षण	१, ३, ४, ६, ८, ९, १०, ११, १३, १५, १६, १८, २०, २१, २२, २६, २७, ३०, ३१, ३२, ३३, ३५, ३६, ३७, ३८, ३९, ४०, ४३, ४४, ४६, ४७, ४८, ५०, ५१, ५२, ५३, ५४, ५४			
-------	--	--	--	--

लक्षणत्व	२६
लक्षित	२२, ३७
लक्ष्म	१, ८, ९
लक्ष्मी	९
लघीयस्	१, ८
लघु	४३
लघुवृत्ति	२५, ४०, ४८	
लता	१३
लाघव	८
लाङ्घित	४८
लिङ्ग	११, १२, १३, १४, १५, १६, १८, २३, २४, २५, २६, २७, २८, ३५, ३६, ४०, ४३, ४६, ४८, ५४			
लिङ्गत्व	१६
लिङ्गित	४३
लिङ्गिन्	१३
लैङ्गिक	१३, १५, ४०	
लोक	...	५, १२, २७, ५०, ५१		
लोकवाधित	५०, ५१	
लोचन	१९
लोम	४७
लोमकूप	४७
लोकायतिक	६, ५२, ५३	
लौकिक	११, ३७	

व

वंश	५४
वक्तव्य	...	३०, ४८, ५०, ५३		
वक्तृ	...	२, २८, ३५, ३९		

INDEX.

८५

वर्तुल ६, १८	वाक् ८, ३८
वच्यमाण	१३, ४०, ५०	वाक्का	४, ८, ९, ११, १३, २२, २८,		
वचन	...	२, ३, ८, १३, १७, १८,				३०, ५२, ५४	
	३०, ३१, ३८, ३९, ३०, ३१, ३२,			वाङ्मात्र ११
	३५, ३७, ३८, ४१, ४३, ४६, ४७,			वाच् ४०
	४८, ५१, ५२, ५४, ५५			वाचक	८, ३९, ५४
वचस्	वाचकत्व १८
वट ४७	वाचनिक ९
वदरोपाख ५४	वाच्य	८, ३१, ३५, ३७, ३८, ४१,		
वध २०			४२, ४५, ४६	
वन ४२	वाच्यत्व	...	८, ३६, ३८, ३९	
वर ३, ३०	वाद	...	३, ३१, ४१, ५१, ५४	
वर्ण	१७, ३५, ३६	वादिन्	...	७, ९, १३, १४, २७,	
वर्णन	१२, ४१		२९, ३८, ४३, ४५, ४९, ५०, ५२,		
वर्णित २६			५३, ५४	
वर्तमान	१५, १८, ३६, ३९, ४२			वायु	२४, ३५
वर्तिन् ३३	वार्त २२
वर्मित ४८	वार्त्ता	१४, ४३
वर्षात २२	वार्त्तिक १५
वश	४, ३३, ३६, ३७, ३९, ४०,			वालिस्य	१५, २७
	४५, ४६, ५५			वाष्प ६
वशिता २१	वाचना	४३, ५२
वस्तु	...	४, ८, ९, १०, २०,		वास्तव	...	७, २२, २८, ४७	
	२२, २३, २४, २७, २८, २९, ३८,			वास्तवत्व	२८, ४४
	३९, ४०, ४१, ४२, ४३, ४४, ४५,			वाद्य	...	१७, ३९, ४३	
	४६, ४८			विकल ४७
वस्तुता ४०	विकलता १२
वस्तुत्व ४०	विकलत्व २४
वस्तुभूत	१८, ३९, ४०	विकल्प	२, १५, १६, २१, २४, २५,		
वस्तु	१२, २०		२८, ३०, ३९, ४०, ४२, ४३		
वहिः ९	विकार	१५, ४१
वहिरङ्ग ९	विकृति ४१
वहि	...	५, २३, ३७, ४१		विग्रह	...	२५, ४०, ५१, ५२	
वा	...	३, १२, २०, २९, ३०,		विघटन १४
	३१, ३२, ३३, ३५, ३७, ३८, ३९,			विघटयन् ३२
	४०, ४१, ४२, ४३, ४४, ४६, ४९,			विघ्न ९
	५३, ५४			विचार	१४, २१, २२, २३, २४, ४६, ५१		

८६

परौक्षासुखसूत्र-लघुवृत्तिः ।

विचारणा २५	विमृत ५७
विचारणीय ५४	विफल ४२
विचार्यमाण ३८, ४०, ४२	विभावना १३
विजातीय ३२, ५३	विभावित ३८
विजृम्भितत्व २४	विभु १५
विज्ञान २, ५, ९, १०, ११, १२, १५, १७, १८, २३, ३१, ३२, ३४, ३७, ३८, ४८	विभूति ९
विज्ञानाद्देतवादिन् ९	विमति २०, ४२
विदित ३७	वियुक्त ५५
विद्यमान ३२, ५४	विरस ५२
विद्यमानता ४२	विराग २१
विद्या ८, १५	विरुद्ध ३, ४, ५, ६, १९, २१, २३, २४, २६, २८, ३३, ३४, ३६, ३९,
विद्युत् ६, २३	विरुद्धत्व ९, १०, १९, २६
विद्वस् ८, ३५	विरोध ... १४, २२, २३, २६, २८, २९, ३६, ३९, ४२, ४३, ४४, ४५,
विधातृ २३	विरोधिन् ... १०, १५, २५, ३३, ३४, ३९, ४९, ५१
विधान २४, ४५	विलक्षण २, २१
विधि ३, ४, ११, १२, १९, २३, २५, ३२, ३४, ३७, ४०, ४५	विलक्षणत्व १३, २७
विध्वस्त १५, १८	विलय ४३
विना ५४	दिलसित ... ११, १२, १३, २३, २४, २६, ३३
विनाश ४२, ४३, ४४	विवर्जित ५६, ५८
विनिवृत्ति ३८	विवर्त ... ५, १५, २४, २५, ४६
विनेय १, ८, ९, १७	विवर्तत्व २४
विपक्ष २, ६, ९, १६, १९, २०, २१, २६, ३०, ३५, ३८, ४२, ४४, ५१	विवाद ९, १०, १६, १९, २१, २२, २३, २४, २९, ३८
विपरीत ६, १९, २६, २७, ३८, ४१, ४९, ५०, ५२	विवाह ८
विपरीतव्यतिरेक ६	विवृत ४८
विपरीतान्वय ६	विवेक ४१
विपर्यय १, ८, ११, २७, २९, ४६, ४९, ५२	विशद ... १, ९, १६, १७, १८, २०, ५५
विपर्यस्त २, २७	विशदत्व १६, १८
विपर्य्यास ९, १०, ११	विशिष्ट २, ४, १२, १५, २०, २९, ३०, ३३, ३७, ४०
विपश्चित् २३	
विपाक २१	
विप्रतिपत्ति २, ९, १३, ३०, ३१, ३७, ४०, ४८, ५४	

INDEX.

८७

विशिष्टता २, २९	विषदृश ५, १७
विशिष्टत्व २१, २३, ३१,	विस्तार १७, २३, ४१, ५४
विश्वीर्यमाणत्व २१	विस्तार ५५
विशुद्ध २५	विस्फालन २३
विशेष १, ४, ५, ७, ९, १२, १३,	विस्फुट ३९
१६, १७, १८, २०, २१, २२, २३, २४,	विस्मृत ३७
२७, ३४, ३७, ३८, ४०, ४१, ४२,	वीर ८
४३, ४४, ४५, ४६, ४७, ४८, ४९, ५२	वीर्य ४८
विशेषकान्त ४४	वृक्ष २, ४, ३९, ४२
विशेषण ९, १०, २४, २७, २८, ३३,	वृक्षत्व ३४
३८, ४३, ४६, ४७	वृत्ति ६, १५, १६, १९, २१, २२,
विशेषणत्व ४७	४२, ४३, ४४, ४५, ४६, ५१, ५५
विशेषवत्ता १, १७	वृत्तित्व २१
विशेषित २२, २८	वृत्तिमत् ४५
विशेष्य १६, ३८, ४७	वृत्तिमत्त्व ३६, ४५
विभूत ५४	वेद १९, २५, ३५, ३६, ३७,
विभूष २०, ४१	३८, ३९
विभूषित १, १८	वेदकार ३६, ३८
विष २४	वेदन ४९
विश्वजनीन ५५	वेदितव्य ९
विश्वतः २०	वेद्य ४९
विषधर १८	वेद्यत्व ४९
विषम १५, १८	वेला ५३
विषय ४, ५, ६, ७, ९, १०, ११,	वेकल्य १२, ३२
१२, १३, १४, १५, १६, १७, १८,	वैचित्र २८
१९, २०, २१, २४, ३५, २६, २७,	वैज्ञेय ८, ५४
२८, ३०, ३४, ३६, ३७, ३८, ४०,	वैदिक ३७
४१, ४८, ४९, ५२, ५३	वैधर्म्य ३५
विषयता २३	वैपरीत्य ५२
विषयत्व १४	वैयधिकरण्य ४५
विषयभूत २७	वैयात्य २८
विषयाभास ७, ५३	वैराग्य १९
विषयिन् ११, ३७	वैरूप्य ५४
विषयीकृत २८	वैलक्षण्य २५
विषाद ५	वैशद्य १, ५, १६, १७, १८, १९, २०
विषाण २, २१, २२, २४, ३३, ४४	वैशेषिक १६
विस्वादा ६, १३, १४	वैषम्य २५

८८

परौच्चासुखसूत्र-लघुवृत्तिः ।

वैसादृश्य	४८	व्यवहार	...	७, १४, १७, २८, ३२, ३३, ३४
व्यक्त	२०, ४१, ५४		व्यवहित
व्यक्ति	२, ३०, ३९, ४१, ४६, ४७				व्यसनिता
व्यक्तीकुर्वन्	५१	व्यस्त
व्यञ्जक	३५, ३७		व्याख्यात
व्यञ्जन	१७	व्याख्यातृ
व्यतिकर	४५	व्याख्यान
व्यतिरिक्त	४९	व्याचक्षाण
व्यतिरेक	१, ३, ५, ६, ११, १७, १९, २७, २८, ३०, ३१, ३३, ४३, ४६, ५१, ५२				व्याधि
व्यतिरेकदृष्टान्त	३	व्यापक	२, ४, १०, १४, १५, १६, २०, २७, २९, ३३, ३४, ३८, ४७	
व्यतिरेकिन्	१०	व्यापकत्व
व्यधिकरण	४७	व्यापनीय
व्यपदेश	...	२८, ३१, ४१, ४२, ४५			व्यापार	२, ३, १५, १९, २१, २२, २३, ३०, ३३, ३६, ४३	
व्यपाकृत	२८	व्यापित्व
व्यपेक्ष	३३, ५४		व्यापिन्
व्यपेक्षण	२४	व्याप्त	३, २३, २९, ३०, ३१, ३४, ३५, ४२, ४४, ५१, ५२	
व्यपेक्षा	२४, २५, ३६		व्याप्ति	२, ३, ४, ६, ७, १४, १५, १६, १७, १९, २३, २६, २८, २९, ३०, ३१, ४४, ४६, ४७, ४९, ५०, ५३	
व्यभिचार	१, ८, १४, १६, १८, २१, २४, ३३, ३६, ३८, ३९, ४४, ४९				व्याप्तिग्रहण
व्यभिचारि	१३, २८		व्याप्य	३, ३, १०, ११, १४, १५, २७, २९, ३३, ३४, ३८, ४२, ४४	
व्यभिचारित्व	१४, ३३		व्यामोह
व्यभिचारिन्	९, २३, २६		व्यावर्णन
व्यर्थ	२८, ४२		व्यावृत्त
व्यवच्छेद	९, १०, ३६, २९, ३०, ३५, ४०				व्यावृत्ति	७, २३, २६, २९, ३३, ३५	
व्यवच्छेद्य	४०	व्यावृत्तिक
व्यवधान	...	३, ३२, ४७, ५०			व्यास
व्यवसाय	...	९, १०, १७, ४९			व्याहार
व्यवसायात्मक	१		व्युत्पत्ति
व्यवस्था	१५, १६, २४, २८, ४१, ४४, ४५, ५३				व्युत्पन्न
व्यवस्थान	३, १२		व्युत्पाद्य
व्यवस्थापकत्व	१६		व्युदास
व्यवस्थापित	२८				
व्यवस्थित	४७				
व्यवस्थितत्व	३९				
व्यवस्थिति	५३				

INDEX.

८६

श	शास्त्र	३, ८, ९, १०, ११, १२, १३, १४, १५
शकट १५, ४, १५, ४१	शास्त्रकृत ९	
शकुनि ४६	शिशपा ४, १०, १४	
शक्ति १९, २०, २१, २५, २४, २९, ४५, ४८	शिशपात्र १४	
शका ८, १०, १६, ४७	शिशु ४४	
शकाल १५, १७	शिशिल ४६	
शक्र १५, १४	शिरः ५	
शक्रघूर्णन १४	शिरोरत्न ८	
शङ्का १८	शिवक ४, १४	
शङ्कित ६, ५१	शिशु १५	
शङ्कितवृत्ति ५१	शिष्य ११	
शङ्ख ५, १८	शीत ४, १५, ४५	
शब्द १, २, ३, ५, ६, ८, ९, ११, १२, १३, १०, २६, २७, २९, ३०, ३२, ३३, ३४, ३५, ३६, ३७, ३८, ३९, ४०, ४१, ४२, ४३, ४४	शील ११, १५	
शब्दन २४	शुक्ति ५	
शब्दशास्त्र २७	शुक्तिका १२	
शयन २७	शुक्त १८	
शरभ २६	शुचि ५	
शराव ४१	शुचित्व ५१	
शरीर १०, २५	शुद्ध १५, १४	
शरीरिन् ४	शून्य ९	
शक्य ४, २३	शून्यात्त्व १५	
शवल ४६	शुद्ध १८	
शश २४	शेष १३, २०, २१, २५, २६, २७, २८, २९, ३०, ३१, ३२, ३३, ३४, ३५, ३६, ३७, ३८, ३९, ४०, ४१, ४२, ४३, ४४, ४५, ४६, ४७, ४८, ४९, ५०, ५१, ५२, ५३, ५४, ५५, ५६, ५७, ५८, ५९, ६०, ६१, ६२, ६३, ६४, ६५, ६६, ६७, ६८, ६९, ७०, ७१, ७२, ७३, ७४, ७५, ७६, ७७, ७८, ७९, ८०, ८१, ८२, ८३, ८४, ८५, ८६, ८७, ८८, ८९, ९०, ९१, ९२, ९३, ९४, ९५, ९६, ९७, ९८, ९९, १००	
शशविषाण २४	शोधयत् १०	
शशाङ्क ५४	श्याम ५, १६, ४६	
शाखा ५०	श्यामलित १०	
शान्तिषेण ८	श्रयण १८	
शाल ५४	श्रवण १६, १५, १६	
शालिनी १३	श्रावण ५, ६	
शालिबीज ४३	श्री १५	
शालेय २४, २९, ४०	श्रीमत् ८, १४	
शासन १३, ४५	श्रुत १८	
	श्रुति २०, २५, २७, २८	
	श्रूयमाण १५	

६०

परौक्षामुखसूत्र-लघुवृत्तिः ।

अग्रम्	...	१८, ३९, ४४, ४९	संयुक्त	५, ५०	
अग्रसी	२६	संयोग	...	४, २२, ३४, ३५, ४६	
ओतृ	३५	संवित्ति	...	१६, ३०	
ओत्र	...	१५, २२, ३५, ३७	संविद्	७, ५४	
ओक	८	संविदित	...	५, ४९	
अध	२०	संवृत्ति	५३
अमास	३७	संवेदन	...	९, १७, ५३	
अन्	९	संव्यवहार	१७, २५
अंत	९	संशब्दन	४
ष				संशय	५, ९, १०, ११, २७, २८, ३०, ३६, ३७, ४५, ४८, ४९		
				संशीति	२८
षट्	१३	संसर्ग	४१
षट्क	४२	संसिद्धि	८, ९
षट्पाद	२६	संसृष्टत्व	४०
षोडशक	४१	संस्कार	...	२, १५, २२, २५, ३७	
षोडा	३३	संकार्य	३७
स				संस्कृत	१५
				संस्तवन	९, १८
सं	२०	संस्थान	१७
संकेत	३५	संस्पर्श	४७
संक्रान्ति	३९	संस्पर्शन्	४९
संक्षिप्त	४८, ५४	संहति	३८
संक्षेप	३२, ४१, ५४	सकल	...	१३, ३९, ४३, ४४	
संख्या	९, १३, १४, १५, १६, १७, २५, २७, ४०, ४९, ५२, ५३			सङ्कर	४५
संख्याभाष	६, ५२	सङ्कलन	२, २६
संगृहीत	३१	सङ्कृत	...	४, २३, ३७, ३९, ४०	
संग्रह	१३, २५, ५४	सङ्ग	५२
संज्ञा	३१, ३५	सङ्गत	४०, ४२
संज्ञिक	३४	सङ्गम	१६
संदर्शन	३६, ३८	सङ्घात	६
संदिग्ध	१६	सचिव	११
संप्राप्ति	८	सजातीय	...	११, ३२, ४३, ५३	
संघट्ट	१८	सटा	३६
संघट्टत्व	३७	सत्	८, २१, २२, २३, २४, २७, २८, ४२, ४४, ४६, ५४		
संभव	...	४, १३, १८, ३४		सत्कार्य	४१
संभावन	१३				

INDEX.

६१

सन्ता	२, ६, १८, २०, २१, २२, २३, २४, २७, २८, ३६, ३८, ४४, ४५, ४६, ५१	समधिगम्य	३३
		समनन्तर	१८
		समभिच्छेद	५४
सत्त्व	१६, २२, २६, २८, ३६, ३७, ४२, ४४, ४५	समय	१५, २३, ३३	
		समर्थ	७, २४, २५, ३७, ४७, ४८, ४९, ५०, ५४, ५६, ५८			
सत्प्रतिपक्ष	३, २६, ३७, ४६, ४८		
सत्प्रतिपक्षत्व	२, २६	
सत्य	...	८, १२, २०, ४१	समर्थयमान	२१, ४६
सदवस्था	१५, ५३
सदृश	२, ५, १६, २१, २३, ३६, ४६	समवधान	६
सङ्गाव	११, १२, १४, १८, २०, २२, २३, २६, २८, ३६, ३७, ४०, ४६, ४८, ४९	समवाय	५, ७, २१, २२, ४१, ४४, ४५, ४६, ५०, ५३			
सनातन	४५, ४६		
सन्तान	४६
सन्तर्भ	३५
सन्दिग्ध	५, २०, २७	५३
सन्दिग्धविपक्ष	१३, १७
सन्दिह	२, ६, २६, ३०	३२
सन्दिह	४८
सन्निर्कर्ष	...	६, १०, १६, ४६, ५०	१२, २१, २६, ३२, ३३, ३५, ३६, ३७, ४८, ४९, ४९, ५०, ५३, ५४, ५६, ५८
सन्निर्कर्षज	४५, ४६, ५०, ५३, ५४, ५६, ५८, ५९, ६०, ६३, ६४, ६५, ६६, ६७, ६८, ६९, ७०, ७३, ७४, ७५, ७६, ७७, ७८, ७९, ८०, ८३, ८४, ८५, ८६, ८७, ८८, ८९, ९०, ९३, ९४, ९५, ९६, ९७, ९८, ९९, १००, १०३, १०४, १०५, १०६, १०७, १०८, १०९, ११०, ११३, ११४, ११५, ११६, ११७, ११८, ११९, १२०, १२३, १२४, १२५, १२६, १२७, १२८, १२९, १३०, १३३, १३४, १३५, १३६, १३७, १३८, १३९, १४०, १४३, १४४, १४५, १४६, १४७, १४८, १४९, १५०, १५३, १५४, १५५, १५६, १५७, १५८, १५९, १६०, १६३, १६४, १६५, १६६, १६७, १६८, १६९, १७०, १७३, १७४, १७५, १७६, १७७, १७८, १७९, १८०, १८३, १८४, १८५, १८६, १८७, १८८, १८९, १९०, १९३, १९४, १९५, १९६, १९७, १९८, १९९, २००, २०३, २०४, २०५, २०६, २०७, २०८, २०९, २१०, २१३, २१४, २१५, २१६, २१७, २१८, २१९, २२०, २२३, २२४, २२५, २२६, २२७, २२८, २२९, २३०, २३३, २३४, २३५, २३६, २३७, २३८, २३९, २४०, २४३, २४४, २४५, २४६, २४७, २४८, २४९, २५०, २५३, २५४, २५५, २५६, २५७, २५८, २५९, २६०, २६३, २६४, २६५, २६६, २६७, २६८, २६९, २७०, २७३, २७४, २७५, २७६, २७७, २७८, २७९, २८०, २८३, २८४, २८५, २८६, २८७, २८८, २८९, २९०, २९३, २९४, २९५, २९६, २९७, २९८, २९९, ३००, ३०३, ३०४, ३०५, ३०६, ३०७, ३०८, ३०९, ३१०, ३१३, ३१४, ३१५, ३१६, ३१७, ३१८, ३१९, ३२०, ३२३, ३२४, ३२५, ३२६, ३२७, ३२८, ३२९, ३३०, ३३३, ३३४, ३३५, ३३६, ३३७, ३३८, ३३९, ३४०, ३४३, ३४४, ३४५, ३४६, ३४७, ३४८, ३४९, ३५०, ३५३, ३५४, ३५५, ३५६, ३५७, ३५८, ३५९, ३६०, ३६३, ३६४, ३६५, ३६६, ३६७, ३६८, ३६९, ३७०, ३७३, ३७४, ३७५, ३७६, ३७७, ३७८, ३७९, ३८०, ३८३, ३८४, ३८५, ३८६, ३८७, ३८८, ३८९, ३९०, ३९३, ३९४, ३९५, ३९६, ३९७, ३९८, ३९९, ४००, ४०३, ४०४, ४०५, ४०६, ४०७, ४०८, ४०९, ४१०, ४१३, ४१४, ४१५, ४१६, ४१७, ४१८, ४१९, ४२०, ४२३, ४२४, ४२५, ४२६, ४२७, ४२८, ४२९, ४३०, ४३३, ४३४, ४३५, ४३६, ४३७, ४३८, ४३९, ४४०, ४४३, ४४४, ४४५, ४४६, ४४७, ४४८, ४४९, ४५०, ४५३, ४५४, ४५५, ४५६, ४५७, ४५८, ४५९, ४६०, ४६३, ४६४, ४६५, ४६६, ४६७, ४६८, ४६९, ४७०, ४७३, ४७४, ४७५, ४७६, ४७७, ४७८, ४७९, ४८०, ४८३, ४८४, ४८५, ४८६, ४८७, ४८८, ४८९, ४९०, ४९३, ४९४, ४९५, ४९६, ४९७, ४९८, ४९९, ५००, ५०३, ५०४, ५०५, ५०६, ५०७, ५०८, ५०९, ५१०, ५१३, ५१४, ५१५, ५१६, ५१७, ५१८, ५१९, ५२०, ५२३, ५२४, ५२५, ५२६, ५२७, ५२८, ५२९, ५३०, ५३३, ५३४, ५३५, ५३६, ५३७, ५३८, ५३९, ५४०, ५४३, ५४४, ५४५, ५४६, ५४७, ५४८, ५४९, ५५०, ५५३, ५५४, ५५५, ५५६, ५५७, ५५८, ५५९, ५६०, ५६३, ५६४, ५६५, ५६६, ५६७, ५६८, ५६९, ५७०, ५७३, ५७४, ५७५, ५७६, ५७७, ५७८, ५७९, ५८०, ५८३, ५८४, ५८५, ५८६, ५८७, ५८८, ५८९, ५९०, ५९३, ५९४, ५९५, ५९६, ५९७, ५९८, ५९९, ६००, ६०३, ६०४, ६०५, ६०६, ६०७, ६०८, ६०९, ६१०, ६१३, ६१४, ६१५, ६१६, ६१७, ६१८, ६१९, ६२०, ६२३, ६२४, ६२५, ६२६, ६२७, ६२८, ६२९, ६३०, ६३३, ६३४, ६३५, ६३६, ६३७, ६३८, ६३९, ६४०, ६४३, ६४४, ६४५, ६४६, ६४७, ६४८, ६४९, ६५०, ६५३, ६५४, ६५५, ६५६, ६५७, ६५८, ६५९, ६६०, ६६३, ६६४, ६६५, ६६६, ६६७, ६६८, ६६९, ६७०, ६७३, ६७४, ६७५, ६७६, ६७७, ६७८, ६७९, ६८०, ६८३, ६८४, ६८५, ६८६, ६८७, ६८८, ६८९, ६९०, ६९३, ६९४, ६९५, ६९६, ६९७, ६९८, ६९९, ७००, ७०३, ७०४, ७०५, ७०६, ७०७, ७०८, ७०९, ७१०, ७१३, ७१४, ७१५, ७१६, ७१७, ७१८, ७१९, ७२०, ७२३, ७२४, ७२५, ७२६, ७२७, ७२८, ७२९, ७३०, ७३३, ७३४, ७३५, ७३६, ७३७, ७३८, ७३९, ७४०, ७४३, ७४४, ७४५, ७४६, ७४७, ७४८, ७४९, ७५०, ७५३, ७५४, ७५५, ७५६, ७५७, ७५८, ७५९, ७६०, ७६३, ७६४, ७६५, ७६६, ७६७, ७६८, ७६९, ७७०, ७७३, ७७४, ७७५, ७७६, ७७७, ७७८, ७७९, ७८०, ७८३, ७८४, ७८५, ७८६, ७८७, ७८८, ७८९, ७९०, ७९३, ७९४, ७९५, ७९६, ७९७, ७९८, ७९९, ८००, ८०३, ८०४, ८०५, ८०६, ८०७, ८०८, ८०९, ८१०, ८१३, ८१४, ८१५, ८१६, ८१७, ८१८, ८१९, ८२०, ८२३, ८२४, ८२५, ८२६, ८२७, ८२८, ८२९, ८३०, ८३३, ८३४, ८३५, ८३६, ८३७, ८३८, ८३९, ८४०, ८४३, ८४४, ८४५, ८४६, ८४७, ८४८, ८४९, ८५०, ८५३, ८५४, ८५५, ८५६, ८५७, ८५८, ८५९, ८६०, ८६३, ८६४, ८६५, ८६६, ८६७, ८६८, ८६९, ८७०, ८७३, ८७४, ८७५, ८७६, ८७७, ८७८, ८७९, ८८०, ८८३, ८८४, ८८५, ८८६, ८८७, ८८८, ८८९, ८९०, ८९३, ८९४, ८९५, ८९६, ८९७, ८९८, ८९९, ९००, ९०३, ९०४, ९०५, ९०६, ९०७, ९०८, ९०९, ९१०, ९१३, ९१४, ९१५, ९१६, ९१७, ९१८, ९१९, ९२०, ९२३, ९२४, ९२५, ९२६, ९२७, ९२८, ९२९, ९३०, ९३३, ९३४, ९३५, ९३६, ९३७, ९३८, ९३९, ९४०, ९४३, ९४४, ९४५, ९४६, ९४७, ९४८, ९४९, ९५०, ९५३, ९५४, ९५५, ९५६, ९५७, ९५८, ९५९, ९६०, ९६३, ९६४, ९६५, ९६६, ९६७, ९६८, ९६९, ९७०, ९७३, ९७४, ९७५, ९७६, ९७७, ९७८, ९७९, ९८०, ९८३, ९८४, ९८५, ९८६, ९८७, ९८८, ९८९, ९९०, ९९३, ९९४, ९९५, ९९६, ९९७, ९९८, ९९९, १०००
सन्निध	१८, ३६	२३, ४४
सन्निभ	१३
सन्निवेश	...	२०, २१, २२, २३	१, १०, ४९	
सन्निहित	१५, २७	३३
सन्मात्र	४९
सन्मात्रग्रहिन्	१७
सपक्ष	...	१६, २६, २७, ४४, ५१	३५
सप्तपर्ण	२१
सफल	८, १६, २८, ५०		
सम	१३, ३८	१७
समक्ष	१०, २५	४०, ४८, ५४
समक्षत्व	२२
समग्रता	४०
समनुला	३६, ३८

६२

परौक्षासुखसूत्र-लघुवृत्तिः ।

सम्बन्ध	८, १३, १५, १८, २१, २२, ३०, ३१, ३२, ३४, ३६, ३७, ३८, ३९, ४१, ४२, ४३, ४५, ४६, ४७, ५०	सव्यपेक्षता	१३
		सव्यपेक्षत्व	११
		सह	३२
सम्बन्धनीय	१५, २५, ४३, ४४, ४५, ५३	सहकारिन्	...
सम्बन्धिता	सहकृत	...
सम्बन्धिन्	...	१३, ३३, ४०, ४६	सहक्रम	...
सम्भव	१, ९, १९, २०, २१, २३, २५, २६, २७, ३६, ४१, ४२, ४४	२२, ३३, ३४	सहचार	...
		सहचार	...
सम्भवत्	०, ५४	...	सहचारिन्	...
सम्भविन्	४२, ४५	...	सहज	...
सम्भावन	सहभाव	...
सम्भावना	२८, ३६	...	सहभाविन्	...
सम्भावित	१५	...	सहोत्पाद	...
सम्भाव्यमानत्व	३६	...	सांख्य	६, ९, १५, १६, २९, ४०, ४१, ५१, ५२
सम्मत	१३	...	सांख्यपञ्च	...
सम्यक्	१९	...	सांख्यवहारिक	...
सम्यक्ता	५५	...	साकल्य	१२, १५, १७, ३०
सम्बन्ध	४३	...	साक्षात्	...
सरस्	८	...	साक्षात्कारि	...
सराव	२४	...	साक्षात्कारित्व	...
सरोज	१२	...	साङ्ख्य	३५, ४२, ४३, ४४
सर्व	१२, १३, २१, ४१, ५२, ५३	सातिशय	...
सर्वगत	सात्मक	...
सर्वगतत्व	सादित्व	...
सर्वज्ञ	२, ६, ९, १५, १८, १९, २०, २१, २३, २८, ३७, ३८	सादृश्य	१५, २५, ३६, ३७, ५०
सर्वज्ञत्व	२०	...	साधक	२८, ३६, ३८, ५४
सर्वज्ञा	...	३६, ३८, ४३, ४४, ५४	साधकत्व	...
सर्वदर्शिन्	२९	...	साधन	२, ३, ४, ६, ७, ९, १०, १४, १५, १९, २०, २१, २३, २४, २५, २६, २७, २८, २९, ३०, ३१, ३२, ३४, ३५, ३६, ३८, ४१, ४२, ४३, ४४, ४७, ५१, ५२, ५३, ५४
सर्ववित्त	२०	...	साधनत्व	...
सर्वविद्	३७	...	साधनविकल	...
सर्ववेदित्व	२१	...	साधनाभास	...
सर्वान्तर	...	२१, ३६, ४२, ४३	साधर्म्य	...
सर्वान्द्रीण	४७, ४८
सविकल्पक	१६, २८
सविशेष	१७, २४
सव्यपेक्ष	१५

INDEX.

६३

साधारण	१२, २३, ४३	विह	२६
साधारणी	विह	१, २, ५, ६, ८, १९, २०, २२,
साधिका	२३, २९, ३०, ३८, ४१, ४२, ४३,
साधित	४५, ४७, ४८, ४९, ५१
साधीयस्	सिद्धत्व	२९, ४४, ४८	...
साधु	२४, ४२, ५४	सिद्धसाधन	१९
साधुत्व	सिद्धान्त	२८
साध्य	२, ३, ४, ६, ९, १०, १५, १६, १७,	सिद्धि	२, १०, १२, १८, २१, २२,
...	१९, २२, २४, २५, २६, २७, २८,	२३, २४, २६, २८, ३०, ३५, ३६,
...	२९, ३०, ३१, ३२, ३३, ३४, ३५,	३७, ३८, ४१, ४४, ५०
...	३६, ३८, ४४, ४५, ४८, ५१, ५२	सुख	४, ६, १०, १७, २०, २१, २८,
साध्यता	३३, ३४, ४१, ४७, ४८, ५०, ५२
साध्यत्व	२, २५	सुगम	१७, २६, २८, २९, ३०, ३३, ३०, ५२
साध्यसम	सुत	४१
सान्निध्य	सुपरीक्षित	३९
सापेक्ष	११, ५४	सुप्त	२३, २५	...
सापेक्षत्व	सुप्रसिद्ध	३४
साफल्य	२७, २८	सुप्रसिद्धत्व	१२, २०, ३७	...
सामग्री	१, ३, ९, ११, १२, १३, १५,	सुभाषित	४९
...	१७, १८, २०, २५, ३२, ४२	सुलभत्व	...	२३, २५, ३६, ४६
सामर्थ्य	३, ४, २०, २९, ३२, ३४,	सुव्यवस्थित	९
...	४७, ४३, ४८	सूक्त	३१, ५३	...
सामस्तर	...	१८, १९, ३६, ४१	...	सूक्ष्म	१५
सामान्य	२, ४, ५, ७, ९, १४, १६, १९,	सूचक	५४
...	२०, २२, २३, २४, ३०, ३२, ३६,	सूचन	४, ३०, ३५	...
...	३८, ३९, ४०, ४१, ४४, ४५, ४६, ४७	सूची	२०
साम्प्रतिक	१५	सूत्र	१, ७	...
सारस्वत	१५	सूरि	...	२५, ३१, ५४
सारूप्य	१८, ४०	सृष्टि	२४, ४१	...
सार्वज्ञ	२०	सृष्टिक्रम	४१
सावधारण	३१	सोपकार	११, २८	...
सावयवत्व	२१, २२	सोल्लुख	११
सावरण	१९	सौगत	६, ९, १०, १४, १५, १६, २७
सावरणत्व	१	...	२८, २९, ३२, ३८, ४३, ४८, ४९, ५३
सावलम्बनत्व	१४	सौगतीय	१४
साक्षा	३९	सौरभ	२३
साहस	४०, ४५	सौरूप्य	४१, ५४	...

६४

परौच्चामुखसूत्र-लघुवृत्तिः ।

सौख्य	४५	स्वप्न	१५, ४६
स्नान	४५	स्वभाव	४, ९, १०, १२, १४, १४, १८,		
स्नानधय	४७, ४८		१९, २४, २५, २९, ३२, ३३, ३४,		
स्तम्भ	४		३९, ४०, ४२, ४३, ४४, ४५, ४६		
स्थानु	२४	स्वभावभूत	३९
स्थायित्व	५, २७, ४९	स्वभावलिङ्ग	१८
स्थायिन्	४३	स्वयं	२१, २७, ३१, ४४, ४७, ४९, ५३		
स्थास	४२	स्वरूप	१, ४, ६, ८, १२, १३, १५, १६,		
स्थित	११, १२, १५, १६, १८, २७,					१७, २३, २४, २५, २८, ३१, ३४,		
	२८, ३६, ३७, ३९, ४०, ४८					३५, ४०, ४१, ४४, ४५, ५१, ५४		
स्थिति	...	४, १४, ४२, ४६, ५३			स्वरूपता	१४
स्थिर	४३	स्वरूपसत्त्व	४४
स्थूल	४३	स्वरूपाभास	४९
क्षिप्र	४३	स्वरूपासिद्ध	५१
स्पर्श	...	५, ५३, ४५, ४९, ५०			स्वर्ग	५०
स्पर्शन	५५, ५०	स्वर्गकाम	५७
स्पष्टता	६	स्ववचन	५, २७
स्पष्टीकृत	५५	सर्वेतर	५५
स्पष्टिक	४३	स्वसंवेदन	९
स्फुट	१३	स्वातन्त्र्य	५४
स्मरण	२, ५, १४, १४, २०, २५,				स्वापूर्वार्थ	१
	२६, ३७, ३८, ४७				स्वार्थ	५, १५
स्मरणाभास	५, ५०	स्वार्थानुमान	५१
स्मृति	२, ५, १४, १६, १७, १९,				स्वाश्रय	४६
	२५, ३७, ४०, ४७, ४८							
स्यात्कार	४८	ह			
स्याद्वादि	४५	हंस	२६
स्व	१, ५, ९, १२, १३, १४, १५, १६,				हत	५७
	१७, १८, १९, २०, २१, २२, २४, २५,				हन्त	५७
	२७, २८, २९, ३०, ३१, ३३, ३८,				हर	८, ९
	३९, ४२, ४३, ४४, ४५, ४६, ४७,				हरि	९
	४८, ४९, ५१, ५२, ५३, ५४, ५५				हर्ष	५
स्वच्छ	५५	हस्तिन्	६
स्वतः	...	१, ११, १२, १३			हान	५, ४८
स्वतःसिद्ध	१२	हानि	...	१२, १९, २४, ४२	
स्वतन्त्र	७, ४०, १५		हि	१०, १८, २२, २३, २४, २५,		
						२६, ३९, ४२, ४३, ४४, ४७, ४८		

INDEX.

६५

हि	१८, ३२, ३३, ३४, ३५, ३६,	३७, ३९, ४२, ४३, ४४, ४५, ४६,
	४७, ४८, ४९, ४९, ४९, ४९	४९, ४९, ४९, ४९, ४९, ४९,
हित	...	३५, ३८, ३९, ४०, ४१, ४२, ४३,
हीनता	...	४६, ४७, ४८, ४९, ५०, ५१, ५२
हीरण	...	८, ५५
हृदय	...	४, ५५
हेतु	२, ३, ४, ६, ८, ९, १०, ११,	हेतुसूता ... १८
	१२, १३, १४, १६, १७, १८, १९,	हेत्वाभाष ... ५, २७, ५९
		हेमन् ... १९
		हेय ... ७, ९, ५४

